

„Musíme sa pozerieť do budúcnosti, ale zároveň musíme vedieť, odkiaľ prichádzame,“ hovorí poslanec Róbert Récsei

6

ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@poBox.sk

Mestské noviny

máj 2010, XI. ročník

cena: 0,35 eur

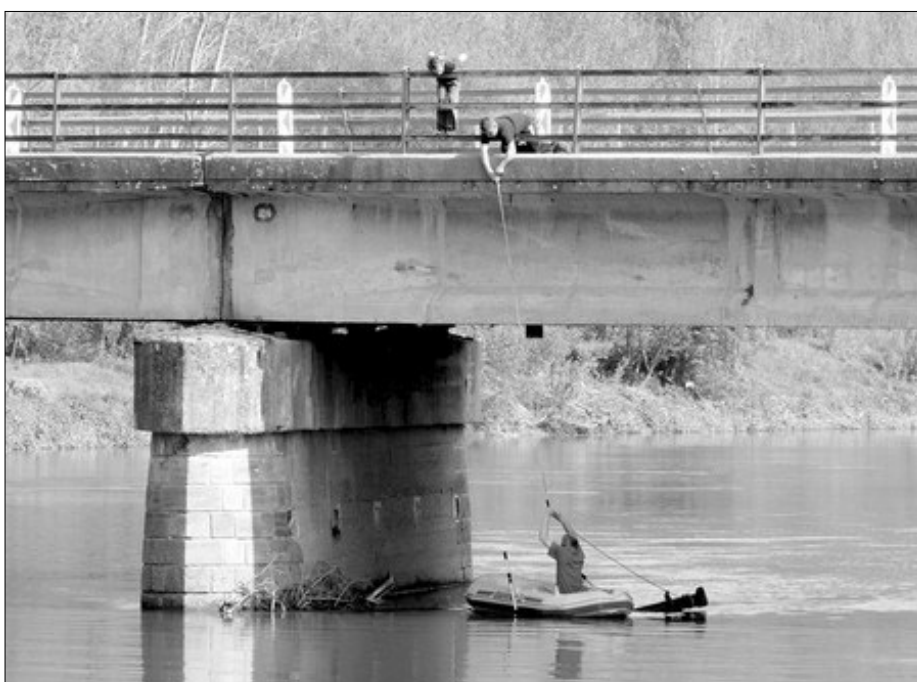
Slávnostné otvorenie Mestského múzea
a pamätnej izby Franza Schuberta
bude v sobotu
15. mája 2010 o 16:00 hod.

Aprílové zasadnutie MsZ Rozpočty škôl v centre pozornosti

Mestské zastupiteľstvo v Želiezovciach sa 29. apríla zišlo na svojom 38. riadnom zasadnutí. V úvode poslanec Ján Cserba podal pozmeňujúci návrh, aby bol do programu rokovania zaradený bod o používaní jazyka národnostných menšín na území mesta. Poslanci prijali uznesenie, ktorým žiadajú od inštitúcií, aby na verejných podujatiach organizovaných za spoluúčasti mesta pri poskytovaní informácií používali popri štátnom jazyku i maďarský jazyk.

Schválili I. zmenu rozpočtov oboch základných škôl, II. zmenu rozpočtu mesta na rok 2010 aj výsledky inventarizácie majetku, pohľadávok, záväzkov mesta, príspevkových a rozpočtových organizácií v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta k 31.12.2009. MsZ vyjadrilo nesúhlas s uzavretím zmluvy o prenájme parkoviska medzi mestom a COOP Jednota Nové Zámky a uložilo pokračovať v rokovaní. Poslanci prerokovali návrh VZN o poskytovaní dotácií právnickým osobám, ktorý zoberali na vedomie, ako aj návrh VZN o nakladaní s obsahom žump v katastrálnom území mesta a návrh VZN – Zásady hospodárenia s mestským majetkom. Boli schválené zmeny a doplnky k územnému plánu č. 3 (malá vodná elektrárňa), ako aj podanie žiadosti o nenávratný finančný príspevok na realizáciu projektu Rozšírenie a zefektívnenie zberu separovaného odpadu v meste. Poslanci schválili jednu z alternatív riešenia Centra voľného času, ktorou mu bude priznaná právna subjektivita a zoberali na vedomie informatívnu správu o stave pohľadávok na nájomnom za bytové a nebytové priestory vo vlastníctve mesta. (sh)

Attila Mokus najlepším hercom roka

Koncom apríla Slovenská filmová a televízna akadémia udelila cenu za najlepší herecký výkon Attilovi Mokosovi. Želiezovský rodák, herec Jókaiho divadla v Komárne získal túto cenu za stvárnenie hlavnej postavy vo filme Vladimíra Balka Pokoj v duši. Samotný film tiež získal hlavnú cenu - v kategórii Najlepší film. „Ešte som nedokázal spracovať udalosti, hoci mnohí mi volali, gratulovali, dostal som množstvo sms-iek. Uznanie na mňa pôsobilo prekvapujúco, to by som chcel zdôrazniť. Počul som svoje meno, krv mi stiekla z tváre, vôbec som na to nebol pripravený, že musím niečo povedať. Po ceste na pódium som už cítil v sebe energiu, vedel som, že ma mnohí sledujú. Bola to divná situácia.

V rámci akcie Za čistý Hron pri príležitosti Dňa Zeme účastníci tentoraz nečistili iba brehy, ale aj samotnú rieku – pomocou člna vytiahli pri moste z vody niekoľko metrov dlhú rúru z umelej hmoty. Foto: (at)

Ivan Švejna

podpredseda MOST HÍD
az ögyműködésért a párta - strana spolpriece

požívam Vás

6. júna 2010

zabaviť sa a zašportovať si
pri dobrom guláši a pive.

Kedy a kde?

Želiezovce: o 11:00 hod. na tenisových
kurtoch v areáli štadióna

Hronovce: 13:00 hod. na futbalovom
 ihrisku

Čata: o 16:00 hod. na futbalovom
 ihrisku

(10-07)

NA SLOVÍČKO S PRIMÁTOROM

Voliči rozhodnú...

Na zasadnutiach zastupiteľstva poslanci občas zvyšujú hlas, niekedy zaznejú aj tvrdšie slová. Na tom aprílovom sa objavil aj osobný spor medzi poslancom a istou pracovníčkou MsÚ. Ako sa na to pozeráte?

Vnímam to tak, že neustále sa dopúšťame jednej diplomatickej ľudskej chyby. Keď niekto vysloví svoj názor, ktorý nie je totožný s tým našim, nezaobráame sa meritom veci, ale komentujeme osobu, ktorá názor predniesla. A to vždy zasieva konflikt. Každý, kto sa zúčastňuje zasadnutí zastupiteľstva, si mohol všimnúť, že sa snažím od určitého času reagovať inak. Keď napríklad na minulom riadnom zasadnutí po jednej mnou podanej informácii istý poslanec vyhlásil, že je to „choré myslenie“, zaútočil tým vlastne na moju osobu. Nepovedal síce: „Pán primátor, máš choré myslenie“. Je však evidentné, že to tým myslel. Takéto správanie na verejných fórach, ako sú zasadnutia komisií či zastupiteľstva, považujem za nekultívované. A ako ste si mohli všimnúť, ja na takéto niečo už vedome nereagujem rovnakou mincou. Inak by z toho bola typická nekonštruktívna škriepka, akej sme boli svedkami na ostatnom zasadnutí. On má iný názor ako ja, keď bude on primátorom, bude to robiť zrejme po svojom. Ja to budem rešpektovať, vyjadrím svoj odlišný názor, čo som ako poslanec aj vždy robil, ale nedovolím si jeho názor označovať za chorý.

Rôzne názory sú aj na výsledky volebného obdobia. Vyplyva to aj z rozhovorov s poslancami, v ktorých väčšina z nich priznáva, že je úspechom, že sa robia projekty, čo tu predtým nebolo. Niektorí však hovoria, že tieto projekty je príliš veľa...

Na tom nemám čo komentovať. Práca a výsledky sú nejaké. A je prirodzené, že každý ich vníma po svojom. Považujem od kohokolvek za nesprávne na verejnosti povedať, že názor poslanca, ktorý je iný ako môj, je zlý. Keby ten kritik povedal, ako by to podľa

neho malo byť, bolo by to aj pre občana zaujímavejšie. Povedať iba, že je to zlé, nestačí. Je potrebné povedať, ako by to bolo dobré podľa neho. Z toho si potom občan môže vybrať, čo považuje za správne. Tu občan zaregistroval len konflikt a osočenie. A nemá sa čoho chytiť. Podľa mňa je to deštruktívna, nekultívovaná politika.

Aj výsledky práce môžu byť vecou názoru?

Ak niekto chce výsledky spochybňovať, bude to robiť. Niektorí to robia už teraz. Je to ich právo, ich názor. Ja to rešpektujem. Voliči a všetci, ktorých to bude zaujímať, dostanú prehľadné informácie o našich doterajších výsledkoch aj s výhľadom do budúcnosti. Čo viac možno urobiť?

Každý môže spomínať stovky vecí, čo sa mu páči alebo nepáči, čo sme radšej mali a čo nemali urobiť. Nedá sa vyhovieť všetkým.

Mali sme mimoriadnu príležitosť a toto zastupiteľstvo väčšinou rozhodlo takmer všetko dať do projektov, v ktorých k našim piatim € dostaneme deväťdesiatpäť. Bez toho by sme mali ročne len takých 150 až 300 tisíc € na investície a za tie by sme mohli realizovať asi iba stotinu toho, čo všetko treba urobiť. Na všetko budeme potrebovať miliardy a dve tri volebné obdobia.

Druhá vec je, že niekto môže považovať za prioritu autobusovú zastávku, druhý školy tretí cestu, štvrtý kultúru... Je to dlhý zoznam, čo všetko je potrebné. Nemá zmysel, aby som ja hodnotil, kto má a kto nemá pravdu. Voliči budú tí, ktorí povedia, či obsah a štýl práce sa im páči viac.

Ďakujem za rozhovor.

(šh)

Krátko...

Ministerstvo zdravotníctva SR vypísalo výberové konanie na obsadenie funkcie riaditeľa Psychiatrickej nemocnice v Hronovciach. Výzva sa objavila na stránke ministerstva v polovici apríla, záujemcovia mali svoje prihlášky poslať do 7. mája.

Prijímacie skúšky na štvorročné štúdium na Gymnázium J. A. Komenského v Želiezovciach sa konali 10. a 13. mája. Pedagogická rada školy stanovila kritériá na prijatie koncom marca. Škola plánuje prijať asi 20 študentov.

V desiatich prípadoch vyzvalo mesto nájomníkov, ktorým ku koncu februára skončila platnosť nájomnej zmluvy a svoje záväzky neuhradili, aby byty opustili. Časť z nich svoje nedoplatky uhradila, tým im bolo umožnené zostať v bytoch na 3-mesačnú skúšobnú dobu.

V marci sa v Čajkove konalo stretnutie starostov a primátorov s ministerkou práce a sociálnych vecí Vierou Tomanovou. Hovorilo sa aj o možnej podpore náhradného bývania pre obyvateľov mesta v Útulku.

V polovici marca sa konalo pracovné stretnutie poslancov a vedenia mesta s predstaviteľmi spoločnosti Hydroenergia, ktorá plánuje na železovskom úseku Hrona vybudovať malú vodnú elektrárňu.

Podľa informácií územného spolku v rámci Dňa narcisov 2010 vyzbieral Slovenský Červený kríž v okrese Levice 6 747,88 €.

Dňa 12. marca sa v Šarovciach pod vedením starostky Judity Trníkovej konalo zasadnutie Združenia obcí Za čisté dolné Pohronie, ktorého členom je aj naše mesto. Účastníci rokovali o ponuke dodávateľskej firmy na zber elektroodpadu.

Vlastné náklady na doteraz odsúhlasené projekty mesta predstavujú 419 543 €, odznelo v rokovaní mimoriadneho zasadnutia MsZ v apríli.

V pondelok 22. marca pri príležitosti Svetového dňa vody zorganizovali pracovníci Západoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s. propagačné podujatie. Okrem žiakov základných škôl, študentov stredných škôl a verejnosti sa podujatia zúčastnil aj primátor Pavel Bakonyi. Mnohí z prítomných využili možnosť dať si urobiť rozbor pitnej vody zo studní zdarma.

Dva projekty dostali zelenú

Dňa 20. apríla sa konalo 16. mimoriadne zasadnutie Mestského zastupiteľstva v Želiezovciach. Poslanci prerokovali tri témy, z toho dve sa týkali odsúhlasenia podania projektov o nenávratné finančné príspevky – na druhú etapu projektu Rekonštrukcia verejných priestranstiev, týkajúcu sa chodníka od centra mesta až po mestskú časť Mikula, resp. projekt Sociálne služby Centráľ Želiezovce – výstavbu malometrážnych bytov pre seniorov s možnosťou zriadenia dodatočných služieb. Poslanci sa v úvode oboznámili s Komunitným plánom sociálnych služieb mesta Želiezovce, ktorý schválili. Schválenie účasti mesta v spomínaných dvoch projektoch predchádzala rozsiahla diskusia a výmena názorov v konštruktívnom, vecnom duchu s použitím argumentov za i proti. Nakoniec zavázili podporné argumenty. MsZ schválilo podanie oboch projektov i prostriedky na ich spolufinancovanie vo výške 5 %. V prípade rekonštrukcie verejných priestranstiev to bude 40 793,08 €, v prípade výstavby sociálnych malometrážnych bytov 81 485,33 €. Projekty boli pripravené v mimoriadne krátkom čase a veľa času nezostalo ani po ich schválení – mesto ich odovzdalo deň, resp. dva dni po konaní mimoriadneho zasadnutia MsZ.

(ik)

Plánovaná vodná elektrárňa predstavená verejnosti

Dňa 27. apríla sa v želiezovskom Dome kultúry konalo verejné prerokovanie správy o hodnotení projektu Vodné dielo Želiezovce za účasti primátora mesta Pavla Bakonyiho, viceprimátora Pavla Polku, pracovníkov MsÚ Želiezovce, investora – spoločnosti Hydroenergia, s.r.o. a odborníkov, ktorí sa zúčastnili vypracovania projektu. Zastúpená, i keď len naozaj symbolicky, bola aj verejnosť, z veľkej časti predstaviteľmi Miestnej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu. Ako poznamenal jeden z asi tucta prítomných obyvateľov mesta, je správne očakávať transparentnosť od samosprávy, čo však vtedy, keď o ňu takmer nikto nestojí?

Zástupca investora Miroslav Pikus hovoril o vykonaných štúdiách a analýzach, ktoré musia predchádzať investícii a boli zamerané na všetky dôležité aspekty elektrárne. Spomenul medzi nimi skúmanie dopadov na okolité životné prostredie, ichtyologický prieskum (zameraný na ryby), inžiniersko-geologický prieskum i numerické modelovanie dopadov vodného diela na hladinu podzemných vôd. Podľa poslednej menovanej štúdie by po vybudovaní malej vodnej elektrárne došlo k zvýšeniu hladiny spodných vôd na území nad objektom a k zníženiu hladiny za objektom asi v hodnotách od 0,2 do 0,5 m. Vplyv vodného diela na podzemné vody sa podľa neho eviduje do vzdialenosti 500 metrov od koryta rieky, ďalej závislosť nie je preukázaná. M. Pikus informoval prítomných,

že pri plánovaní umiestnenia bolo viac alternatív, napríklad pri čerpacej stanici za mostom alebo pri bitúnku, prvá možnosť však technicky nebola riešiteľná, druhá by znamenala vyššie bezpečnostné riziko. Najlepšou alternatívou podľa odborníkov je prezentovaná alternatíva, povedal. Stavba je podľa neho výhodná pre mesto najmä z hľadiska jej prídavnej protipovodňovej a regulačnej funkcie, keďže pozdĺž ochranných hrádží sa v rámci projektu vybudujú podzemné tesniace steny a priekopové drény (rúry, pomocou ktorých bude možné regulovať výšku podzemných vôd v okolí). Stavba má ponúknuť aj rybochod, most cez Hron pre poľnohospodársku techniku a športovo-relaxačné účely a vo vode aj priechod pre splavovanie na člnoch.

Otázky občanov sa týkali možných výhod pre mesto a jeho obyvateľov, dôveryhodnosti prieskumov, štátnej politiky vodného hospodárstva, zlých skúseností s vodnou elektrárnou v Šarovciach, prílišného rozkúskovania Hrona navzájom blízkymi malými vodnými elektrárnami (MVO) či schvaľovacieho konania investičného zámeru. Z odpovedí vyplynulo, že lacnejšia elektrická energia pre mesto je teoreticky možná, v praxi pre určité legislatívne obmedzenia však neprievidná. Spoločnosť by v Želiezovciach zamestnala štyroch pra-

covníkov na čistenie vody pri hati a externú ekonómku. Ďalšími prínosmi pre okolitých obyvateľov by podľa projektanta boli sadové úpravy okolia, ekologická energia, možnosť vzniku rekreačných zariadení a investícia v hodnote 13,28 miliónov €, na ktorej sa určite budú podieľať aj miestne firmy. Viceprimátor Pavel Polka dodal, že investor

prisľúbil mestu úpravu brehu Hrona v okolí elektrárne. Primátor Pavel Bakonyi skonštatoval, že Hron po reguláciách už dávno nie je tým prírodným tokom, akým bol pred niekoľkými desaťročiami a investícia môže dopomôcť k zabráneniu zhoršovania jeho stavu. Alexander Gyürky, bývalý predseda MO SRZ vyjadril na základe svojich skúseností pochybnosti ohľadom funkčnosti rybochodu, čím dal podnet na bližšie preskúmanie tejto konkrétnej problematiky aj zo strany samosprávy, s čím súhlasil aj primátor. (ik)

K skrášleniu prostredia okolo supermarketu COOP Jednota nepochybne prispeli aj sadové úpravy, ktoré v apríli zrealizovala spoločnosť Eurospinn, podľa projektovej dokumentácie Ateliér Duma – záhradná architektúra s. r. o. Ako nám povedal konateľ Eurospinn, s. r. o. Viliam László: „Práce boli vykonané na rozlohe 1348 m², z toho parkový trávnik predstavuje 868 m², živý plot, krovitý pokryv, popínavé rastliny a stromy 480 m². Vysadených bolo 1315 kusov kríkov, 402 kusov popínavých rastlín a 12 kusov odrastených stromov. Na založenie novej vegetačnej vrstvy sme navozili 135 ton novej ornice. Celkové plánované a zazmluvnené náklady na realizáciu sadových úprav činili 31 592,63 € (bez DPH), v skutočnosti dielo bolo zhotovené za 22 266,50 € (bez DPH).“ (sh)

Attila Mokos najlepším hercom roka

1→

Potom nastalo ticho a do mňa sa vliala nemerateľná sloboda,“ povedal o svojich pocitoch pri prevzatí ceny v rozhovore pre Új Szó najlepší domáci herec tohto roka (vpravo na snímke s Alexandrom Juhászom v želiezovskom Dome kultúry). Attila, gratulujeme! (ik)

Prvé dve výzvy ukončené

TEKOVSKÉ LUŽANY (ik) – Dňa 18. marca zasadlo predsedníctvo Občianskeho združenia Dolnohronské regionálne partnerstvo (OZ DRP) na pracovnom rokovaní. Poslaním OZ DRP je podpora a koordinácia spoločného postupu všetkých sektorov spoločnosti v oblasti prípravy regiónu na prístup LEADER a jeho využitie pre koordinovaný rozvoj územia dolnohronského regiónu. Prítomní prerokovali návrh znenia výziev na podávanie žiadostí o nenávratný finančný príspevok a termíny ich uverejnenia. Zhodli sa na tom, že ako pomôcku pre potenciálnych žiadateľov zorganizujú informačný seminár k zverejneným výzvam začiatkom apríla v Želiezovciach. Manažérku miestnej akčnej skupiny (MAS) poverili zorganizovaním výberového konania na post administratívneho pracovníka. Predsedníctvo sa zhodlo na predbežnom termíne volieb do orgánov združenia, ktorý stanovili na druhú polovicu mája. Zrodila sa aj dohoda o doplnení webovej stránky združenia cestou oslovenia jeho členov o zapojenia sa do tvorby stránky v spolupráci s administrátorom. V rámci propagácie činnosti navrhli umiestnenie samostatne stojacich tabuliek pri vstupoch do členských obcí a tabuliek na budovách členov v rámci projektu LEADER. Prvé dve výzvy pre členov DRZ boli zverejnené 24. marca, uzávierka podávania žiadostí bola 5. mája.

Princíp „keď jednému, tak aj druhému“ nie je všeliek

Na aprílovom riadnom zasadnutí MsZ došlo k sporu pri prerokúvaní prvej zmeny rozpočtov základných škôl. Ján Cserba vystúpil s pozmeňujúcim návrhom. Najskôr hovoril o nižšom počte stravníkov v jedálni maďarskej ZŠ, čím škola prichádza o 7000 eur, pre nízky počet detí v školskom klube o 5000 eur a ocenil snahu mesta tieto straty kompenzovať. V prípade slovenskej ZŠ priznanie rovnakej čiastky označil za niečo „nad rámec“, pretože tam vďaka dostatku detí k tejto strate nedôjde. Pripomenul, že tá čiastka bola odsúhlasená s podmienkou, že bude slovenskej ZŠ posunutá, ak bude neúspešný jej projekt rekonštrukcie. Vyzval k tomu, aby sa peniaze posúvali tam, kde sú práve potrebné. „Nevytvárajme ešte väčšiu priepasť medzi školami tým, že budeme robiť „vsjo rovnako“ ako v minulej ére... Keď slovenská škola dostane na rekonštrukciu dostatok financií, tak vytvorme pre deti, ktoré chodia do maďarskej školy, ak už nie rovnaké, tak aspoň slušné prostredie.“ Navrhol presunúť peniaze z mestského rozpočtu určené pre slovenskú ZŠ do ZŠ maďarskej.

Vojtech Tomašovič s týmto návrhom súhlasil. Argumentoval tým, že finančné prostriedky poskytované štátom sú nepostačujúce a ani v ich prípade rozpočet nepokryje náklady a tá čiastka z mestského rozpočtu je len dorovnaním toho, čo nedá štát. Tiež nepovažoval za správny argument – keď jednému, tak aj druhému. „Dobrý argument je, keď máme peniaze a dáme jednému, tak dajme aj druhému... Ja za to nemôžem, že v našej jedálni je viac stravníkov... A za to, že sú tam šikovní ľudia, ktorí si vedia privyrobiť, tak ich budeme za to trestať, že im zoberieme peniaze?“

Gabriel Melczer odhadol, že v prípade úspešného projektu rekonštrukcie slovenskej ZŠ jej mesto prispieje okolo 140 000

z vlastných zdrojov a návrh poslanca Cserbu naoznačil za snahu, ktorá prispieje „k zmierneniu tých roztvorených nožníc, ktoré vznikajú tým, že jedna strana je podporená štátom, pretože je klíma taká, aká je, a druhá škola nie je podporená, pretože jej to teraz nie je dané... Tých 140 000 mesto prispieje. Tam sa nebudeme zdráhať zdvihnúť ruku za to. Ale aby sme ešte viac roztvárali tieto nožnice, to nie. Ja som za to, čo navrhol poslanec Cserba, aby sme v drobnej miere kompenzovali tento rozdiel, ktorý vzniká napríklad aj týmto projektom.“

Ján Cserba potvrdil, že mu išlo práve o to, aby sa kompenzovalo to, čo štát kompenzovať nechce. Medzitým poslanec Peter Mártosy hovoril o racionálnom ekonomickom správaní - v prípade nedostatku sú potrebné úsporné opatrenia a zo strany mesta by mala byť snaha motivovať k lepšiemu manažovaniu. Primátor na to podotkol, že aj racionálna analýza ukazuje, že maďarská škola je v tomto prípade objektívne v nevýhode a skutočne sa tu bez viny jej vedenia roztvárajú nožnice a kompenzovať tu môže jedine mesto. Okrem toho v maďarskej škole ide o havarijný stav. Vojtech Tomašovič vyhlásil, že ku kompenzáciám pre maďarskú školu dôjde i tak a on je ochotný ich podporiť. Upozornil tiež, že pred niekoľkými rokmi slovenská škola bola tiež v nevýhodnej pozícii a musela si pomôcť sama. Podotkol tiež, že slovenskú školu navštevujú aj žiaci maďarskej národnosti. Róbert Gulyás volal po transparentnosti – ak sa niečo žiada a odsúhlasuje, treba vedieť čo, uvádzajú sa len sumy, a podľa neho by bolo správne rozpísať, na čo majú byť použité. Poslanec Tomašovič však opäť podotkol, že financie určené pre slovenskú školu nie sú na projekt, ale na dofinancovanie mzdových a prevádzkových nákladov.

Krátko...

Koncom apríla schválila NR SR vládny návrh novely zákona o štátnych symboloch. Podľa nej si štátnu hymnu vypočujú školáci len dvakrát do roka a štátni zamestnanci nebudú musieť skladať sľub vernosti. V každej škole na „dôstojnom“ mieste bude musieť byť umiestnená štátna zástava, text štátnej hymny a preambula Ústavy Slovenskej republiky. Tieto tri symboly štátnosti musia byť umiestnené aj v miestnosti, kde bude prebiehať zasadnutie obecného či mestského zastupiteľstva.

Miestna organizácia Csemadoku usporiadala 1. mája na dvore Maďarského domu majáles. Účastníci sa venovali stavaniu mája, predviedli vlastné zábavné produkcie a nechýbal ani tradičný guláš. Na podujatí vystúpila miestna skupina Ayers Rock.

Pred uzávierkou sme dostali informáciu o novej aktivite v našom meste. Pod patronátom Mestskej knižnice v Želiezovciach vznikol v marci klub pre matky na materskej dovolenke. Za dva mesiace činnosti sa klub rozrástol na 20 členov, ďalších očakávajú. V máji pripravujú niekoľko stretnutí: 13. 5. Domáca ZOO, 20. 5. Piknik v parku, 27. 5. Prvá pomoc v domácnosti. Bližšie informácie a možnosť kontaktovania v MsK alebo na Facebooku na adrese: <http://sk-sk.facebook.com/pages/Zeliezove-Slovakia/Mama-baba-klub/>. Nový klub bližšie predstavíme v budúcom čísle novín.

Podľa koordinátora referátu školstva a kultúry MsÚ Pavla Hostačného sú tieto spory spôsobené predovšetkým tým, že sa jednej i druhej strane dáva rovnako. V prípade školských klubov majú obe školy po 100 žiakov a tak aj rovnakú dotáciu na dieťa. Ale v prípade školských jedální, pre nerovnaký počet žiakov nie sú rovnaké ani dotácie a maďarská škola dostala výrazne menšiu sumu. Maďarská škola si žiadala pridať, bolo jej vyhovené, ale zároveň rovnakú sumu dostala aj slovenská škola, hoci si ju nežiadala... Pavel Polka takéto záležitosti označil za dosť citlivé a rozhodnutia za ťažké, pretože sa tu podľa neho mieša politika s racionalitou s národnosťou a emóciami.

Návrh Jána Cserbu podporili poslanci za SMK a Irena Turzová, proti bol Vojtech Tomašovič, ostatní sa zdržali hlasovania, takže návrh prešiel.

(šh)

„Cestou po parku“

Štvrtkové dopoludnie 22. apríla v parku patrilo deťom a mládeži. Slovenský rybársky zväz pripravil niekoľko ukážok techniky lovu a predstavil svoju činnosť.

Pri kaštieli Miestny kynologický klub Hron pripravil ukážky výcviku psov. Bolo zaujímavé sledovať, ako je rozdráždený pes schopný záutočiť a

mnohí majitelia psov zabúdajú. „Mnohí chcú psa len vlastniť a pritom nie sú schopní ho ovládať. A schopnosť kedykoľvek odvolať psa patrí medzi základy jeho ovládania. A keď sa stane nešťastie, napríklad že pes záutočí na člena rodiny, nezodpovedný majiteľ zisťuje, že o vlastnom psovi nič nevedel. Pritom na vine nie je pes, ale vždy jeho majiteľ.“

zahryznúť sa, v tomto prípade do špeciálneho, na to určeného rukáva, a na povel svoju korisť v momente pustiť. Ako povedal Martin Streda, práve na toto

A skutočne, v napínavých ukážkach psy poslúchali na slovo...

Nemenej zaujímavé bolo to, čo sa dialo na lúke oproti kaštieli, za potokom. Soko-

Našťastie, sokol bol na príjme...

Na štvrtkové podujatie ku Dňu Zeme prichádzali deti z MŠ i žiaci z oboch základných škôl a gymnázií po triedach, spolu s učiteľmi. Nie všetci si ho však mohli užiť, napríklad 2 triedy slovenskej základnej školy. Darmo, školské povinnosti... Žiaci jednej triedy sa museli vrátiť do školy skôr, ako niečo uvideli a žiaci inej prišli až vtedy, keď sa všetko skončilo. Organizátori sa so sokoliarimi i kynológmi dohodli na dvoch programoch. Keď prišli deviataci, kynológovia už boli preč. Sokoliari sa začali baliť, ale prišlo im deviatakov ľúto a boli ochotní svoj program do tretice zopakovať. Ochotné však neboli sokoly, mali práve po obede. A tak sokol, ktorý bol vypustený, aby krúžil okolo deviatakov, odletel. Našťastie, sokoliari v dnešnej dobe sú tiež vyzbrojení technikou. Dokonca aj sokoly. Stačilo ho zamerať a vydať sa správnym smerom. Našiel sa. Sedel na strome pri štadióne. Sokoliari ho presviedčali, aby zletel. Možno mu aj čosi sľúbili, napríklad, že nabudúce dva programy a dosť. Podarilo sa a mohli sa vrátiť do Štiavnických Baní... (šh)

liarska skupina sv. Bavona z Banskej Štiavnice, presnejšie zo Štiavnických Baní, tu predviedla ukážky s dravcami, akých v našich končinách nevidno každý deň. Nízke prelety nad skupinkou detí, ktoré sa zohýnali a vrieskali, pripomínali scénu zo slávneho Hitchcockovho filmu. Sokoliar Michal Palko: „Takto kričia nielen deti, ale aj dospelí. A takisto sa uhýnajú, hoci do človeka by sokol nenarazil. Ale je to pochopiteľný reflex - približujúci sa dravec vyvoláva rešpekt.“ Napriek tomu, že mali so sebou aj psíkov, ukážky robili len s vtákmi. „Pri toľkých deťoch sa psíkom

akosi nechce“.

Program bol pripravený v dvoch turnusoch, najskôr pre deti z MŠ, potom pre žiakov základných a stredných škôl. Počas toho dopoludnia park ožil a omladol. Niekoľko gymnazistov čistilo potok...

Napriek tomu, že výraznejšie stopy na životnom prostredí zanechá až sobotňajší program, aj tento štvrtok mal význam. Jeho cieľom bolo zanechať stopy v myslení detí a mládeže a v ich vzťahu k prírode. Bol teda orientovaný na budúcnosť...

(šh)

K aprílovému rokovaniu MsZ...

Aktérov aprílového zasadnutia MsZ sme oslovili so žiadosťou o reakciu na dianie na rokovaní. Odpovedali nám dvaja z nich.

Vojtech Tomašovič: – Áno, vyjadriť sa treba, len si treba aj uvedomiť, že v Želiezovciach platí pravidlo: väčšina rozhoduje a berie všetko, aj to, na čo nemá žiadny, ani morálny nárok. Má silu hlasov, medzi ktorými sú aj niektoré dosť pochybné, pretože idú, ako vodca zavelí. Výrok, ktorý odznel z úst istého poslanca, že „skončili časy, keď jednému, tak aj druhému, už nebude platiť“ je dosť zaujímavý a myslím si, že na vzdelaného človeka, ktorého som si aj ja vážil, dosť prostorek. Alebo žeby primitívny?

Je veľmi smutné, že financie, ktoré patria inému, sa nevrátia do rozpočtu mesta, ale silou poslaneckých hlasov sa pridelia tomu, kto už takú istú čiastku dostal. Viete, argumentovať slovami: „ako vy si viete zarobiť“, „vy ste si vybavili projekt“ je smiešne. Prečo trestáte toho, kto niečo dokazuje? Prečo netrestáte toho, kto nedobre spravuje mestský majetok? Alebo je za tým niečo iné, čo sa bojím vysloviť? Len toľko som chcel povedať k bodu o prerokovávaní zmien rozpočtov základných škôl, na ktoré doplatila slovenská základná škola,

kde 15 % žiakov je maďarskej národnosti.

Ešte niečo k ochrane životného prostredia a VZN o odpadových vodách a žumpách. Opäť sme dokázali, akého máme nízkeho ducha. Občanovi len prikazujeme, zakazujeme, ale čo mu dávame? Prispieť v Želiezovciach nevieme, potom ako je možné, že v Šarovciach to dokážu.

Ján Cserba: – Každý, koho táto problematika naozaj zaujíma, si názor vytvorí na základe článku o dianí na zasadnutí MsZ. A potom si vytvorí aj názor na reakciu pána poslanca Tomašoviča.

Géza Horváth: – Nie je tajomstvom, že od začiatku som bol proti tzv. malej vodnej elektrárni. Ak by som aj bol pozvaný, nevedel by som sa zúčastniť odbornej prednášky, zorganizovanej investorom pre širokú verejnosť. V tom čase totiž v našej škole prebiehala trištvrtročná klasifikačná porada. Informácie sa však dostali ku mne. Dozvedel som sa, že investor nič nové nepovedal, len to, čo už v písomnej a grafickej forme dostali všetci poslanci predtým. V tomto materiály sa množili rôzne (najmä environmentálne) výtky, na konci ktorých staviteľ reagoval jedným slovom: akceptujeme. Teda uznávame, prijímame. Čo

neznamená, že aj urobia niečo proti tomu. Podzemná voda, ktorá je v úzkej spojitosti s vodou v Hrone, po 6-metrovom vyhlbení koryta úplne zmizne – jej spätné napumpovanie rôznymi technickými postupmi je nemožné (v štíle Dedeho Adamsa: rozprávka na Mesiaci), lebo by si to vyžiadalo viac energie, než táto „malá“ elektrárňa vyrobí. (Inak aj to je len reklamný trik. Elektrárne nikdy nemôže byť malá. V porovnaní s prostredím je vždy obrovská, vyžadujúca rešpekt.) A to je len úzky okruh nepriaznivých vplyvov. Lužné lesy „neuvidia ani naši vnuci“, navždy zmiznú mimoriadne druhy flóry a fauny, príznačné na túto oblasť. Pravda, namiesto nich tu budeme mať príjemný rachot pripomínajúci vodopád, nádrž na člnkovanie a most na jednosmernú dopravu. A možno rybári naučia ryby, aby rybochod využívali aj proti prúdu.

Mestské zastupiteľstvo malo šancu zastaviť túto investíciu, zabíjajúcu prírodu. Na ostatnej schôdzi bolo treba rozhodnúť o zmene územného plánu, čo je všeobecne záväzná nariadenia, ktoré je možné meniť iba 3/5 väčšinou, mohlo stačiť, keby sa 5 poslancov zdržalo hlasovania. Boli sme iba štyria!

Spracoval (šh, ik)

Základ sa nám podarilo vybudovať

Narodil sa v Želiezovciach, kde strávil celé svoje detstvo a mladosť. V tomto meste chodil do základnej školy aj na gymnázium. Tu, pri Hrone do seba nasal aj lásku k pôde a poľnohospodárstvu, úctu k ľudovým tradíciám a k starým, osvedčeným, ozajstným hodnotám. Celý život zasvätil poľnohospodárstvu, aj v súčasnosti pracuje ako agronóm. Je poslancom Mestského zastupiteľstva v Želiezovciach a koordinátorom rady úseku pôdohospodárstva. Je ženatý, otec troch dcér. Ing. Róbert Récsi.

Teda ste sa v Želiezovciach narodili a doslova tu aj vyrastali...

– Som starý Želiezovčan. Áno, tu som sa aj narodil – vtedy ešte nemocnica fungovala. Otec pochádza z Veľkých Ludiniec, mama z Jelky. Strávil som tu celú svoju mladosť, veľa času som trávil v dome starých rodičov na Sacherovej ulici, kde teraz bývajú moji rodičia. Prvých 18 rokov môjho života sa neoddeliteľne viaže k tomuto mestu, tu som chodil na základnú školu i na gymnázium. Najmä zo stredoškolského obdobia mám nezabudnuteľné spomienky, keď som nadviazal prvé pravé priateľstvá a prežíval prvé lásky. Boli sme veľmi dobrý a najpočetnejší ročník, „šesťdesiatosmičky“. Na ZŠ sme tvorili tri, na gymnáziu dve početné triedy.

Čo vás v mladosti zaujímalo, čím ste chceli byť?

– Vždy som mal vzťah k životnému prostrediu, zaujímalo ma recitovanie, ale najmä obrábanie pôdy, takmer od útleho detstva. Poľnohospodárstvom sa zaoberal aj môj otec a láska k pôde bola vlastná aj starým rodičom. Je preto prirodzené, že úcta k poľnohospodárstvu a prírode mi bola vštepovaná už od malička. Vždy sme mali záhradu, vinohrad, hydinu.

Už v mladosti ste teda vedeli, akým smerom sa v živote budete uberať?

– Áno, hoci pri výbere povolania som sa najskôr chcel ubrať trochu iným, špecifickým smerom v rámci pôdohospodárstva. Najviac ma zaujímalo vinárstvo, nakoniec som však skončil pri klasickom poľnohospodárstve. Hlásil som sa na záhradnícku vysokú školu v Brne, napokon som absolvoval Poľnohospodársku univerzitu v Nitre ako agronóm.

Vzťah k vinárstvu pretrval aspoň v nejakej rovine?

– Samozrejme. Spolu s otcom si prenajímame a máme aj vlastnú vinicu, takže v našej pivnici môžeme ochutnať vlastnoručne vyrobené víno. Máme najmä veltlín zelený, peseckú leánku, ale aj starú, klasickú odrodu čierne otelo. Obrábame takých 1200 koreňov viniča.

Vysokoškolské roky ste teda trávili v Nitre. Ako prebiehali?

– V Nitre som chodil na vysokú a tam pracovala aj moja budúca manželka, takže tie roky ubiehali rýchlo. A krásne. Neskôr som v tomto meste absolvoval aj vojenskú službu. Počas štúdií som získal mnoho pri-

ateľov, s mnohými z nich udržiavam kontakty aj dnes.

Kde ste sa umiestnili po získaní diplomu?

– Asi dva týždne po promóciách som sa oženil a krátko na to, začiatkom augusta som musel nastúpiť na vtedy 9-mesačnú základnú vojenskú službu. Potom som začal pracovať v Štátnych majetkoch Želiezovce. Po niekoľkých rokoch som dostal ponuku pracovať vo firme Juraja Deáka, bývalého riaditeľa ŠM, kde som pôsobil 9 rokov ako agronóm. Potom som presťúpil do Poľnohospodárskeho družstva v Bíni, kde na rovnakom poste pracujem dodnes.

Ak dovolíte, využijem situáciu, že sa zhovárať s poľnohospodárom. Mnohých zaujímajú dve aktuálne smery v poľnohospodárskej výrobe, a to geneticky modifikované plodiny a bioprodukcia. Čo si o nich myslíte?

– Genetická modifikácia poľnohospodárskych plodín je nezádržateľnou hrozbou budúcnosti. Ako narastá populácia na Zemi, je stále ťažšie zabezpečiť pre každého každodennú potravu, je to možné len zvyšovaním hektárových výnosov. A to genetická modifikácia dokáže zabezpečiť. Mnohí sa jej obávajú, ale keď ju budeme držať v určitých koridoroch, nemusíme sa tejto technológii obávať. Netvrdím, že to príde do 5–10 rokov, ale v každom prípade je to cesta budúcnosti. Druhá časť otázky sa týkala bioprodukcie. Pred niekoľkými desaťročiami značná časť ľudstva hladovala. Teraz je situácia lepšia, dokonca asi miliarda ľudí je nadvýživovaná. Táto časť populácie si už určite môže vyberať, koľko, čoho a v akej kvalite bude jesť. Bioprodukcia môže byť odpoveďou na tieto otázky, kde dôležitou podmienkou je, aby sa potraviny vyrábali z prírodných materiálov bez použitia chemikálií. Certifikácia týchto potravín je už v súčasnosti veľmi prísna zo strany úradov, ktoré môžu producentov kedykoľvek kontrolovať. U nás aj obyčajná produkcia poľnohospodárskych plodín prebieha s využitím menšieho množstva cudzích látok, než napr. v Holandsku alebo Dánsku, kde sa vo vyššej miere využívajú umelé hnojivá. Takže v porovnaní s tamojšími podmienkami je u nás poľnohospodárska produkcia čistejšia, a o to viac to platí

v prípade bioprodukcie.

Asi máme šťastie aj na kvalitu pôdy...

– S pôdou by problémy neboli, v ostatnom čase skôr spôsobuje ťažkosti nedostatok vlhky a horúčavy, aspoň také sú moje skúsenosti z okolia Štúrova.

Popri poľnohospodárstve, ktoré je zároveň vašim povolaním, váš život sprevádza aj ďalší koníček, ľudový tanec...

– Už na základnej škole sme mali

začínajúci ľudový súbor, na strednej som chodil do tanečného súboru s názvom Borostyán, ktorý tu v Želiezovciach viedol József Diószeg, choreograf pôvodom z Maďarska, ktorý býval v Leviciach. Na to obdobie mám krásne spomienky. Tancoval som napríklad so Šaňom Juhászom, ale aj mnohí ďalší z nášho ročníka tam chodili. Lásku k ľudovej kultúre určite vo mne umocnili aj csemaďárske festivaly v želiezovskom parku, kde sme vystupovali aj my.

Pokračovali ste v ľudovom tanci aj v ďalších rokoch?

– Po maturite sme sa asi rok vracali do súboru, ale postupne sme sa rozprchli a istý čas som sa nezaoberal ľudovou kultúrou a tancom. Neskôr som aj svoje deti chcel viesť k tomu, aby si ctili a zachovávali svoje tradície. Keď mala najstaršia dcéra 6 rokov, zapísali sme ju do Kincso. Odtedy je členkou súboru, najprv tancovala, v súčasnej dobe hrá na

hudobnom nástroji. Dvojčky mali asi 8 rokov, keď začali chodiť do súboru. Keď Kincso oslavoval 10. výročie svojej existencie, založili sme súbor rodičov pri Kincso, podľa pôvodného zámeru len na jubilejné vystúpenie, prípadne niekoľko ďalších. Napokon tento súbor zostal pri živote a doteraz sa schádzame, nacvičujeme a občas aj vystupujeme. Takto som sa stal viac-menej opäť aktívnym tanečníkom, vlastne tancuje celá rodina.

Spomínate rodinu. Predstavili by ste ju, prosím?

– Manželka pochádza z Pohronskeho Ruskova. Máme tri dcéry, dvojčky Evelin a Emóke majú 12 rokov, chodia tu na ZŠ, najstaršia Noémi má 16 rokov a navštevuje želiezovské gymnázium.

Poznajú vás ako veriaceho človeka, ktorý svoju vieru prežíva aj v každodennom živote. Akú úlohu hrá vo vašom živote viera?

– Tak z otcovej, ako aj z matkinej strany sme mali v rodine farárov, takže popri udržiavaní národnosti bolo v našej rodine dôležitou súčasťou života aj udržanie viery. V takomto duchu som vyrastal a v takomto duchu vychovávam aj svoje deti, naozaj nielen formálne, ale svoju vieru aj prežívame. Okrem toho u nás – poľnohospodárov – je aj každodenná práca vecou viery, pretože nebeské sily dokážu omnoho silnejšie ovplyvniť výsledky nášho snaženia, takže v oveľa väčšej miere než v iných povolaniach, závisíme aj od niečoho iného, ako od ľudského plánovania.

Kedy ste sa rozhodli, že sa zapojíte do diania v lokálnej politike. Aj predtým ste sledovali dianie v komunálnej politike?

– Určitým spôsobom som sledoval, ale do bližšieho kontaktu s ňou som prišiel až počas uplynulých volieb, keď som sa dostal na kandidátku. Vtedy som aj vstúpil do Strany maďarskej koalície.

Tri roky ste poslancom mestského zastupiteľstva. Do akej miery sa vám podarilo naplniť to, čo ste si pred začiatkom volebného obdobia zaumienili?

– Musím sa priznať, že som dosť zaneprázdnený. I keď som Želiezovčan, ale bývam trochu pomimo, na Velkom Dvore, a aj práca ma viaže mimo mesta, takže cez Želiezovce najčastejšie len prechádzam ráno a popoludní. Preto mi na prácu v samospráve nezostáva toľko času, koľko by som jej venovať chcel. Moje predstavy som obmedzil na to, aby som vedel prezentovať určité záujmy či idey obyvateľov. Svoje konkrétne predstavy som nedokázal realizovať tak, ako by som chcel.

Čo ste dokázali najviac podporovať?

– Bola to najmä podpora maďarskosti, jeho prežitia, aby sme boli v tejto oblasti rovnocennými partnermi, aby každého človeka hodnotili na rovnakých princípoch. Keďže to vo veľkej politike nie vždy funguje, snažím sa o vytvorenie rovnováhy aspoň na lokálnej úrovni. To je pre mňa najdôležitejšie.

Spomínali ste, že žijete na Veľkom Dvore. Aké sú pozitíva a negatíva tamojšieho života, aké sú najaktuálnejšie problémy tamojších obyvateľov?

– Žijeme v bývalých služobných bytoch Štátnych majetkov, ako mnohí iní na Veľkom Dvore. Jeden z hlavných problémov je odkupovanie bytov. Je mi veľmi ľúto – a nie som sám – že sa nám svojho času nepodarilo odkúpiť tieto štátne byty do vlastníctva, ako sa to inde bežne robilo. Byty boli sprivatizované spolu so štátnymi majetkami. Nový majiteľ – odvtedy už asi tretí – nám síce ponúkol tieto byty na odkúpenie, ale príliš sa do toho nehrnie. Navyše ich predáva za trhové ceny, a tak to už nie je príliš výhodná kúpa. Druhá otázka, ktorá miestnych zamestnáva – pripravované VZN o nakladaní s odpadovou vodou im trochu predraží život a že úžitkovú vodu v tejto časti Veľkého Dvora získavame z jedinej studne. Žiaľ, v poslednej dobe sa sem prisťahovali aj neprispôsobiví občania, takže sa nám stalo, že napríklad na Vianoce nám zmizli kurčatá a morky zo dvora. Okrem týchto starostí sa tu žije naozaj dobre. Je tu pokoj, ticho, nikomu neprekáža ani blízkosť väznice.

Kým fungovali štátne majetky, veľká časť tamojších obyvateľov mala prácu v mieste bydliska, ba

pred rokmi tam bola aj predajňa potravín. V porovnaní s týmto stavom necítia Veľkodvorčania súčasnosť ako úpadok?

– Neverím, že z tohto hľadiska by bola situácia omnoho horšia ako v samotných Želiezovciach, veď ani tam nie je príliš veľa pracovných príležitostí. Možno iba cestovanie do Želiezoviec spôsobuje občas ťažkosti, najmä pre deti, ale mnohí si povedali, že pokojné bývanie za to stojí.

Ako vnímate vzťahy medzi poslancami? Podľa vás sa počas volebného obdobia zlepšovali, stagnovali, alebo sa zhoršovali?

– Prvý rok prebiehalo akési ofukávanie. Neskôr som to dlho vnímal ako zlepšovanie vzťahov, až teraz je trochu badateľný predvolebný vietor. Napriek tomu hodnotím tieto vzťahy ako dobré. Nie je medzi nami žiadna priepasť. Ak si chceme sadnúť a hovoriť o konkrétnych veciach, nerobí problém nájsť si k tomu partnerov.

Samospráva a v rámci nej aj mestské zastupiteľstvo pôsobí podľa nového modelu. Ako sa vám v ňom pracuje?

– Musím podotknúť, že predchádzajúci model som príliš nepoznal, pôsobil som predtým iba ako člen jednej z komisií pri zastupiteľstve. Čo sa týka výsledkov, nevidím priveľký rozdiel, ale to nie je spôsobom práce, ale tým, že ľudia, ktorí prácu v samospráve vykonávajú, sú takmer tí istí ako predtým.

Dlho bola medzi poslancami, aj v iných kruhoch, dôležitou témou otázka, akým smerom sa má mesto uberať, respektíve či si vôbec treba vybrať ústredný smer a podľa toho rozdeliť dostupné zdroje. Základnými možnosťami boli: priemysel, poľnohospodárstvo a cestovný ruch...

– Ako poľnohospodár som sa jednoznačne prikláňal k tomuto smeru, hoci v uplynulom období vnímam, že v tejto oblasti je naozaj menej príležitostí a asi sa viac prikláňam k priemyslu. Preto ma teší, že v našom vyrastie nová prevádzka, ktorej základy sa práve budujú – Selyz Nábytok rozširuje svoje kapacity a k existujúcej hale pripravuje výstavbu ďalšej. Možno aj kvôli kríze som zmenil svoj pohľad na tieto veci, keď mnoho ľudí pracujúcich v zahraničí muselo zostať doma a bez práce. Vidím to tak, že ani poľnohospodárstvo, ani cestovný ruch, nedokáže zabezpečiť toľko pracovných príležitostí, ako priemysel.

Ako vidíte stav rezortu v našom meste ako koordinátor úseku pôdohospodárstva? Akých úloh sa mesto musí zhostiť v tejto oblasti?

– Je mi ľúto, že pre niekoľkými rokmi mesto pristúpilo k zvyšovaniu daní za ornú pôdu, vtedy som nedokázal presadiť svoj názor. Chcel som dosiahnuť, aby sa táto daň zvyšovala len minimálne, keďže vidím situáciu z vnútra a nie je ružová. Mesto by vedelo poľnohospodárskym subjektom pomôcť najmä v tomto smere. U nás akosi nefungujú profesijné združenia zamerané na hájenie záujmov, a to platí aj v prípade pôdohospodárov. Ak sa v odborných kruhoch nedarí zabezpečiť prezentáciu záujmov, pre mesto to môže byť ešte ťažšie. Do pôdohospodárstva patrí aj vodné a lesné hospodárstvo a podľa mňa tam zasahuje aj ochrana životného prostredia. Veď vo vyspelejších štátoch Európy je pôdohospodárstvo nielen o produkciu, ale aj o estetickom prostredí, a tento pohľad sa čoraz viac dostáva aj k nám. Jedna z nejdôležitejších úloh je spísanie mestských pozemkov a ich vysporiadanie, čo sa už vlastne aj začalo.

Hodnotenie volebného obdobia

je stále aktuálnejšou témou. Ako by ste zo svojho uhla hodnotili súčasné volebné obdobie?

– I keď sa už pomaly blížíme ku koncu, využil by som príležitosť a poďakoval by som sa svojim voličom za dôveru. Dúfam, že sa mi podarilo podporovať ich vo tom, v čom ma pociťujú svojou dôverou. Vidím to tak, že mesto sa pohlo určitým smerom. Bolo to obdobie, ktoré nebolo mimoriadne atraktívne – vypracovávali a podávali sa rôzne projekty a žiadosti, ktoré však boli potrebné, aby sme vedeli pokročiť ďalej. Asi aj kvôli tomu zostalo menej energie na konkrétne veci. Ale základ sa nám vybudovať podarilo. Štart bol teda dobrý, možno nie tak pekný a tak vábivý, ale pohli sme sa dobrým smerom.

Chceli by ste niečo dodať?

– Možno toľko, že vidím tu jeden dôležitý problém, o ktorom by sme mali viac hovoriť. Je to nezáujem, ktorý je všeobecne a všade prítomný. Pravidelne sa s ním stretávam, napríklad v spojitosti s prácou v rodičovskej rade, že ľudia nie sú zvedaví ani na vlastné deti. Málo ich chodí na rodičovské združenia a ak sa vyskytnú nejaká dobrovoľnícka práca, málo sa ich prihlasuje, ak navštívime nejaké podujatia, vždy vidíme samé známe tváre, stále tých istých. A väčšina je ticho. Môžeme dúfať, že sa to zmení, ale nie je to isté. Možno svet sa stal priveľmi materiálным, dôležitejšia je práca, dobrý byt, dobré auto, priateľstvá, vzťahy či cirkev menej. Som asi staromódny, ale pre mňa sú tieto hodnoty dôležité. Dôležitá je rodina, viera, láska k pôde či zachovávanie tradícií... Musíme sa pozerať do budúcnosti, ale zároveň musíme vedieť, odkiaľ prichádzame.

Ďakujem za rozhovor.

Ladislav Levický

Základná umelecká škola Franza Schuberta v Želiezovciach

pri príležitosti 25. výročia svojho založenia

organizuje slávnostný koncert
bývalých a súčasných žiakov

v Dome kultúry
dňa 18. mája 2010 o 16:30 hod.

Mestské múzeum a pamätná izba Franza Schuberta

Máte doma veci, ktoré by podľa
vás mohli obohatiť
naše mestské múzeum?

Prosím, prihláste sa
v Mestskej knižnici.

Prípada Sama Železoveckého s oznámením o voľbách, alebo ísť či nejst', to je otázka

– Teda aj vy ste to dostali – povedala upratovačka pánovi Železoveckému, ktorý ležal na posteli s hlavou pod ľadovým vrecúškom.

– Dostal, pani Mopová! Dostal som ten hnusný vírus H1N1 a odvtedy len stonavo prehltnam – povedal Železovecký upratovačke.

– Ale pán Železovecký, veď nehovorím o vírusoch!

– Tak o čom, pani Mopová? – spýtal sa Železovecký.

– O lístku, pán Železovecký, na ktorom stojí, kedy a kde môžete odovzdať svoj hlas v júňových parlamentných voľbách.

– Ježiš, Maria – vykrikoval Železovecký – to je fakt dobré! Veď nedávno sme volili, pani Mopová.

– Už sú tomu štyri roky, pán Železovecký.

– Ako ten čas uteká, pani Mopová – povzdychol si Železovecký a sňal z hlavy vrecúško s ľadom. – Viete, pani Mopová, ja som s tým lístkom ako Rudo s poplachom. Je aj nie je.

– S kým, pán Železovecký?

– Nie s kým, ale s čím, pani Mopová – vysvetľoval Železovecký a obliekol si nohavice.

– Čo sa vlastne stalo s tým poplachom, pán Železovecký? – vyzvedala sa upratovačka.

– To bolo tak, pani Mopová, že keď čatár už štvrtýkrát zakričal do Rudovej izby: „Máte tady poplach, bando líná!“, Rudi pozbieral všetky svoje znalosti z češtiny a zareval udivenému čatárovi priamo do ksichtu: „Poslyš, vole, tady žádnéj posranej poplach nebydlí! Jenom Lajo, Jano, Imro, Laco a já!“ A keďže čatár ho zobudil v najlepšom, čo sa týka toho nepekneho slova, odporučil skamenelému poddôstojníkovi, aby si u Victora Huga prečítal, ako odpovedala stará Napoleonova garda Angličanom v bitke o Waterloo. A lahol si späť do postele.

– A čo sa stalo s Rudom? – spýtala sa pani Mopová po čase, zatiaľ čo sa Železovecký ďalej obliekal.

– Poslali ho do pivnice po uhlie – odvetil Železovecký, obúvajúc sa pritom. Na ich nešťastie zablúdil v olomouckých kazamatách

tak, že ho našli až po troch dňoch. Medzitým vyhlásili, že dezertoval. No, teraz odídem do hostinca zvaného Peklo, keby prišiel niekto s prenosnou volebnou schránkou, povedzte mu, nech príde za mnou. Kľúč položte pod rohožku.

V poslednom čase sme my, radoví Maďari, nejako takto s volebným oznámením. Ako s hrbom na chrbte. Čo sa nepodarilo Slotovi, podarilo sa našim politikom. Materská bunka sa rozdelila. Koho budeme voliť, priatelia? Teda ísť alebo nejst'? Teraz budme múdri, moji milí! Mám podozrenie, že prípadný volebný neúspech si odnesieme my.

Spoluobčania, Železovčania, priatelia!

Nezabúdajte, že už nemáme Lajosa Kosutha, ktorý keď odkázal, národ sa postavil na nohy a išiel. SMK sem, Most tam, smer volebná miestnosť. Poklusom, klus! Prelomte tú starobylú kľatbu, pretože v počte hlasov a nie v počte počas kampane zjedných párkov a vypitých pív je sila, a tak je to dobre...

Dede Adams

Oznámenie o utvorení okrskov

na konanie volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, ktoré sa uskutočnia dňa 12. júna 2010 a hlasovacích miestností. V súlade s ustanovením zákona NR SR č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky, primátor mesta určil nasledovné okrsky a hlasovacie miestnosti:

Okrskok č. 001

Železovce časť Svodov č. 1 – 183

Hlasovacia miestnosť: Kultúrny dom Svodov

Okrskok č. 002

Železovce časť Mikula

Mikulská č. 1 – 99, Nábřežná č. 1 – 37, Sadvá č. 1 – 13, SNP č. 52 – 195;

Hlasovacia miestnosť: Materská škola, SNP 93

Okrskok č. 003

Železovce – Mierová osada

Školská č. 6 – 20, Vrbová č. 1 – 6 a č. 21 – 30, L. Štúra č. 1 – 10, Jesenského č. 1 – 9, Potočná č. 1 – 5, Sacherova č. 1 – 97 a č. 101, Hurbanova č. 1 – 49, Kossuthova č. 1 – 15, Záhradná č. 2 – 49, Orgovánová č. 1 – 5, Krátka č. 2 – 12, Gorkého č. 1 – 18, Tichá č. 1 – 14, Fr. Kráľa č. 1 – 24, Pionierska č. 1 – 30, Kherndlova č. 1 – 12, Poľná č. 2 – 48; Hlasovacia miestnosť: Základná škola s vyuč. jazyk. slov., Mierová 67

Okrskok č. 004

Železovce – Staré Železovce

SNP

č. 3 – 51, Jarmočná č. 1 – 9, Cintorínska č. 1 – 38, Zlatnícka č. 1 – 20, Hronská č. 1 – 38, Jókaiho č. 1 – 8, Jilemnického č. 2 – 12, Sládkovičova č. 1 – 43, Poštová č. 2 – 31, Petöfiho,

č. 1 – 48, Agátová č. 1 – 20, Nezábudková č. 1 – 4, 9, 11, Tržná č. 1 – 5, Lipová č. 1 – 12, Tuliánová č. 1 – 13, Brezová č. 3 – 19, Narcisová č. 2 – 4;

Hlasovacia miestnosť: Klub dôchodcov, SNP 32

Okrskok č. 005

Železovce – Sídliisko Stred I.

Mierová č. 1 – 80, Rákócziho č. 1 – 9;

Hlasovacia miestnosť: Kultúrny dom, Mierová 40

Okrskok č. 006

Železovce – Sídliisko Stred II., časť Jarok Komenského č. 1 – 8 a 43-44, Slnecná č. 1 – 6, L. Štúra č. 11 – 14, Schubertova č. 1 – 49, Úzka č. 5 – 27, Nová č. 1 – 6, časť Jarok, č. 1 – 11; Hlasovacia miestnosť: Kultúrny dom, Mierová 40

Okrskok č. 007

Železovce – Nové Železovce

Kpt. Nálepku č. 1 – 68, Fučíkova č. 1 – 46, Komenského č. 10 – 36, Dóžova č. 1 – 49, Hviezdoslavova č. 1 – 52, Železničná č. 1 – 38, Adyho č. 1 – 38, Ružová č. 1 – 11; Hlasovacia miestnosť: Základná škola s VJM, Komenského 1

Okrskok č. 008

Železovce – Veľký Dvor

Veľký Dvor č. 1 – 30, Rozina č. 1 – 8, Albert č. 9-11, Karolina č. 1 – 14; Hlasovacia miestnosť: ÚVTOS Železovce, Veľký Dvor

Ľudové piesne

zo všetkých kútov Slovenska v podaní 38 dievčat i chlapcov zneli 19. apríla v koncertnej sále Základnej umeleckej školy Franza Schuberta. Šiesteho ročníka obvodnej súťaže Slovenskou ľudovou piesňou do Európy, ktorej sponzorom bolo mesto, sa zúčastnilo 38 mladých spevákov zo siedmich základných škôl – z Čaky, Plavých Vozokán, Tekovských Lužian, Kuralian, Zbrojník, Veľkých Ludiniec a Železoviec. Napriek tomu, že túžbou každého z nich bolo postúpiť do okresného kola súťaže Slávik Slovenska, podľa organizátoriek súťaže Miroslavy Bielikovej a Adriany Csudaiovej je poslaním súťaže, ktorá vznikla špeciálne na Základnej škole na Mierovej ulici to, čo vyplýva z jej názvu: „Aby deti spievali a tak nadobúdali vzťah k ľudovej piesni, poznali kultúru našich predkov a šírili ju aj medzi národmi Európy.“

Výsledky: I. kategória: 1. Kristína Michlová (ZŠ Železovce); 2. Regina Rózsa (ZŠ Železovce), Laura Baróová (ZŠ Plavé Vozokany); 3. Ema Feješová (ZŠ Železovce); II. kategória: 1. Mírka Bieliková (ZŠ Železovce), Sara Štoselová (ZŠ Čaka); 2. Tamara Kurinová (ZŠ Plavé Vozokany); 3. Timotej Duraj (ZŠ Železovce); III. kategória: 1. Anastázia Molnárová (ZŠ Železovce); 2. Karin Sádecká (ZŠ Železovce), Róbert Herák (ZŠ Zbrojníky); 3. Alex Štoselová (ZŠ Čaka), Nikola Černáková (ZŠ Železovce)

IV. kategória: 1. Lucia Adamcová (ZŠ Plavé Vozokany); 2. Viktória Petková (ZŠ Železovce), Marcela Gemeriová (ZŠ Plavé Vozokany); 3. Veronika Jurášová (ZŠ Železovce), Nikolett Fedišová (ZŠ Železovce) (**šh**)

Za čistý Hron...v obrazoch

Dopoludnia členovia miestnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska uskutočnili brigádu na detskom ihrisku na Hviezdoslavovej ulici. Pred dvomi rokmi sa úspešným projektom zaslúžili o jeho obnovenie, teraz ho vyčistili a pohrabali, do záhonov vysadili kvietky, ostrihali kríky, opravili niekoľko poškodených vecí, vyčistili pieskovisko a prikryli ho novou plachtou. Pri tom vládla dobrá a srdečná nálada. Predsedníčka Mária Bakonyiová: „Robíme to s radosťou a budeme sa tešiť, že sa naše – železovské deti budú hrať v estetickom, čistom a zdravom prostredí.“

Kde-tu si aj obyvatelia bytoviek zorganizovali brigády, aby skrášlili svoje okolie. Napríklad obyvatelia tzv. DOS-ky pod vedením Kataríny Šuchterovej jedno z najfrekventovanejších (a žiaľ i najznečisťovanejších) miest vyčistili a skrášlili vysadením kríkov.

Pre obyvateľov Svodova je typická hojná účasť na spoločenských podujatiach. Vďaka nej počas soboty stihli vyčistiť okolie Hrona, kde vyzbierali odpad za celý veľkoobjemný kontajner, zároveň vyčistili areál pred parkom, okolie kultúrneho domu i bývalej MŠ, pred ktorou vysadili kvety. A navyše stihli zabaviť sa pri gulášoch, v dobrej nálade s dobrým pocitom z vykonanej práce. Vysoká účasť a zároveň takmer rodinná atmosféra. Jednoducho Svodov...

V Želiezovciach sa zišlo asi pol stovky dobrovoľníkov, aby sa tak, ako po minulé roky, pričínili o vyčistenie brehov Hrona od nečistôt, ktoré sa počas roka nahromadili. Väčšinu účastníkov tvorili mladí ľudia a čo je rovnako potešiteľné, bolo ich viac ako vlni. Organizátori čakali účastníkov po brigáde s gulášom a občerstvením a každý dobrovoľník dostal aj drobný darček. V tomto roku nečistili iba brehy, ale aj samotnú rieku – pomocou člna vytiahli pri moste z vody niekoľko metrov dlhú rúru z umelej hmoty. Vyčistená bola aj gaštanová alej. (šh, ek, at)

Planetárna mytológia Želiezoviec

Ľudia pozorovali planéty už oddávna. Keď zistili, že ich pohyb súvisí s ich životmi, začali sa nimi riadiť. Starí Mayovia vytesávali do stien svoje božstvá. Väčšinou išlo o planétu Venuša. Pyramídy boli nasmerované na zimný slnovrat, vládcov pochovávali do chrámov, ktoré tiež boli nasmerované na určitú svetovú stranu, kde vychádza či zapadá slnko alebo mesiac...

Ľudia sa teda už v dávnoteke snažili rôznymi spôsobmi riadiť podľa planét. Akým spôsobom sa však nimi riadiť dnes? Svet sa stále vyvíja a príroda nám diktuje svoje kódy, či už im rozumieme alebo nie. A inak to nie je ani v Želiezovciach.

Stačí spomenúť Kostol sv. Jakuba, ktorý

je hlavným vchodom nasmerovaný od východu na západ, čiže presné miesto východu a západu slnka počas jarnej rovnodennosti. Takže ide o účelové zameranie stavby na svetovú stranu.

Spomeňme si na 25. december 2009, keď bola Venuša v zimnom slnovrate presne v kozorožcovi. Hron sa vylial a zaplavil chatky v záhradkárskej osade.

Uplynulej zimy sneh naposledy napadol 17. februára. Vtedy Mesiac po východe slnka zažiaril ako večernica v plnej kráse a dotkol sa horizontu. A akoby to ešte nestačilo, Venuša sa stretla s Jupiterom v konjunkcii. A to tiež nie je každodenná záležitosť.

Poľnohospodári čakajú na slnko i dážď,

ktoré sú predpokladom dobrej úrody. Preto sa o prvom jarnom daždi hovorí ako o zlate padajúcom z neba. Keď 31. marca vyšlo slnko a o niekoľko minút zapadol Mesiac v splne, nastal dlho očakávaný prvý jarný dážď.

Všetko sa to dá pozorovať, len treba mať oči otvorené. Nezabúdajme ani na planétu Venuša, ktorú si ľudia v staroveku všimli asi najviac, pretože najväčšími bola spojená s človekom. Starí Mayovia svoje stavby projektovovali tak, aby okno bolo nasmerované práve na túto planétu. Venuša bola významným kalendárom pre poľnohospodára i pre šamana vykonávajúceho rituály na účely liečby či predpovede, kedy siať kukuricu.

Jaro Janiš

Šachisti dobojovali

A je dobojované. Naše A mužstvo skončilo v IV. lige na uspokojivom siedmom mieste. Môžeme však byť spokojní a hrdí na toto umiestnenie? V žiadnom prípade nie. Tak, ako som pripomenul, že naša hra po jesennej časti po piatich kolách sa podobá strmhlavému letu pokazeného lietadla, tak teraz musím oznámiť, že havária sa nekonala a nevypadli sme. Po remíze s Komárnom E 4:4 sme prehrali s Komárnom F 3:5 a Novými Zám-

kami C 2,5:5,5 a stáli sme na jedenástom, vypadávaúcim mieste v tabuľke. V ohrozenej skupine bola ešte Nitra a Svätý Peter. Nasledovala tesná výhra nad Levicami 4,5:3,5, keď konečne, v tejto sezóne prvýkrát, zabodoval aj Ľudovít Cúth a výhry v zápasoch pravdy nad Svätým Petrom 5:3 a nad Nitrou E 5,5:2,5. Tuhé boje sa odohrávali aj o prvé miesto. Po ôsmom kole stáli na čele Bátorove Kosihy C a Nové Zámky C s rozdielom jediného bodu. Po desiatom kole už bol bodový stav vyrovnaný, a nakoniec ako prvé skončilo a do tretej ligy postúpilo šachové mužstvo EuroPRESS Bátorove Kosihy C. A to len vďaka lepšiemu skóre. Gratulujeme a prajeme im veľa úspechov v 3. lige.

Z tretej ligy k nám vypadlo mužstvo NŠK Nitra F. O postupe na dve uvoľnené mies-

ta sa rozhodne v baráži medzi víťaznými mužstvami V. lig Nitrianskeho kraja. Sú to ŠK Levice C, ŠK Pribeta a YMCA Nitra. Najúspešnejšími hráčmi IV. ligy boli Ondrej Koncz so ziskom siedmich bodov

z jedenástich partii a Ján Kollár so ziskom 7,5 bodov, a to dokonca len z desiatich partii.

Ktoré mužstvá postúpia?

Po úvodnej remíze medzi Pribetou a Nitrou získala Pribeta cennú výhru v Leviciach. Pribeh tohto zápasu bol dramatický, keď až tri partie sa dohrávali v časovej tiesni, a to v dvoch

prípadoch pri oboch hráčoch. Vyhrala nakoniec Pribeta 2,5 : 1,5 a stala sa prvým postupujúcim so ziskom 4 bodov.

Levičanom zostala len šanca vyhrať nad jednoznačne papierovo silnejším mužstvom YMCA Nitra, ktorá už mala získaný bod po remíze s Pribetou a na postup jej stačila aj remíza.

V tomto zápase vyhrali šachisti z Levíc 2,5 : 1,5 a so ziskom 3 bodov sú možno druhým postupujúcim. Partiu na tretej šachovnici

Tóth z Levíc vyhral na čas. Po spadnutej zástavke mal v koncovke už len jazdca proti súperovmu jazdcovi a pešiakovi. Jeho súper podal protest a reklamuje remízu, pretože jazdec nie je matujúcou figúrkou.

Ak sa reklamácia uzná, tak sa zápas skončí remízou a postúpi Nitra. Čiže bude sa rozhodovať za zeleným stolom.

Čo však hovoria pravidlá? Článok 6.9: Partia je nerozhodná ak vznikne také postavenie, že kráľovi hráča nemôže dať súper mat žiadnou možnou postupnosťou prípustných ťahov. V tomto prípade však na šachovnici môže vzniknúť pozícia, pri ktorej aj samotný jazdec vie dať mat. Kto tomu neverí môže si také pozície na šachovnici postaviť.

Naše B mužstvo v V. lige skupina B13 - okres Levice už taktiež ukončilo svoju súťaž. Skončili na veľmi peknom treťom mieste, keď prehrali jedine s Levicami C 0,5 : 3,5 a Hornými Turovcami A 0 : 4. Ďalšie tri remízy s ŠK Levice D, ŠK Vráble B a ŠK

1. Levice C	11	11	0	0	39	33
2. H. Turovce A	11	8	1	2	32	25
3. Želiezovce B	11	6	3	2	25,5	21
4. Levice D	11	5	3	3	26,5	18
5. Čata	11	6	0	5	24	18
6. B. Štiavnica	11	5	2	4	20,5	17
7. Vráble B	11	4	3	4	22	15
8. Jur n. H.	11	3	3	5	20	12
9. Levice - CVČ	11	3	2	6	18,5	11
10. Rybník	11	1	5	5	15,5	8
11. B. Štiavnica B	11	0	3	8	11,5	3
12. H. Turovce B	11	0	3	8	9,0	3

Rybník a ďalších 6 výhier im zabezpečilo zisk 21 bodov. Tým získali aj uznanie ostatných a prezývku „harmonické, vyzreté mužstvo“. Nech im to vydrží aj do budúcnosti.

MJ

Vít'azmi v súťaži BASIC

Aj žiačky 8. A zo ZŠ, Mierová 67 v Želiezovciach podali svoje literárne práce do 1. ročníka literárno-výtvarnej súťaže „Moja vysnívaná krajina“ a „Ako by som vedel pomôcť planéte Zem“, ktorú vyhlásilo Štúdiijné centrum BASIC v Leviciach. Radosť im urobilo umiestnenie na prvých troch miestach v III. kategórii: 1. Nikoleta Kopjaková, 2. Rebeka Bodnáríková, 3. Veronika Jurášová. Odmenou bola ocenená aj práca ich spolužiačky Michaely Matošovej.

Vo výtvarnej zložke vynikajúce umiestnenie dosiahli žiaci ZŠ s VJM v Želiezovciach. Táto škola zaslala najviac detských prác, a preto dostala osobitný diplom. Spomenuté žiačky dostali diplomy a hodnotné vecné odmeny. Odovzdávanie cien bolo sprevčené čítaním víťaznej práce, recitovaním, tancom a detskými spoločenskými hrami. Bodkou za zaujímavým odpoľudním bolo občerstvenie a veľká torta, ktorej sa ušlo každému z prítomných.

Obdobne redakcia Pohronia usporiadala žiačku súťaž vo vlastnej literárnej tvorbe „Sladký život“. Teší nás popredné umiestnenie žiačky Simony Juhászovej z 8. A ZŠ, Mierová 67. Čakajú na ňu rôzne sladkosti od sponzorskej zahraničnej firmy pôsobiacej v Leviciach.

Jozef Výboch

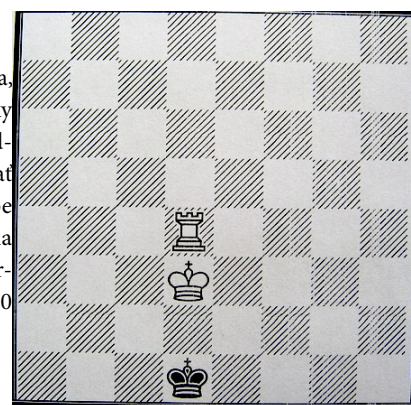
K okrúhlym narodeninám...

Sú chvíle v živote, pri ktorých, či chceme či nechceme, sa na chvíľu zastavíme, vyjadríme úctu a úprimne gratulujeme. Takouto chvíľou sú aj deväťdesiate narodeniny pána Vojtecha Mészárosa, vynikajúceho človeka a šachistu telom i dušou. Prajeme mu veľa zdravia, šťastia a ešte aspoň toľko rokov v našom kruhu, koľko riešení má táto matová úloha.

Kolektív šachistov ŠK TJ Slovan Želiezovce

Biely je na ťahu a dá mat najneskôr tretím ťahom.

Úspešní riešitelia, ktorí našli všetky riešenia, si vecné odmeny môžu prevziať v šachovom klube (klub dôchodcov na Ul. SNP) každý štvrtok od 18:00 do 22:00 hod. do konca mája.

Štvrstoročie detského spevokolu

Štvrstoročné výročie svojej existencie oslávil Detský zbor Franza Schuberta jubilejným koncertom 24. apríla v Dome kultúry v Želiezovciach. Na podujatí, ktoré zorganizovalo občianske združenie Želiezovské hlasy a ZŠ s VJM v Želiezovciach, vystúpili okrem jubilujúceho spevokolu aj Miešaný zbor Franza Schuberta, Ženský zbor Stilla Pectus zo Štúrova, žiaci ZUŠ Franza Schuberta v Želiezovciach a spevák György Csomor. V radoch hostí boli prítomní primátor Pavel Bakonyi, viceprimátori Katarína Mocsyová – ktorá v úvode predniesla slávnostný príhovor – a Pavel Polka, poslanci MsZ, riaditelia miestnych škôl a ďalší hostia.

Dirigent Géza Horváth v publikácii vydanéj k jubileu detského spevokolu píše o začiatkoch formovania zboru: „Detský zbor našej školy bol teoreticky založený v septembri 1984. Prakticky muselo prebehnúť ešte niekoľko mesiacov, kým sa po výpočtí a výbere adeptov mohla začať vlastná práca... Prvé vystúpenia sa viazali k školským podujatiam. Podľa ducha tej doby sme museli vystupovať 7. novembra, na záverečnej slávnosti mesiaca československo-soviet-

ského priateľstva, k MDŽ, na pionierskych slávnostiach či skupinových zasadnutiach. Ale to už nepanovala nálada stalinovského obdobia. Vo vzduchu bolo cítiť, že zmena je na spadnutie. Popri povinných revolučných piesňach čoraz častejšie zaznievali skladby predstavujúce ozajstné hudobné hodnoty...

Po roku 1989 sa zmenili vystúpenia detského zboru. Adventné koncerty, vianočné koncerty, deň matiek, programové popoludnia, koncoročné vystúpenia nahradili dovtedajšie politicky podfarbené vystúpenia... Spevokol našej školy mal spolu 405 členov.“ Detský zbor získal v rokoch 1992 a 2004 strieborné,

v roku 1995, 1998, 2001 a 2007 zlaté pásmo na súťaži maďarských detských zborov na Slovensku Znejúca pieseň, organizovanej trojročne v Nových Zámkoch.

Podujatie, na ktorom bol z vystúpenia detského zboru nahratý zvukový nosič, sa potešiteľne nieslo pred zaplneným hľadiskom. Účinkujúci a čestní hostia sa po koncerte zúčastnili na slávnostnej večeri v jedálni ZŠ s VJM, kde si členovia detského zboru mohli z rúk riaditeľa školy Ladislava Kádasiho prevziať čestné uznanie za svoju činnosť. (ik)

Nezamestnanosť sa vo februári mierne zvýšila

Koncom februára evidovali v želiezovskom regióne 3277 nezamestnaných, čo predstavovalo nárast o 18 oproti predchádzajúcemu mesiacu. Vo februári bolo z evidencie nezamestnaných vyradených 90 uchádzačov o zamestnanie, v tom istom období ich však pribudlo 108. Z nich bolo 1653 žien. V okrese bolo spolu 10 199 nezamestnaných, o 74 viac ako v januári tohto roka. Miera evidovanej nezamestnanosti v okrese bola na úrovni 15,07 %, celková miera nezamestnanosti dosiahla 17,87 %.

Spravodal: (ik)

Spravodajca

Existencia mestských novín je založená na pozadí tlačového zákona, novely zákona o obecnom zriadení a zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

Vydavateľom Želiezovského spravodajcu je Mestský úrad. Jeho štatútom primátor mesta. Náklady na činnosť mestských novín sú hradené z verejných zdrojov a rozpočtu mesta. Príjmy z reklamy a inzercie sú jeho doplnkovými zdrojmi.

Spravodajca pracuje za mestské peniaze. Je spoločným vlastníctvom, informačným médiom, kultúrnou hodnotou, duchovným bohatstvom občanov a druhou kronikou mesta. Je mienkotvorným printovým verejnoprávnym informačným médiom nášho mesta. Nie bulvárom.

Funkcionári mesta majú právo, priam povinnosť, zabezpečiť zverejnenie dokumentov mesta (nielen verejná tabuľa, net) a odpočtu svojej práce (po dodaní vykoná spravodajca) a spolu s poslancami na vyjadrenie osobného názoru, postoja a stanoviska k veciam verejným. Poslanci by nemali čakať iba na oslovenie a exkluzívny rozhovor.

Primátor, prednostka, koordinátori úsekov, upovedomia redakciu na čas a miesto rokovania so zmluvným dodávateľským partnerom. Redakcia zabezpečí spravodajskú účasť mestských novín, v záujme transparentného informovania želiezovskej občianskej verejnosti

o hospodárnom a účelnom použití verejných finančných zdrojov.

Publicita a prezentácia právnických, fyzických osôb, záujmových združení a spolkov je vítaná. Otvorená občianska spoločnosť vás potrebuje. Spravodajca očakáva autorské príspevky a podnety.

Za korektnosť informácií zodpovedá zadávateľ. Spravodajca nemá povinnosť ani oprávnenie preverovať ich pravdivosť, a to aj v prípade klamlivej reklamy a inzercie. Reaguje však na zadania vo veciach opravy, odpovede a dodatočných oznámení.

Právo na opravu, odpoveď i dodatočné oznámenie má občan, poslanec, primátor, fyzická i právnická osoba. Osobné a nedeliteľné. Žiaden z nich nemá právo spravodajcu vo veci poverovať. Dotknutá osoba vykoná opravu, odpoveď i dodatočné oznámenie osobne, písomne spracovaným podaním, ktoré doručí redakcii osobne, poštou alebo elektronicky.

Zároveň je neprípustné, aby redaktori boli volaní „na koberček“ pre slovíčkarenie a štatutárovi vydavateľa „nevyhovujúce“ formulácie. Z hľadiska ľudského faktora sú hnaní do stresu, napätia a vnútornej autocenzúry.

Rovnako je neprípustné, aby jeden vytýkal mestským novinám konfrontačnosť a naopak, druhý prahol po mieri, pokoji a uspávajúcej pohode.

Je potešujúce, že v Želiezovciach to tak nie

je. Na mestskom úrade vládne „skvelá“ komunikácia a „radostná“ pracovná atmosféra.

Spravodajca sa riadi zásadami verejnoprávnosti (rovnosť práva na informácie, s výnimkou tých, ktoré sú vyňaté z pôsobnosti infozákona), faktickej pravdivosti, objektivity, vyváženosti, nestrannosti, apolitickosti, osobnej indiferentnosti vo vzťahu k predmetu spravodajstva a rozhovoru.

Redaktori majú právo na fejtón, glosu, teda i osobný názor ako radoví občania (i nezávislí dopisovatelia), a ako prípadne osobne dotknutí, rovnaké právo na opravu i odpoveď.

Investigatívnosť (s ochranou infozdrojov) áno, publikácia nepravdy – riziko dôsledkov (oprava, ospravedlnenie, ostatné). Riadia sa zásadami etického kódexu novinára.

Nie sú zodpovední za názory dopisovateľov a nemusia sa s nimi stotožňovať rovnako tak, ako vydavateľ.

Patria k „siedmej veľmoci“. Ochrancovia a strážcovia demokracie. I v tomto meste. Spravodajca má desať rokov. Páni Ladislav Levický a Štefan Hečko. Treba si ich čítať, vážiť. Na rukách ich nosiť nemusíme, hoc by si to občas i zaslúžili. Aby nemali strach a obavy. I existenčné. O seba i spravodajcu. A o toto mesto.

Desiate výročie Želiezovského spravodajcu ostalo zo strany „mesta“ nepovšimnuté, čo sa mi zdá byť dostatočne výpovedné.

Juraj Režo

Seniori zasadali

Nepriaznivý demografický vývoj, postavenie starších ľudí na Slovensku v porovnaní s ostatnými členskými krajinami EÚ – takýmito témami sa zaoberali členovia železovskej organizácie Jednoty dôchodcov na svojom mimoriadnom zasadnutí 27. apríla v sobášnej sieni MsÚ. Hostom bola prezidentka Fóra pre pomoc starším Ľubica Gálisová, ktorá prítomných oboznámila s činnosťou fóra i konkrétnymi prípadmi riešenými

prostredníctvom celoslovenskej bezplatnej Senior-linky (0800 172 500). V diskusii odznelo mnoho podnetných príkladov i možných riešení problémov. (šh)

Deň narcisov úspešný

Verejná finančná zbierka 14. ročníka Dňa narcisov bola vďaka dobrovoľníkom, ktorí sa akcie zúčastnili, mimoriadne úspešná. Vyzbieralo sa dovedna 5195,71 eur. Dúfame, že sme splnili cieľ pomôcť onkologickým pacientom a ich rodinám. Bolo by dobré, keby nás táto verejná finančná zbierka upozornila na potrebu preventívnych prehliadok a včasných zistení tohto vážneho ochorenia.

MUDr. Stanislav Blaho,
spoluorganizátor Dňa narcisov 2010 LPR SR v Želiezovciach

Ocenenie aj železovským pedagógom

Dňa 24. marca už po ôsmykrát organizoval Odbor školstva, mládeže, športu a kultúry Úradu Nitrianskeho samosprávneho kraja stretnutie pedagógov pri príležitosti Dňa učiteľov. Na podujatí v spoločenskej miestnosti Spojenej školy v Nitre si 79 vybraných pedagogických zamestnancov stredných škôl Nitrianskeho samosprávneho kraja prevzalo z rúk predsedu NSK Milana Belicu čestné uznanie za vynikajúce výsledky dosiahnuté pri zabezpečovaní výchovno-vzdelávacieho procesu a pamätnú plaketu J. A. Komenského. Medzi ocenenými boli aj dvaja pedagógovia zo Želiezoviec, Mgr. Andrea Hančinová zo slovenského Gymnázia v Želiezovciach a Mgr. Mária Gubík z Gymnázia J. A. Komenského s vyučovacím jazykom maďarským v Želiezovciach. Obom učiteľkám blahoželáme. (ik)

ZUŠ jubiluje!

25. výročie svojho založenia (začiatku samostatnej existencie) sa Základná umelecká škola Franza Schubeta v Želiezovciach rozhodla osláviť podujatím, na ktorom by sa prezentovali žiaci všetkých troch odborov. Žiaci nielen terajší, ale aj bývalí, ktorí sa doteraz venujú svojmu kumštu. Ako nám povedal riaditeľ školy Mgr. Július Klimo, súčasťou podujatia bude výstava prác žiakov výtvarného odboru, koncert žiakov hudobného odboru, kde medzi bývalými žiakmi sa mihnú známe mená, ktoré školu preslávili, napr. Mátyás Mézes, Gábor Baka, Ádám Balla... a vystúpenie žiakov tanečného odboru, na ktorom sa možno tešiť aj na balet.

To všetko za účasti hostí, okrem iných aj združobných škôl z Česka a Poľska. Kedy a kde? 18. mája 2010 o 16.00 v Dome kultúry. (r)

Dňa 27. apríla o 9.00 hod. sa na priestranstve pred Domom kultúry konalo protestné zhromaždenie, ktoré zorganizovalo Združenie maďarských rodičov na Slovensku pod názvom: „Odmietame vlastenecký zákon! Elutasítjuk a hazafiassági törvényt!“ Na protestnom podujatí, ktoré tvorilo súčasť celoslovenských organizovaných protestov, sa zúčastnili predstavitelia železovských organizácií a občania mesta. Na zhromaždení prečítali vyhlásenie Okružného stola Maďarov, ktorý žiada od poslancov NR SR, aby zákon neschválili. „Vlastenectvo má zmysel vtedy, ak sa snúbi s kladnými hodnotami. Predkladatelia tohto zákona nám však chcú prikázať – a to až do absurdných dôsledkov – uctievať len vonkajšie, formálne znaky vlastenectva. My sme občania, ktorí si ctia zákonnosť, spravodlivosť, demokraciu a ľudské práva. Takéto vlastenectvo preto odmietame!“ stojí vo vyhlásení. (ik)

Mobilný operátor

Guláš a kapustnica sú najlepšie trikrát ohrievané. Koľkokrát bude „maďarská karta“? Čerti ma berú z hlúpych, nekvalifikovaných a nekompetentných prekáračiek trebárs Čaploviča a Szigetihó (SRo1, Z prvej ruky, 12. 4. o 12,30 hod.). Použitie ako „reprezentatívna vzorka“ pars pro toto (časť za celok). Deje sa sústavne. I dnes. Negramotný Slotá sa do až takýchto (!) „vysoko odborných a kvalifikovaných“ debát nezapája...

Zasa „hrozí maďarská karta“? Kto ju vytiahne? Už nik. Je permanentne na „hracom stole“. O čom, preboha, máme sa tu ešte baviť (spisovne - zhovárať, diskutovať) a dokedy ešte? Prečo tých tlčkov, čo nám sústavne gumujú mozgy až zo samého vrchu, ešte stále trpíme?

Jazykový zákon je hlúpy, nekonzistentný a so svojím okolím nekompatibilný a kontraproduktívny. Vytvára podmienky na vedomú a úmyselnú segregáciu občanov maďarskej národnosti aj voči tunajším nemaďarom (predvolebné bilbory, kultúrne podujatia) a ďalšie kontraproduktívne „trucpodniky“.

Prisahám, že som v momente, keď mi prišla, bol v kuchyni, s uchom pri rádiu, asi preto, že vysedávam iba doma, za pecou, preto stále neviem, či boli naše južné hranice zrušené alebo iba posunuté vyššie, lebo 11. apríla mi operátor zaslal správu: „Vitajte v Maďarsku...“ Práve som sledoval tamojšie (či naše?) parlamentné voľby...

V momente sa mi zarosili rukami som chmatol po občianskom preukaze (ešte pred chvíľou boli maďarské hranice o 35 km južnejšie.) Uľavilo sa mi. A esemeska bola iba o roamingu. Preukaz som s úľavou odložil. A vyvetral. Či ju dostal aj Slotá, neviem... Ale v o 5 minút 12 (2. 4.) bol v stave totálnej alkoholckej opice.

Tie naše, parlamentné, ešte len budú. Dvanásteho júna. V Maďarsku zavládol Fidesz. Kto si to bude užívať u nás?

Ešte čosi. U môjho operátora sa Ústava Slovenskej republiky v druhom slove píše s malým „s“. Ja ho tam chcem mať veľké. Lebo to je moja ústava. (jr)

Želiezovské spomienky

Slávnosť v reformátskom kostole v roku 1923

Po skončení I. svetovej vojny sa v Želiezovciach dlhšiu dobu s napätím očakávalo na chvíľu, keď sa na chóre kostola reformovanej cirkvi do užívania uvedie krásny hudobný nástroj - veľký organ. Zhodou okolností, kostol bez organu slávil vtedy 18 rokov svojej existencie, akoby vek dospelosti. Pod vedením vtedy ešte mladého želiezovského farára ref. cirkvi Dezidera Kontu prebiehali prípravy na túto slávnostnú udalosť už od leta. Právom sa

potom očakávalo primerané pozdvihnutie ducha cirkevnej obce, ale aj utuženie pocitu súdržnosti.

A 7. októbra 1923 konečne prišiel ten očakávaný deň. Už zrána v tú nedeľu na faru prišli vysokí predstavitelia tak reformovanej, ako aj evanjelickej cirkvi - Károly Patay a Endre Bándy. Obaja boli v tom čase uznanými cirkevnými osobnosťami. Predobedom o 9,00 hod. už hostia aj miestni veriaci

vstupovali cez slávobránu, z kvetov postavenú pred kostolom. Prítomní, zatiaľ bez zvukov organu, zaspievali dve cirkevné chválospevy, a to 74. a 91. verš. A až po tomto úvode zaznel čistý zvuk nástroja rukami učiteľa hudby Sándora Nagya, a hlasmi prítomných, a zaznelo: Te benned bízunk... Nasledovali príhovory, najprv lučenský duchovný pastier Béla Soros a po ňom Levičan Endre Bándy. Azda najviac zaujala vtedy široko ďaleko známa hudobná umelkyňa Angéla Cziczka, ktorá opäť rozozvučala organ. Prítomní spoločne spievali skladbu: Legyen Te kőfalaidda csendesség és jó békesség...

Reformátsky kostol, zničený na konci II. svetovej vojny

Organ reformátskeho kostola, osadený 7. októbra 1923

Poobede sa v miestnom Casíne sa podávalo občerstvenie pre 30 vybraných hostí. Okolo 16,00 hod. z Levíc dorazilo na 16 kočoch 34 členov Levického spevokolu. Večer pod taktovkou vtedy aj na Slovensku známeho dirigenta Istvána Heckmana práve oni predviedli bohatý hudobný program na oslavu jedinečnej udalosti.

Táto oslava v roku 1923 naplnila očakávanie. Ale osud organu i kostola mal smutnejšie završenie. Ako je známe, na konci vojny, v marci 1945 kostol vyhodili do vzduchu nemecké vojská. Dnes po ňom niet ani stopy. Alebo azda predsa?

Stopa, aj keď len miniatúrna, tu predsa len je. Tu uverejňujem fotografiu organu, aj malého vrchnáčka z jedného registra zničeného organu, i kúska píšťale. Tesne po detonácii si ich na pamiatku zobral jeden z veriacich - Dániel Varga.

Keď som už spomenul rok udalosti pred 87 rokov, pripomeniem, že v ten istý rok, presnejšie 6. novembra 1923 v kostolíku v Mikule mali tiež podobnú slávnosť. Tam v tento deň vysvätili a dali do užívania nový bronzový zvon. Odliat ho dala vdova po Ondrejovi Szívósovi - Mikulčanka, rodená ako Zsuzsa Szelid, na večnú pamiatku svojho manžela.

A do tretice ešte jedna udalosť z tohto roka, azda mierne raritná... V podvečer 6. decembra 1923 sa v Mikule pred krčmou Karola Hrušku ozval detský plač. Na prekvapenie krčmára, našli vonku v perinke odložené novorodenca. Zdravé šesťkilogramové dieťa si osvojili, a keďže ho našli v deň sv. Mikuláša, dali mu meno Mikuláš Mikulský.

Pavel Polka

Červený kríž medzi škôlkarmi

Dňa 20. apríla sa uskutočnila už tradičná prehliadka malých zdravotníkov, ktorú zorganizovala Materská škola na Ul. SNP 9 v spolupráci s Červeným krížom v Leviciach a zúčastnili sa na nej aj deti z MŠ z piatich okolitých obcí.

Odreniny, popáleniny, uštipnutie osou či včelou a iné menšie poranenia - to všetko mohli deti v simulovanej podobe nielen vidieť, ale s pomocou svojich učiteliek a pomocníkov z Červeného kríža si museli s ošetrovaním týchto poranení aj poradiť. Na každom zo stanovišť, na ktorých sa deti postupne vystriedali, ich čakal niekto „zranený“, niekto, kto potreboval ich rýchlu pomoc, ošetriť alebo utíšiť bolesť.

Celé podujatie malo okrem poučného aj zábavný charakter, deti si mohli zatancovať, zahrať spoločenské hry, so záujmom si prezreli včelársky výstroj a rôzne doplnky, ktoré k svojej práci potrebuje miestny včelár Tibor Jókay.

Počet materských škôl zúčastnených na tejto zaujímavej akcii stúpa, veď ide nielen o spestrenie každodennej činnosti detí, ale hlavne o postupné získavanie poznatkov a zručností, o ktorých zvykneme hovoriť: Bodaj by sme ich v živote nikdy nemuseli použiť...

J. Meliška

* Šport *

Ludovít Saskõi (nar. 26. 6. 1945, Mikula)

„Odkedy viem o sebe, hrám futbal, nikto ma nemusel nútiť do lásky k športu. Už v treťom ročníku základnej školy sme sa uvedomelo začali hrať s loptou spolu s Öcsim Dávidom, Števom Szabóm a Šanom Dulaiom. Počas veľkých prestávok bol našim jednočlenným súperom pán učiteľ György Urbán. Vtedy som si zaumienil, že nech sa deje čokoľvek, stanem sa futbalistom,“ začal s predstavovaním Ludovít Saskõi. V stredoškolských štúdiách pokračoval v Lučenci, na tamjšej strednej odbornej škole. Tréner žiackeho družstva ihneď spozornel na jeho kvality a načrtol mu nádherný obraz budúcnosti. Viackrát vyhrali nad miestnym družstvom dorastu, pôsobiacom v tých časoch v okresnej súťaži. „Po maturitách som sa vrátil do rodiska, ale vďaka svojej skromnej povahe som sa nepochválil svojím futbalovým umením. V mikulskej jame som naháňal loptu so súrodencami Opavskými a ďalšími, neskôr ako ľavý stredopoliar som sa pod taktovkou Štefana Mezölakého dostal do A mužstva. Rád spomínam na dva roky strávené v spoločnosti Simona, Nyíróa, Öcsiho Riedla, Virága, Fašangu či Mira Brestovského.“ S bývalými spoluhráčmi kontakty neudržiava, počas ostatných štyroch desaťročí sa mu podarilo stretnúť iba Viktora Virága a Jara Liptáka. Neskôr ho osud zavial do Novej Stráže, kde dva roky pôsobil v krajskej súťaži. Ako tridsaťtriročný zverboval pracovníkov Výs-

kových stavieb a v Komárne založil oddiel Stavbár. Prešli všetky úrovne okresných majstrovstiev. Aktívnu futbalovú kariéru

posledný zápas som odohral za Želiezovce v dueli proti Palárikovu a podarilo sa mi aj vsietiť.“ Pracoval ako stavebný odborník, vyše štyroch desaťročí. Od roku 1980 nebol na futbalovom zápase, televízne športové prenosy však pravidelne sleduje. Od začiatku marca do konca októbra sa zdržiava vo svojej chalupe pri Komárne, kde rybáři pri Váhu. Má dve dcéry, jedna z nich účinkovala v dorasteneckej volejbalovej československej lige, druhá robila karate. Z troch vnúcat nešportuje ani jedno. Spočiatku sa mu za svojím rodiskom cnelo, niekoľkokrát sa objavil aj na stretnutí nášho družstva dospelých. Neskôr si zvykol na nové komárňanské prostredie. „Mám veľa známych v meste pri Dunaji, priatelia však zostali v Želiezovciach,“ hovorí o svojich pocitoch. (ág)

Vo svojej záhrade v súčasnosti

ukončil ako 43-ročný.

Fanúšikovia ho poznali ako rýchleho hráča s presnou rozohrávkou a sebaavedomým získavaním lopty od protihráčov. Rozhodcovia ho mali v oblube pre jeho skromnosť, nikdy nebol vylúčený, ani napomenutie nedostal. „V polovici šesťdesiatych rokov sme vypadli z krajskej súťaže a museli sme svoje kvality dokazovať v poli okresných mužstiev. Väčšinu zápasov sme vyhrali s vysokým skóre. Svoj

FUTBAL

Majstrovské výsledky želiezovských mužstiev

V. liga - východ

Nesvady – Želiezovce 2:0 (1:0)
Želiezovce – Veľké Lovce 0:1 (0:0)
Pribeta – Želiezovce 2:1 (0:0) Kokoška
Želiezovce – Komjatice 2:0 (1:0) Kokoška, Herceg

dorast, IV. liga – východ

Gabčíkovo – Želiezovce 2:2 (1:1) Varga 2
Želiezovce – Horná Kráľová 10:0 (3:0)
Szabó 3, Dobrovický 2 Németh 2, Herceg, Horňák, Dobias
Šamorín – Želiezovce 2:2 (0:0) Horňák 2
Želiezovce – Šurany 6:0 4:0) Szabó 2, Varga 2, Dobias, Dobrovický

Starší žiaci, III. liga – juh

Nové Zámky B – Želiezovce 2:2 (0:1) Czajtányi, Mácsadi
Želiezovce – Tvrdošovce 7:0 (3:0) Juhász 2, Czajtányi 2, Mácsadi, Turcsek, Klimaj
Komjatice – Želiezovce 2:1 (1:0) Kozák
Želiezovce – Bánov 2:1 (1:0) Mácsadi 2

Mladší žiaci, III. liga – juh

Nové Zámky B – Želiezovce 11:1 (7:0)
Szokol
Želiezovce – Tvrdošovce 1:5 (1:2) Speková
Komjatice – Želiezovce 2:1 (2:0) Szokol
Želiezovce – Bánov 6:4 (2:3) Pálinskás 3, Rupek 2, Nagy (nyf)

Ludovít Saskõi tretí zľava v hornom rade.

A Művelődési Otthon műsorából:

április 26–május 17. Torma István festményeinek kiállítása
 május 15. III. Schubertiáda a Baglyos-ház előtt. Vendég: Pressburger Quartett (Pozsony)

május 25. Valahol Európában – a kassai Thália Színház előadásában
 május 21-31 Kovács Andor fotókiállítása

Z programu Domu kultúry

26.4–17.5.2010 Výstava malieb Štefana Tormu

15.5.2010 III. Schubertiáda - Miesto: pred - Sovím domom. Účinkuje Pressburger Quartet (Bratislava)

21. – 31. 5. 2010 Výstava fotografií Andora Kováča

A Zselízi Hangok polgári társulás
 és a Csemadok Zselízi Alapszervezete
 meghívja a kórusmuzsika kedvelőit
**a XXXIV. Bárdos Lajos Zenei Hetek keretében rendezett
 nemzetközi kórusfesztiválra.**

Helyszín: Zselízi Művelődési Ház

Időpont: 2009. június 6. (vasárnap), 16:00 óra

Fellép:

a zselízi Franz Schubert Vegyeskar,
 a párkányi Liszt Ferenc Művészeti Alapiskola kórusa,
 a koloni Zobor Hangja vegyeskar
 és a budapesti Bárdos Lajos Kamarakórus.

NOVÁ OČNÁ OPTIKA**TREND****OPTIKA**

NA POLIKLINIKE VEDEA AMBULANCIE OČNÉHO LEKÁRA

- PONÚKAME 10 % ZĽAVU NA VŠETKY DRUHY OKULIAROVÝCH RÁMOV.
- VYŠETRENIE OČÍ OČNÝM LEKÁROM ZDARMA. TERMÍN VYŠETRENIA SA OBJEDNÁVA V OPTIKE ALEBO NA TEL. Č. 0917 680 495.
- ZĽAVY NA OKULIAROVÉ ŠOŠOVKY PREDPÍSANÉ OČNÝM LEKÁROM - HRADENÉ ZDRAVOTNOU POISTOVŇOU.
- ZÁBRUS FAREBNÝCH DIOPTRICKÝCH ŠOŠOVIEK DO SLNEČNÝCH OKULIAROV.
- ZÁBRUS DIOPTRICKÝCH ŠOŠOVIEK AJ DO VLASTNÉHO RÁMU.
- OPRÁVY DIOPTRICKÝCH A SLNEČNÝCH OKULIAROV NA POČKANIE.
- ULTRAZVUKOVÉ ČISTENIE OKULIAROV.

A RENDELŐKÖZPONTBAN A SZEMORVOS RENDELŐJE MELLETT

- 10%-OS KEDVEZMÉNY MINDEN SZEMÜVEGKERETRE
- INGYENES SZEMVIZSGÁLAT AZ ELŐRE MEGEGYEZETT IDŐPONTBAN (személyesen vagy a 0917 680 495 telefonszámon)
- SZEMORVOS ÁLTAL FELÍRT - EGÉSZSÉGÜGYI BIZTOSÍTÓK ÁLTAL TÁMOGATOTT - SZEMÜVEGLENCSEK KEDVEZMÉNYES ÁRON
- DIOPTRIÁS LENCSEK ILLESZTÉSE NAPSZEMÜVEGEKBE
- DIOPTRIÁS LENCSEK ILLESZTÉSE SAJÁT KERETEKBE
- DIOPTRIÁS ÉS NAPSZEMÜVEGEK JAVÍTÁSA MEGVÁRÁSRA
- NAPSZEMÜVEGEK ULTRAHANGOS TISZTÍTÁSA

TEŠÍME SA NA VAŠU NÁVŠTEVU. SZERETETTEL VÁRJUK.

Tel. č. 0917 680 495

Kronika - Krónika**Prišli na svet – Világra jöttek**

19. 4. Sofia Lišková; 22. 4. Viktória Kozáková; 23. 4. Karolína Konopková; 25. 4. Martin Cebo

Sľúbili si vernosť – Házasságot kötöttek

10. 4. Kristian Opavský (Želiezovce) – Anikó Balogová (Želiezovce); 17. 4. Róbert Remenység (Želiezovce) – Katarína Peszekyová (Želiezovce); 24. 4. Sándor Kondár (Bajna, MR) – Edina Sztankoviczová (Želiezovce); 1. 5. Pavol Hostačný (Čachtice) – Anna Antalová (Želiezovce)

Gratulujeme - Gratulálunk

50		Jozef Hutai	20. 05.
Anna Vyskoková	03. 05.	Pavel Alakša	20. 05.
Dezider Benčík	04. 05.	Zuzana Tomeková	23. 05.
Marta Hanzová	05. 05.	Zuzana Csontosová	23. 05.
Mária Gáliková	06. 05.	Alžbeta Vargová	27. 05.
Gizela Kováčová	08. 05.	Gabriel Juhász	28. 05.
Róbert Molnár	14. 05.		
Michal Szép	17. 05.	70	
Mária Hlaváčeková	24. 05.	Alžbeta Pintérová	01. 05.
		Eva Berényiová	01. 05.
60		Irena Szalaiiová	14. 05.
Štefan Hrubý	04. 05.	Ján Szebeni	18. 05.
Jozef Benyák	10. 05.	Judita Pliesovszká	23. 05.
Mária Fábiková	14. 05.		
Elena Hulyoková	16. 05.	80	
Jaroslav Lipták	16. 05.	Mária Borková	07. 05.
Ján Cibula	17. 05.	Helena Lehocká	11. 05.
Eva Debnárová	17. 05.		
Vojtech Félix	18. 05.	90	
Mariana Faragová	19. 05.	Vojtech Mészáros	14. 05.

Opustili nás – Elhunytak

11. 4. Dezider Kaszma (Želiezovce, 87 r.); 12. 4. Štefan Čudai (Želiezovce, 61 r.); 20. 4. Tibor Urbán (Čata, 49 r.); 27. 4. Magdaléna Mezölakyová (Želiezovce, 80 r.); 29. 4. Margita Mikulová (Želiezovce, 75 r.); 4. 5. Ladislav Lányi (Zalaba, 61 r.)

Pavol Hostačný sa Anna Antalová
 uzavreli sobáš 1. mája 2010.

Nášmu kolegovi a jeho manželke
 želáme všetko najlepšie
 na spoločnej ceste životom

Pracovníci MsÚ Želiezovce

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: EV 3292/09

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odrážať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: EV 3292/09

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

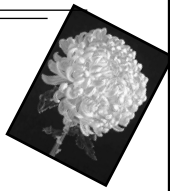
Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Szfn u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

CHRYZANTÉMA ŽELIEZOVCE

**Stála pohotovosť
Állandó készség
0915 667 413**

Pohreby už od 249 € (7501 Sk)

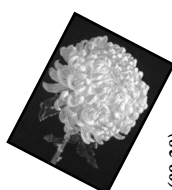
Kompletný pohreb aj na splátky bezúročne

Temetések 249 €-től (7501 Sk)

Teljes temetkezési szolgáltatás
kamatmentes részletfizetésre is

**Mikuláš Konopka
Chryzantéma
SNP 15
Želiezovce**

(09-28)

Riadková inzercia

Predám viac druhov priesad papriky, paradajok a zeleru. Tel.
036/771 23 63, 0904 101 023 (10-11)

Mesto Želiezovce vyhlasuje VII. ročník súťaže o najkrajšiu
predzáhradku, dvor, balkón a okolie bytovky v meste.
Termín odovzdania prihlášok je do 15. 07. 2010.

**Vykupujem starožitnosti
rôzneho druhu**

napr. nábytok (aj v poškodenom stave), obrazy,
hodiny, porcelán, striebro, lustre, šable, bodáky
a iné zbrane.

Platím v hotovosti.

036/622 35 96, 0903 439 094

Felvásárolok mindenféle régiséget

pl. bútort (sérült állapotban is), képeket, órákat,
porcelánt, ezüstöt, csillárokat, kardokat, szuro-
nyokat és egyéb fegyvereket.

Készpénzben fizetek.

(04-3)

**Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici
(☎ 7711000) ponúka:****FÓRY spoza mixážneho pultu.**

Bratislava, Verbis 2010., Cena 7,70 €

Zl'aknutý pacient príde k očnému lekárovi a lekár sa pýta, čo sa stalo. Pacient hovorí:
"Odvtedy, čo som sa oženil, nevidím peniaze!" Dalšie výpy na 193 stranách.

Genová, Lisa: STRÁCAM svoje ja.

Senica, Arkus 2010., Cena 11,50 €

Strhujúci príbeh úspešnej ženy, ktorú pustošivá choroba postup-
neoberá o pamäť a spomienky.

RADY a nápady.

Bratislava, Matys 2010., Cena 8,- €

Čo musia vedieť správni chlapci a dievčatá.

kniznicazeliezovce@kredit.sk

Egy éve, hogy elmentél tőlünk,
Ez a nap az emlékezés napja,
Érted imádkozunk, halkan zokogva,
Kívánjuk, hogy legyél boldog lélek,
A jó Istentől csupán ennyit kérek.

Szomorú szívvel emlékezünk arra a napra, amikor szerettünk

Molnár István

2009. május 5-én örökre itthagytott bennünket.

Családja és testvérei

(10-10)

Ž a l ú z i e▪ **Horizontálne a vertikálne látkové**

- exteriérové
- medziokenné
- interiérové

▪ **Protihmyzové sieťky**▪ **Silikónové tesnenie okien a dverí**▪ **Plastové zhrňovacie dvere**

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44

(04-43)

Očná optika OPTOSAN - Anežka Palášťová - OPTOSAN optika

Komenského 46, Želiezovce

(oproti Supermarketu – a szupermarkettel szemben)

V modernizovaných priestoroch ponúka svojim zákazníkom:

- najmodernejšie počítačové vyšetrenie zraku zdarma, bez čakania v ambulancii
- široký výber okuliarových rámov od 1 €
- zhotovenie okuliarov aj do vlastného rámu
- aplikácia kontaktných šošoviek, aj farebných, s možnosťou bezplatného vyskúšania
- drobné opravy okuliarov na počkanie
- čistenie okuliarov a šperkov ultrazvukovým prístrojom

Felújított helyiségeiben nyújtja szolgáltatásait:

- legmodernebb számítógépes látásvizsgálat ingyen, várakozás nélkül
- szemüvegeretek széles választéka már 1 €-től
- szemüvegek készítése saját keretbe is
- kontaktlencsék (színesek is) alkalmazása, ingyenes kipróbálás lehetősége
- szemüvegeretek apróbb javítása megvárásra is
- szemüvegek és ékszerek ultrahangos tisztítása

Tešíme sa na Vašu návštevu! Örömmel várjuk vásárlóinkat!

tel. 036/771 20 09

(10-01)

**A Városi Könyvtár könyvkereskedésének
(☎ 7711000) ajánlata:****Peiper, Joachim : KESELYŰK BERLIN FELETT.**

Kecskemét, Vagabund 2009. Ára 2,95 €

II. világháborús kalandregény egy szigorúan titkos hadműveletről.

**Ford, Gina: Kiegyensúlyozott Babák és Nyugodt Mamák
kézikönyve.**

Budapest, Twinmedia 2010. Ára 9,59 €

A magabiztos és gondmentes gyermeknevelés titkai.

Sparks, Nicholas: AZ UTOLSÓ DAL.

Budapest, General Press 2010. Ára 11,58 €

Egy apa és egy lány megható története.

* Sport *

Saskői Lajos (szül.: 1945. VI. 26., Garammikola)

„Amióta az eszemet tudom, focizok, senkinek sem kellett engem rávenni a sport szeretetére. Már az alapiskola harmadik évfolyamában Dávid Öcsivel, Szabó Pityuval és Dulai Sanyival kezdtük megfontoltan bővílgetni a labdát. A nagyszünetekben Urbán György tanító bácsi számított egyszemélyes ellenfélnek. Ekkor döntöttem el, hogy ha

török, ha szakad, én bizony focista leszek” – kezdte a bemutatkozást Saskői Lajos. Iskolai tanulmányait később Losoncon, az ottani építészeti szakközépiskolában folytatta. A diákcsoport edzője rögtön felismerte átlagon felüli képességeit, és nagyszerű jövőképet vázolt fel számára. Több alkalommal legyőzték a járási bajnokságban szereplő, ottani ifjúsági csapatot is. „Érettségi után hazatértem szülőhelyemre, de szerény természetemnek köszön-

hetően elfelejtettem eldicsekedni focitudással. A mikolai gödörben az Opavský fivérekkel és a többiekkel kergettem a bőrt, majd baloldali fedezetként Mezőlaky István edzősködése alatt, 1976-ban kerültem az „A” csapathoz. Szívesen emlékszem vissza a Simonnal, Nyíróval, Riedl Öcsivel, Virággal, Fašangával és Brestovský Míróval eltöltött

két évre”. Egykori csapattársaival nem tartja a kapcsolatot, az elmúlt közel négy évtized során mindössze Virág Viktorral és Lipták Jaróval futott össze. Később Őrsújfalura vitte a sors, és ott is lehúzott két évet a kerületi bajnokságban, majd harminchárom évesen a Magasépítő Vállalat alkalmazottjait verbuválva, létrehozta a Stavbár egyesületet Ko-

A Komárom melletti hétvégi ház udvarán

máromban. A járási bajnokság valamennyi lépcsőfokát megjárták. Negyvenhárom évesen fejezte be aktív labdarúgó-pályafutását.

Gyors játékosként ismerték a szurkolók, pontos indításairól és magabiztos szereléseiről volt híres. A játékvezetők kedvelték szerénységét, sosem volt kiállítva, de még figyelemztetésben sem részesült. „A hat-

vanás évek derekán kiestünk a kerületi bajnokságból, és a járási csapatok mezőnyében kellett bizonyítanunk. A mérkőzések zömét magas gólaránnyal nyertük meg. Zselízi színekben a tótmegyeriek ellen volt a hatyúdalom, sikerült gólt is szereznem”. Építészeti szakemberként dolgozott, több mint négy évtizeden keresztül. 1985-től nem volt futballmérkőzésen, a televíziós sportközvetítéseket viszont végigizgulja. Március elejétől október végéig a Komárom melletti hétvégi házában tartózkodik, és pecázik a Vág folyóban. Két lánya közül az egyik röplabdázott az akkori csehszlovák ifjúsági ligában, a másik pedig karatezott. Három unokája közül senki sem sportol. Kezdetben visszavágyott szülőhelyére, és nemegyszer felnőtt csapatunk tétmérkőzésein is felbukkant. Később megszokta a komáromi, új környezetet. „Sok jó ismerősöm van a Duna-parti városban, a barátok azonban Zselízen maradtak” – vallotta be érzéseit.

(ág)

FUTBALL

A zselízi csapatok bajnoki eredményei

V. liga - kelet

Nesvady – Želiezovce 2:0 (1:0)
Želiezovce – Veľké Lovce 0:1 (0:0)
Pribeta – Želiezovce 2:1 (0:0) *Kokoška*
Želiezovce – Komjatice 2:0 (1:0) *Kokoška, Herceg*

Ifjúsági csapat, IV. liga – kelet

Gabčíkovo – Želiezovce 2:2 (1:1) *Varga 2*
Želiezovce – Horná Kráľová 10:0 (3:0)
Szabó 3, Dobrovický 2 Németh 2, Herceg, Horňák, Dobias
Šamorín – Želiezovce 2:2 (0:0) *Hornák 2*
Želiezovce – Šurany 6:0 (4:0) *Szabó 2, Varga 2, Dobias, Dobrovický*

Diákcsoport – felső kat., III. liga – déli cs.

Nové Zámky B – Želiezovce 2:2 (0:1) *Czajtányi, Mácsadi*
Želiezovce – Tvrdošovce 7:0 (3:0) *Juhász 2, Czajtányi 2, Mácsadi, Turcsek, Klimaj*
Komjatice – Želiezovce 2:1 (1:0) *Kozák*
Želiezovce – Bánov 2:1 (1:0) *Mácsadi 2*

Diákcsoport – alsó kat., III. liga – déli cs.

Nové Zámky B – Želiezovce 11:1 (7:0)
Szokol
Želiezovce – Tvrdošovce 1:5 (1:2) *Speková*
Komjatice – Želiezovce 2:1 (2:0) *Szokol*
Želiezovce – Bánov 6:4 (2:3) *Pálinkás 3, Rupek 2, Nagy*

(nyf)

Saskői Lajos balról a harmadik a felső sorban

Zselízi visszaemlékezések

Ünnepség a református templomban – 1923

Az első világháború után a hívők hosszú ideig várták, hogy a zselízi református templomban megszólaltassák a kóruson az újonnan megrendelt szép nagy orgonát. Ebben az évben lépett a templom – még mindig orgona nélkül – fennállásának tizennyolcadik évébe, ha úgy tetszik felnőtt korába. A hangszer „beüzemelésére” szervezett ünnepség előkészületei már nyártól folytak az akkori református tiszteletes, a fiatal Konta Dezső vezetése alatt. Az orgona elhelyezésétől az egyházközség szellemiségének felemelkedését és az összetartozás érzésének erősítését remélték. Végül 1923. október 7-én érkezett el a várva-vár nagy nap. Vasárnap volt, és már reggeltől gyülekeztek az egyházközségben a református, de az evangélikus egyház

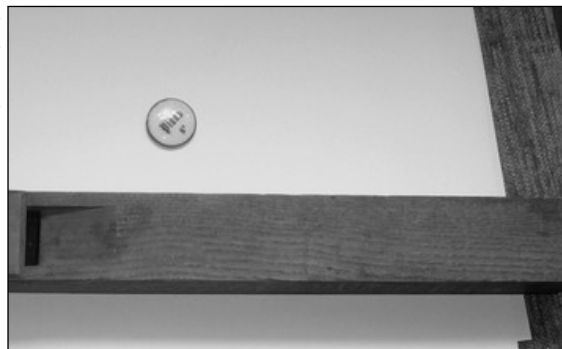
... és teljes szépségében

magas beosztású képviselői is, köztük Patay Károly és Bándy Endre. Mindketten elismert egyházi személyek voltak abban az időben. Dél előtt 9.00 órakor a vendégek és a hívők

kezdték megtölteni a templomot, ahova a bejárat előtt elhelyezett, virágokkal dekorált díszkapun keresztül léptek be. A résztvevők, egyelőre még orgonakiséret nélkül elénekelték a 74. és a 91. zsoltárt. Ezután felharsant az új hangszer tiszta hangja, a *Tebenned bízunk...* kezdetű zsoltárt Nagy Sándor zene-tanító szólaltatta meg rajta. Ezután Soros Béla losonci lelkipásztor és a lévai Bándy Endre mondott köszöntőt. A legnagyobb érdeklődést a neves előadóművésznő, Cziczka Angéla keltette, aki ismét megszólaltatta az orgonát. A jelenlevők közösen elénekelték a *Legyen kőfalaidban csendesség és jó békesség* kezdetű éneket. Délután a Kaszinóban készítettek megvendéglést a 30 díszvendég számára. Délután 16:00 óra körül 16 lovaskocsin megjelent a lévai énekkar 34 tagja. Karnagyuk az akkoriban országszerte ismert Heckman István volt. Este ők szolgáltatták az ünnepség műsorát. Az 1923-as ünnepség tehát teljesítette az elvárásokat. Az orgona és a templom sajnos szomorú véget ért. Mint ismeretes, a második világháború végén a németek aláaknázták a templomot, és mára nyomuk sem maradt. Vagy talán mégis? Nyoma talán igen, hiszen fennmaradt az orgona egy kis része. Amint a képen is látható, a fedél egy részének a darabja, és ugyancsak fennmaradt az egyik síp darabja. Röviddel a robbantás után az egyik egyházközségi tag tette el emlékebe (Varga Dániel).

Ha már 1923-at említettük, tehát a 87 évvel ezelőtti történeteket, emlétsük meg, hogy november 6-án Garammikkolán tartottak ünnepséget a templomban. Ekkor adták át az újonnan gyártott bronz harangot, amelyet Szívós András özvegye, a mikolai születésű – leánykori nevén – Szelid Zsuzsanna öntetett férje emlékére.

És harmadszor is 1923. Egy érdekesség ebből az évből. 1923. december 6-án a kora

Az orgona két darabja...

esti órákban Hruska Károly mikolai vendég-lője előtt gyermeksírássá lett valaki figyelmes. Nagy meglepetésre egy újszülöttet találtak ott becsomagolva. Az egészséges, 6 kilogramm

Konta Dezső, református lelkész

súlyú gyermeket az egyik család örökbe fogadta, és mivel Miklós napján találták, Mikolai Miklósnak nevezték el.

Polka Pál

Sakkozói szezonzárás

10→

A két megüresedett helyért folyik a küzdelem a Nyitrai kerület V. ligájának győztes csapatai között, a selejtezőt az SK Léva C, az SK Perbete és az YMCA Nyitra játssza. Melyik csapat jut tovább?

A Perbete és Nyitra közt elért bevezető döntetlen után Perbete értékes győzelmet aratott Léván. Ez a mérkőzés drámaian alakult, hiszen három játszmát is időhiányban játszottak végig, két esetben mindkét játékos. Végül Perbete nyert 2,5:1,5 arányban, így 4 ponttal ő lett az első továbbjutó. A lévaiaknak csak a győzelem adott esélyt a továbbjutásra a papírforma szerint egyértelműen erősebb YMCA Nyitra csapata ellen, amelynek már volt egy pontja a Perbetével folytatott döntetlen révén, így elegendő lett volna számukra a döntetlen is

a továbbjutáshoz.

Ebben a játszmában a lévai sakkozók nyertek 2,5:1,5 arányban, 3 pontot szerezve, így valószínűleg ők a második továbbjutók. A harmadik táblán a játszmát a lévai Tóth idővel nyerte. Az idő letelte után a végjátékban már csak egy futója állt szemben az ellenfél futójával és gyalogjával. Az ellenfél megóvta a játékot, és döntetlent reklamált, mert a futó nem mattadó bábu. Ha az óvást elismerik, döntetlennel zárul a játszma, és a nyitraiak jutnak tovább. Tehát a zöld asztal mellett születik meg a döntés.

De mit mondanak a szabályok? A 6.9-es cikkely szerint a játszma döntetlen, ha olyan felállítás következik be, hogy a királynak az ellenfél semmilyen lehetséges lépéssel nem tud mattot adni. Ebben

az esetben a sakktáblán olyan állás alakulhat ki, amelyben maga a futó is tud mattot adni. Aki nem hiszi, állítson fel ilyen állást a sakktábláján.

B csapatunk az V. ligában, a Lévai járás B13-as csoportjában szintén befejezte a versenyt. A szép 3. helyen végeztek. Csak a lévai C csapattól szenvedtek vereséget 0,5:3,5 arányban és a felsőtúri A csapattól 0:4 arányban. Három döntetlent értek el az SK Léva D, az SK Verebely B és az SK Rybník csapatával, a további 6 győzelem 21 pontot jelentett számukra. Ezzel elnyerték a többiek elismerését is és a „harmonikus, érett csapat” jelzőt. Maradjon meg ez a jövőben is!

Az 5. liga legeredményesebb játékosai voltak: Nagy Árpád 6 ponttal, Farkas István 7,5 ponttal 11 partiból és Forbak Dušan 5 ponttal 9 partiból. **MJ**

Sikeres rajzpályázat

Nyitra megye már 5. alkalommal hirdette meg rajzversenyét Az év plakátja 2010 – A világ a fiatalok szemével címmel. Idén 272 alkotást küldtek be a diákok, köztük a zselízi Comenius Gimnázium 5 diákja is: Balya Emese (III.), Rausch Dominika (III.), Molnár Mária (II.), Vavró Dóra (I.) és Tóth Attila (VI.) munkáit küldték el. A zsűrinek nagyon nehéz dolga volt, ahogy ezt a 2010. március 18-i kiértékelésen és a vándorkiállítás megnyitóján a zsűri elnöke elmondta. Az összes beérkezett munkát nem tudják a nyilvánosságnak megmutatni, mindössze ötvenet.

Nagy öröm és büszkeség számunkra, hogy a kiállított munkák között Balya Emesének 2, Molnár Máriának és Vavró Dórának 1-1 munkája van a kiállítottak között. Balya Emese egyik alkotása az idén is 3. helyezést ért el, és ami még nagyobb örömet szerzett, hogy ez a bizonyos rajz lett a verseny hivatalos logója. Ha sikerül, május 24-től a zselízi kultúrházban is megtekinthetjük a kiállítást.

(comgim.eworldcom.sk)

Sikeres nárciszok napja

A nárciszok napját már 14. alkalommal szervezték meg önkéntesek közreműködésével. A rendezvény idén is rendkívül sikeres volt. A gyűjtés során 5195,714 eurót adományoztak. Reméljük, teljesítettük küldetésünket, és nagyobb lehetőség nyílik a rákbetegek és családjuk megsegítésére. Jó lenne, ha ez az adománygyűjtés felhívna a figyelmet a rákszűrés fontosságára is, hogy ez a súlyos betegség minél korábbi stádiumában felfedezhető legyen. **MUDr. Stanislav Blaho, a nárciszok napja 2010 egyik zselízi szervezője, Rákellenes Liga**

Zselízi pedagógusok kitüntetése

Március 24-én már nyolcadik alkalommal rendezte meg Nyitra Megye Önkormányzata Hivatalának oktatásügyi, ifjúsági, sport és kultúra részlege a pedagógusok napja alkalmából a pedagógusokkal való találkozót. A nyitrai Közös Igazgatású Középiskola dísztermében megtartott rendezvényen 79 kiválasztott középiskolai tanár vett részt, akik Nyitra Megye Önkormányzatához tartozó középiskolák alkalmazottai. A nevelési-oktatási folyamatban elért kiváló eredményeikért elismerő oklevelet és Komenský-emlékplakettet vettek át Milan Belicától, Nyitra Megye Önkormányzatának elnökétől. A kitüntetettek közt két zselízi pedagógus is volt, Mgr. Andrea Hančinová, a zselízi szlovák gimnázium és Mgr. Gubík Mária, a zselízi Comenius magyar gimnázium pedagógusa. Mindkét pedagógusnak gratulálunk. (ik)

A művészeti alapiskola évfordulója

Megalakulásának 25. évfordulóját (önállósulásának kezdete) a zselízi Franz Schubert Művészeti Alapiskola olyan rendezvénnyel ünnepli, melyen mindhárom tagozatának tanulói bemutatkoznak. Nemcsak a mostani, hanem az egykori diákok is, akik a mai napig hódolnak a művészeteknek. Ahogy azt Mgr. Július Klimó igazgató elmondta, a rendezvénysorozat része lesz a képzőművészeti tagozat diákjainak kiállítása, a zenetagozat tanulójának koncertje, akik közt olyan ismert személyiségek lesznek, mint pl. Mézes Mátyás, Baka Gábor, Balla Ádám... valamint a tánctagozat diákjainak bemutatója, mely során balettnak örülhetünk. Mindez vendégek részvételével, többek között a baráti iskolákból Csehországból és Lengyelországból. Mikor és hol? 2010. május 18-án 16 óra a kultúrházban. (sz)

Városunkban április 27-én reggel 9.00 órakor a Művelődési Otthon előtti közterületen a Szlovákiai Magyar Szülők Szövetsége vezetésével tiltakozó megmozdulást szerveztek „Odmietame vlastenecký zákon! Elutasítjuk a hazafiassági törvényt!” jelszóval. Az országos tiltakozás részeként megvalósuló összejövetelen a zselízi szervezetek képviselői és magánszemélyek vettek részt. A résztvevők előtt felolvasták a Szlovákiai Magyarok Kerekasztalának tiltakozó nyilatkozatát, amely a parlamenttől a törvény elvetését követeli. „Hazafiságnak akkor van értelme, ha pozitív értékekkel párosul. Ennek a törvénynek a betérjesztői az abszurd végletekig jutva csak a hazafiság külső, formális jegyeit erőltetik ránk. Mi a törvényességet, az igazságosságot, a demokráciát és az emberi jogokat tisztelő polgárok vagyunk, ezért ezt a törvényt elutasítjuk” – áll a nyilatkozatban. (ik)

Mobilszolgáltató

A gulyás és a káposztalaves újramelegítve a legjobb. Hányszor lesz még „újramelegítve” a magyar kártya? Ördög vigye a buta, hozzá nem értő, illetéktelen megnyilvánulásokat, példának okáért Čaplovičét és Szigetiét (Szlovák Rádió 1, Első kézből, április 12, 12.30 órakor). „Reprezentatív mintaként” használva, pars pro toto (rész az egész helyett). Állandóan történik. Például ma is. A műveletlen Slota ennyire (!) „magasan szakmai és kvalifikált” vitába nem kapcsolódik be... Újra „fenyeget a magyar kártya”? Ki húzza elő? Már senki. Állandóan a „játékasztalon” van. Az Istenért, miről kell még beszélnünk, vitázunk, és meddig még? Miért szenvedünk még mindig ezektől az agymosó bunkóktól?

A nyelvtörvény buta, rossz szerkezetű, a környezetével nem kompatibilis és kontraproduktív. A magyar nemzetiségűek szegregációját segíti elő (választási plakátok, kulturális rendezvények), és egyéb kontraproduktív „trucctevékenységeket” is.

Esküszöm, hogy abban a pillanatban, amikor megkaptam, a konyhában ültem a rádió előtt – mert mindig csak otthon ülök, a kályha mellett, ezért aztán nem tudhattam, hogy a déli határokat megszüntették-e vagy csak kicsit feljebb tolták, mert április 11-én a mobilszolgáltatóm olyan sms-t küldött nekem hogy: Legyen üdvözlőve Magyarországon... Eppen az ottani (vagy az itteni?) parlamenti választásokat követtem nyomon... Abban a pillanatban bepárasodott a szemüvegem. Reszkető kézzel nyúltam a személyimhez (egy pillanattal ezelőtt a magyar határ még 35 km-rel délebbre volt). Megkönnyebbültem. Az sms csak a roamingról szólt. Az igazolványomat megkönnyebbülve vágtam zsebre. Vajon Slota is kapott ilyen üzenetet, nem tudom... Az biztos, hogy 5 perccel 12 előtt (május 2-án) másnapos volt.

A parlamenti választások nálunk még csak lesznek. Június tizenkettedikén. Magyarországon nyert a FIDESZ. Kinek válik ez hasznára nálunk?

És még valamit. Az én szolgáltatómnál a Szlovák Köztársaság Alkotmánya (Ústava slovenskej republiky) esetében az „s” betűt kicsivel írták. Én azt nagy betűvel akarom. Nekem ez az alkotmányom. (jr)

Anyák napjára

Május talán az év legszebb hónapja. Nekem mindenképpen az. A költők és a néphit szerint május a fiatalság, a szerelem, a tavasz beteljesülésének, a természet évenkénti megújulásának és az életörömöknek az időszaka.

Május első vasárnapja: ANYÁK NAPJA. Ezen a napon gondolkodjunk el azon, mit is jelent számunkra e szó ÉDESANYA. Jelenti az asszonyt, aki életet adott, aki végigvirasztott mellettünk minden lázas éjszakát, aki az első lépésekre, az első szavak kimondására tanított bennünket, aki odafigyelt a számok és a betűk elsajátítására, aki megkönnyezte esküvőnket és a hírt, hogy nagymama lesz, aki az unokák kényeztetője, akire mindig lehet számítani, mert a legjobb anya a világon, és mindent megtesz gyermekéért. Ő az, akihez örömmel, bánattal fordulhatunk. Ő az egyetlen, aki mindvégig feltétel nélkül szeret, aki számára mindig mi, a gyermekek vagyunk a legfontosabbak, akárhány évesek legyünk is. Ő tartja össze az egész családot, jelenléte, gondoskodása életünk része. Ő az, aki aggódik miattunk, aki őszintén örül siker-

reinknek, akihez mindig visszatérhetünk, és aki mindent megbocsát.

Igaz hű szeretettel emlékezünk az édesanyákra. Azokra, akiknek lelki szemeink előtt megjelenik mindent bíró, munkában meggyötört alakjuk. Arcuk olykor piros-pozsgás, de mosolygós szemük mélyén néha van valami rejtett szomorúság. Talán soha nem kaptak annyi szeretetet, amennyi miniket szerető gondoskodásukért járt volna. Ők csak élnek, dolgoznak értünk. Létük, életük, mindig kéznél lévő segítségük, mindenre kiterjedő gondoskodásuk természetes nekünk. Mint amilyen természetes az, hogy van levegőnk. Hiányukra akkor ébredünk, ha már nincsenek közöttünk.

Kazinczy Ferenc soha nem feledhető, bársonyos szavakkal tesz vallomást az édesanyákról:

„... kik embert szülnek és nevelnek,
Kik létünknek gyenge bimbait
Dajkálva őrzik forró keblökön,
S véreknél édes nedviből itatják.”

A költő vallomása fénylik, a gondolata örök,

az emberiséggel egyidős.

Köszöntsük mi is édesanyánkat e jeles ünnep alkalmából: szép szóval, virággal, szívből fakadó szeretettel, a gondfelhők elűzésének tiszta szándékával! Ők igazán megérdemlik.

Nyustyin Ferenc

Csontos Gabriella

Édesanyámhoz...

Oly sok év telt el... szemed kékje
belevész az ég tenger színébe...
kezed simogatását a lány szellő adja,
testem, ha fázik, csak a paplan takarja...

Karod meleg ölelését a napmelegtől kapom,
pillantásod csillogását látom hajnali harmaton...
hangod bársonyos lágyasága a fülemüle dala...
dorgálásod a szél süvítő, harsány szava...

Bőröd illatát a tearózsa szirmai idézik...
lelked tisztasága a hópihében fénylik...
Elmentél már régen - de szívemben élsz...
lelkem mélyén mindig hozzám beszélsz!
(2010. április 20.)

Hírmondó

A városi újság léte a sajtótörvényen, a közsegekről szóló törvénymódosításon és az információhoz való szabad hozzáférésről szóló törvényen alapul.

A Zselízi Hírmondót a városi hivatal adja ki. Törvényes képviselője a város polgármestere. A városi újságra fordított kiadásokat közpénzekből és a város költségvetéséből fedezik. A reklámból és hirdetésekbe befolyó bevételek kiegészítő források.

A Hírmondó városi pénzből működik. A polgárok közös tulajdona, tájékoztató médiája, kultúrártéke, lelki gazdagsága és a város második krónikája. Városunk véleményformáló, nyomtatott, közjogi tájékoztató médiája. Nem bulvárlap.

A város tisztviselőinek joga, sőt kötelessége biztosítani a város dokumentumainak közzétételét (nemcsak a hirdetőtáblákon és a neten), a munkájukról való számottevő elvégzése után megteszi a Hírmondó) és közösen a képviselőkkel kinyilvánítani a véleményüket, állásfoglalásukat a közügyekkel kapcsolatban. A képviselőknek nem kellene arra várniuk, hogy meginterjúvolják, megszólítsák őket. A polgármester, az előljáró, a koordinátorok értesítik a szerkesztőséget a szerződéses partnerekkel való tárgyalások helyszínéről és időpontjáról. A szerkesztőség biztosítja az újság részvételét, hogy átlátható módon tájékoztassa a közvéleményt a közpénzek gazdaságos felhasználásáról. Igényelni kell a szerkesztők jelenlétét a város számára jelentős kulturális, társadalmi és politikai eseményeken, dokumentálását a város életének és mindannak, ami a lakosok életét befolyásolja.

A jogi és természetes személyek, a társulások és egyesületek bemutatása és publicitása jó dolog. A nyitott polgári társadalomnak szüksége van erre. A Hírmondó várja az írásokat és az ötleteket.

Az információ korrektségéért az írás beküldője felel. A Hírmondónak nem kötelessége, és nem is jogosult arra, hogy meggyőződjön az igazságról, abban az esetben

sem, ha hazug reklámról, hirdetésről van szó. Reagálnia kell azonban, ha helyreigazításról, válaszreakcióról vagy utólagos kiegészítésről van szó.

A helyreigazításra, válaszreakcióra vagy utólagos kiegészítésre joga van a polgárnak, képviselőnek, polgármesternek, természetes és jogi személynek. Személyes és oszthatatlan joga. Egyiküknek sincs joga a Hírmondót felhatalmazni az ügyben. Az érintett személy megírja a helyreigazítást, a választ vagy az utólagos kiegészítést személyesen, postán vagy elektronikus úton eljuttatja a szerkesztőségbe.

Megengedhetetlen, hogy a szerkesztőket sérelem érje a kiadó törvényes képviselője részéről a „nem megfelelő” fogalmazásért. Emberi tényező szempontjából stressz éri őket, feszültség és belső öncenzúrára késztetés. Hasonlóan megengedhetetlen, hogy valaki azt kifogásolja, hogy a városi újság szembesíti az álláspontokat, míg mások ellenkezőleg, bekére, nyugalomra, csendes semmittevésre intsenek. Szerencsére Zselízen nem így van. A hivatalban „példaértékű” a kommunikáció, „örömteli” a hangulat.

A Hírmondó a közjog elvein működik (egyenlő jog az információ terén, kivételt képeznek azok, akiket kivontak az infótörvény hatásköréből), tényeken alapuló igazságon, objektivitáson, kiegyensúlyozottságon, pártatlanságon, politikamentességen, a híryanagy és a beszélgetések tárgyával szembeni személyes közömbösségen.

A szerkesztőknek jogukban áll tárcát, glosszát írni, tehát más polgárokhoz (és független tudósítókhoz) hasonlóan kifejezniük a véleményüket, és ha esetleg személyesen érintettek valamilyen ügyben, hasonlóan joguk van a válaszlehetőségre ill. a helyreigazításra.

Az oknyomozás (a hírforrás védelmével) igen, a hazugság közzététele – a következmények kockázata (helyreigazítás, megkövetés, stb.). Az újságírói etikai kódex elveivel igazodnak.

Nem felelősek a tudósítók véleményéért és nem kell, hogy egyetértessenek vele, mint ahogy a kiadónak sem

kell.

A demokrácia védői és őrzői ők. Ebben a városban. A Hírmondó tíz éves. Levicky László és Štefan Hečko urak. Komolyan kell venni őket, és megbecsülni munkájukat. Nem kell a tenyerünkön hordozni őket, még ha néha meg is érdemelnék! Csak ne kelljen félniük és aggódniuk! Egzisztenciálisan se. Magukért és a Hírmondóért. És ezért a városért.

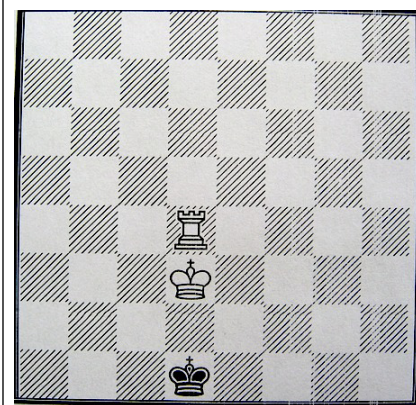
Juraj Režo

Kerek születésnapra

Vannak az életben olyan pillanatok, amikor akarva akaratlanul megállunk, tiszteletünket fejezzük ki, és őszintén gratulálunk. Ilyen pillanat Mészáros Béla úr 90. születésnapja is, aki egy kiváló ember, sakkozó testben és lélekben egyaránt. Jó egészséget, sok boldogságot és még legalább annyi évet kívánunk neki körünkben, ahány megoldása van ennek a mattfeladatnak.

A zselízi ŠK TJ Slovan sakkozóinak kollektívája.

A fehér lép és legkésőbb a harmadik húzással mattot ad.

Írjuk, mondjuk helyesen!**Kétnyelvűségünk fura bizonyítékai**

Dede Adams legfrissebb írásának egyik szava mélyen elgondolkodtatott. Mit tegyen a nyelvi szerkesztő ezzel a kifejezéssel: *poplacchal*. Nem fordíthatom magyarra, hisz az írás stílusának épp az adja meg a különös ízét, hogy a cseh környezetben elhangzott változatában idézi a szöveget. Szlovák (illetve ebben az esetben cseh) szó magyar toldalékkal. Nyelvérzékünk azt diktálja, hogy a *-val*, *-vel* *-v-* hangja hasonuljon a szótó utolsó mássalhangzójához. Ilyenkor a hasonulás helyén mindig hosszú mássalhangzó keletkezik: *síppal*, *dobbal*, *dorombbal*... Ha a szótó utolsó betűje kettős mássalhangzó, akkor ilyen formákat kapunk: *bocccsal*, *aggyal*, *báránnnyal*, *vésszel*... Tehát a kettős mássalhangzó első betűjét megkettőzzük. Mi sem természetesebb, mint hogy a *poplach* + *val*-ból *poplacchal* lesz. Csakhogy ilyen hosszú mássalhangzót sem a magyar, sem a cseh nyelv nem ismer. Van *ccs*, *ddz*, *ggy*, *nnny*, *ssz*, *tty* és *zsz*, de *cch* nincs. Ezúttal nem folyamodhatunk anyaiországi segítségért, hiszen egy magyarországi magyar még a rövid *ch* hangot sem tudná kiejteni, nem még a hosszút. Gyanítom, egy egynyelvű (magyarul nem tudó) szlovák sem. Tehát bátran kijelenthetjük: van egy mássalhangzó, amely csak a szlovákiai magyarok hangkészletében létezik.

Hasonló esettel már korábban is talál-

koztam, még katonaeveim alatt. A csallóközi szakács, aki nem sokat értett csehül, gyorsan megtanulta a katonai vezényszavakat és a konyhai „szakkifejezéseket”. Nyilván örült az újonnan tanult szavaknak, mert ezeket többnyire csehül használta. „*Svíčková*”-t készített, „*kastrol*”-ban főzött, és a fűszerek nevét is legtöbbször csehül használta. Magam is szeretek főzni, ezért egyszer elmondtam nekem az egyik étel receptjét. Ekkor hangzott el a mondat, hogy „... megszórom *pepřel*”. Olyan hosszú és pergő *ř* hangot ejtett, hogy a cseh is megirigyelhették volna. Sokáig törtem a fejem, hogyan is kellene szabályosan leírni (magyar olvasók számára) ezt a *pepřel* szót. Hiszen a magyarban nem hogy ilyen hang, de még ilyen betű sincs! A *ř* hang *rzs* átírása – tudjuk – nagyon messze van a valóságtól. Utóvégre szó sincs két hangról, amit a *rzs* forma sugall. Ha két hang lenne, akkor a „magyarosan” hosszú írásmódja *rrzs* lenne. De ez egyetlen hang, a *-vel* *v*-jének hasonulását pedig kötelezően hosszú mássalhangzó keletkezik. Valaki azt javasolta, hogy ilyen esetekben ne hasonuljon a *v* hang. Legyen *poplachval* és *pepřvel*! Ez az én fülemnek olyan „nyelvjárási” (*síppal*, *dobval*).

Ne gondoljuk, hogy a *ch* megnyújtásának igénye csak ilyen típusú szöveggörnyezetben fordulhat elő! Számos szlovák név *ch*-ra vég-

ződik. Ilyen esetben a *-val*, *-vel* rag hasonult változatát kötőjellel írnám: *Prcůch-chal*, *Valach-chal*. Tudom, nem ez az előírásos, mert ez esetben hivatalosan a *Prcůch-hal*, *Valach-hal* formát kellene választanom, de akkor a kiejtés *prcúhhal*, *valahhal* lenne. Egy magyarországi magyarnak nyilván ez lenne a természetes.

Teljesen természetes lenne, hogy anyaiországi magyarok a *mechanika*, *technika*, *peches* szavakban többnyire *h*-t ejtsenek. Mivel egyre többen ismerkednek meg olyan idegen nyelvekkel, amelyekben megtalálható a *ch*-hang, megfigyelhető egy változás: a magyarországi magyarok egy része *mechanikát*, *technikát*, *pehest* (*pehhest*) mond, de egyre többen vannak, akik ezekben a szavakban *ch*-t ejtenek. Nem hiszem, hogy vannak olyan írott szabályok, amelyek pontosan meghatároznák, mikor kell *ch*-t (Bach, almanach), mikor *h*-t (hanti, matriarhátus, hanuka) esetleg *k*-t (karta, kerub) mondani.

Míg a fentiekben arra a következtetésre juthatunk, hogy néhány esetben eltérhet a szlovákiai magyarok kiejtése a *ch*-tartalmazó szavakban, ugyanakkor bizonyos szavak „szlovákos” ejtése és írása zavaros lehet. Nem árt tudni, hogy ami szlovákul *cholesterol*, az magyarul *koleszterin*, a *chémia* magyarul *kémia*, a *chlorofil* *klorofil*, a *charitatívny* pedig *karitatív*.

Horváth Géza

Sakkozói szezonzárás

A csapatunk a 4. ligában a megnyugtató 7. helyen végzett. Elégedettek és büszkék lehetünk erre az eredményre? Semmi esetre sem. Ahogy említettem, játékunk a bajnokság őszi részében, az 5. forduló után egy meghibásodott repülőgéppel zuhanórepüléséhez hasonlított, most konstatálnom kell, hogy a balesetet megúsztuk, nem estünk ki.

A komáromi E csapattal elért 4:4-es döntetlen után kikaptunk a komáromi F csapattól 3:5-re, az érsekújvári C csapattól pedig 2,5:5,5-re és a táblázat 11.

kieső helyén álltunk. A csapatban a veszélyeztetettek közt volt még a nyitrai és a szentpéteri csapat. Következett a Léva ellen elért szoros, 4,5:3,5-es győzelem, amikor végre, a szezonban először Cúth Lajos is pontot ért el, és két győzelmet könyvelhettünk el, Szentpéter ellen 5:3, Nyitra ellen pedig 5,5:2,5 arányban. Kemény harc folyt az első helyért is. A 8. forduló után a batorkeszi C és az érsekújvári C csapat állt az élen, egyetlen pont különbséggel. A 10. forduló után a pontállás már kiegyenlített

volt, végül első helyen végzett, és a 3. ligába jutott Bátorkeszi C csapata, és mindezt csak a jobb aránynak köszönhetette. Gratulálunk és sok sikert kívánunk nekik a 3. ligában. A harmadik ligából az NŠK Nyitra F csapata esett ki. A két megüresedett helyre a továbbjutásról a nyitrai kerület 5. ligájának győztes csapatai közt vívott selejtező dönt. Ezek az SK Léva C csapata, az SK Perbete és az YMCA Nyitra. A 4. liga leg-sikeresebb játékosai voltak: Koncz András 11 partiból 7 pont és Kollár János 10 partiból 7,5 pont.

→13

TÉRSÉGÜNK
GAZDASÁGI
FELEMELKEDÉSÉÉRT!

4. FARKAS Iván

www.mkp.sk
hűség a közösséghez

parlamenti választás 2010. június 12.

MKP
MAGYAR KOALÍCIÓ PÁRTJA
STRANA MAĎARSKEJ KOALÍCIE

Zselíziek a tiszta Garamért

A Föld napjának rendezvénysorozata április 24-én tetőzött. A Szlovákiai Nyugdíjasegylet helyi szervezetének tagjai délelőtt társadalmi munkában a Hviezdoslav utcai gyermekjátszóterén takarítottak. Két évvel ezelőtt sikeres pályázat útján jeleskedtek a felújításában, ezúttal kitisztították, kigereblyézték a területet, virágot ültettek, megnyírták a bokrokat, megjavítottak néhány tönkrement dolgot, kitisztították a homokozót és új ponyvával takarták be. Munka közben jó és szívélyes volt a légkör. Bakonyi Mária elnök elmondta: „Szívesem csináljuk, és örömmel tölt el bennünket, ha a zselízi gyerekek esztétikus, tiszta, egészséges környezetben játszhatnak.”

Néhány helyen a lakóházak lakói is szerveztek nagytakarítást, szépítették környezetüket. Például az ún. gondozóház lakói, Katarína Šuchterová vezetésével az egyik legforgalmasabb (és sajnos legpiszkosabb) helyen tettek rendet, és bokrok kiültetésével csinosították lakóterüket. a szódóiak mindig nagy számban vesznek részt társadalmi rendezvényeken. Ennek köszönhetően szombaton sikerült kitisztítani a Garam

környékét, ahol egy egész konténernyi szemetet szedtek össze, rendberakták a park előtti területet, a kultúrház és a volt óvoda környékét, amely elé virágokat is ültettek. Rádásnak belefért még egy gulyásparti is, jó hangulatban, a jól végzett munka érzésével. Sok ember, családi hangulatban. Egyszerűen: Szódó...

Zselízen mintegy félszázan gyűltek össze, hogy az előző évekhez hasonlóan a Garam két partján összeszedjék az év közben összegyűlemlt szemetet. A résztvevők zömét fiatalok alkot-

ták, és ami hasonlóan öröndetes, idén többen voltak mint tavaly. A szervezők a munka végeztével gulyással és frissítővel várták a résztvevőket, akik mindegyike apró tárgyi ajándékot is kapott.

(*sh, ek*)

Hét új taggal bővült a helyi szervezet

Kibővített tagsági ülést tartott az MKP zselízi helyi szervezete. A művelődési otthon zsúfolásig megtelt üléstermében megjelent Csáky Pál, az MKP elnöke, Szigeti László, oktatási alelnök és Farkas Iván, az Országos Tanács elnöke, valamint a város önkormányzati képviselői, az intézmények és szervezetek vezetői, élükön Bakonyi Pál polgármesterrel. Az Alsó-Garammenti Fejlesztési Partnerség polgári társulás tevékenységét Melczér Gábor vázolta fel, míg a vállalkozóknak a városban betöltött szerepéről Csenger Tibor tartott előadást. A résztvevők elhatározták, hogy a széthúzás, érdektelenség, felmorzsolódás és beletörődés helyett összefognak a zselízi Magyar Ház befejezéséért. A CSEMADOK alapszervezete téglajegyeket bocsátott ki, és ezek megvásárlásával a szóbanforgó létesítmény befejezéséhez járulhatnak hozzá a támogatók. Az előttünk álló parlamenti választásokról Csáky Pál fejtette ki véleményét. „Nagyon mélyre zuhant az ország. Sosem gondoltam, hogy ilyen rémálom ér bennünket. Valamikori elvbarátaink minket akarnak meggyengíteni. Az embereknel viszont ott a belső iránytű, ezt a földet, a szülőföldet nem adjuk senkinek. Megmutatjuk, hogy vagyunk, és nem adjuk fel. Ne higgyünk a hamis prófétáknak!” – hangsúlyozta az MKP elnöke. Az ülésen újabb hét tagot vettek fel a párt soraiba! (*áb*)

A magyar alapiskola gyermekkarának jubileumi hangversenye

A Zselízi Hangok polgári társulás és a magyar alapiskola főszervezésében, továbbá a Csemadok ASZ és a zselízi Rákóczi Baráti Társaság társrendezésében április 24-én ünnepelte fennállásának 25. évfordulóját a Franz Schubert Gyermekkar. A rendezvény teltház előtt zajlott a Művelődési Otthonban.

Ünnepi köszöntőt Mocsy Katalin, alpolgármester mondott, majd Zselíz polgármestere, Bakonyi Pál mérnök kérte Isten áldását a gyermekkar további sikeres tevékenységéhez. A kórus a következő műveket adta elő: Járdányi Pál: Erdő, erdő (népdalfeldolgozás), ismeretlen XIII. századi szerző: Prima cedit femina (középkori motetta), Padre Francesco Soto: Nell' apparir del sempiterno sole

(Németh Veronika – hegedű, Balla Ádám, Mézes Attila, Palik Gábor – klarinét), Kodály Zoltán–P. Szedő Dénes: Miatyánk, Karai József–Csuka Zoltán: Csendes esti fohász, Szíjjártó Jenő: Akkor szép az erdő (népdalfeldolgozás), Horváth Géza feldolgozása: Balázsolás, Horváth Géza–Csontos Vilmos: Hímes tojások, Ladislav Weissner: Boleráz, Boleráz, Vodička bílá, čistučka (népdalfeldolgozás), Szőnyi Erzsébet–Lukin László: Greensleeves, Gajdos András: Van egy pipám, egy kalapom (roma népdalfeldolgozás). Szólót énekelt Javorka Ildikó, vezényelt Horváth Géza. A közönség soraiból elsőként gratulált Horváth Géza karvezetőnek Szíjjártó Jenő lánya, Szíjjártó Ilona, aki Pozsonyból érkezett. Az ünnepi hangverseny további fellépői a zselízi Franz Schubert Művészeti Alapiskola növendékei, a párkányi Stilla Pectus nőikar, amelynek előadásában a Horváth Géza által megzenésített Csontos Vilmos: Hiszek az emberben című művét is hallhattuk. Az ugyancsak Horváth Géza vezetésével működő zselízi Franz Schubert Vegyeskar a következő műveket adta elő: William Byrd: Non nobis Domine, Thomas Bateson: Love Is The Fire, Bárdos

Lajos–Miklós Márk: Táboritúznél, Zdenko Mikula: A ja v tej Vyšnej Vsi (népdalfeldolgozás), Horváth Géza: Palóc lakodalom (népdalfeldolgozás), és meglepetésként Horváth Géza karnagy a színpadra hívta az egykori énekkarosokat, akikkel közösen énekelték Thoinot Arbeau: Pavane c. művét. A szintén egykori énekkaros Csomor György énekes műfajt váltva színesítette a hangversenyt a következő művekkel: Ákom Lajos: Adj Uram Isten!, Eismann Mihály: Minek is van szerelmem?, Kálmán Imre: Jaj, Zsuzsikám! Zárószámként az egyesített kórusok ismeretlen szerző: Per cruce kezdetű kánonját énekelték, de a végére a közönség is énekelhetett egyet, mégpedig az A csitári hegyek alatt kezdetű népdalt.

A rendezvény, amely során a gyermekkar fellépéséről CD-felvétel készült, öröndetesen telt ház előtt valósult meg. A fellépők és a díszvendégek a magyar tanítási nyelvű alapiskola étkezdéjében közös vacsorával fejezték be az ünnepi rendezvényt, amelynek keretében a gyermekkar tagjai elismerő oklevelet vehettek át Kádasi László igazgatótól.

Zselíz kisvárosnak szellemi kincse az ünnepelt gyermekkar, annak magas szintű teljesítménye. Annál is inkább értékes, mivel hasonló tevékenységű gyermekkar a széles környéken nem működik.

Nagy Csilla, ik

Vasvárosi Samu esete a választási értesítővel, avagy menni vagy nem menni, ez itt a kérdés

– Hát maga is megkapta – mondta a takarítónő Vasvárosi úrnak, aki jeges tömlővel a fején fekiúdt az ágyban.

– Meg, Moppné! Megkaptam azt a nyavalyás H1N1 vírust, és azóta is nyögve nyelek – mondta Vasvárosi a takarítónőnek.

– Na de Vasvárosi úr, nem a vírusról beszélnek!

– Akkor miről, Moppné? – kérdezte Vasvárosi.

– Hát a céduláról, Vasvárosi úr, amin az áll, hogy mikor és hol adhatja le a voksát a júniusi parlamenti választásokon.

– Jézus, Mária – kiáltotta Vasvárosi – hát ez jó! Nem is olyan régen voksoltam, Moppné.

– Annak már négy éve, Vasvárosi úr.

– Hogy múlik az idő, Moppné – sóhajtott Vasvárosi, és levette fejéről a jeges tömlőt. – Tudja, Moppné, úgy vagyok ezzel a cetlivel, mint a Rudi a poplacchal. Van is meg nincs is.

– Kivel, Vasvárosi úr?

– Nem kivel, hanem mivel, Moppné – magyarázta Vasvárosi, és felhúzta a nadrágját.

– Mi történt tulajdonképpen azzal a poplacchal, Vasvárosi úr? – kíváncskodott a takarítónő.

– Hát az úgy volt, Moppné, hogy amikor a szakaszvezető negyedszer üvöltötte be a Rudiék szobájába: „Máte tady poplach, bando líná!”, Rudi összeszedve minden cseh tudását beleordította az ámuló szakaszvezető főjájába: „Poslyš vole, tady žádnej posranej poplach nebydlí! Jenom Lajo, Jano, Imro, Laco a já!” De mivel a szakaszvezető felzavarta Rudit az igazak álmából, s ami az utóbbi csúnya szót illeti, a sóbálvánnyá meredt altiszt lelkére kötötte, hogy olvassa el Victor Hugónál, mit felelt végül is Napóleon régi gárdája az angoloknak a waterlooi csatában, és visszafeküdt az ágyba.

– És mi lett Rudival? – kérdezte Moppné egy idő múlva, miközben Vasvárosi tovább öltözött.

– Leküldték a pincébe szénért – mondta Vasvárosi a cipőjét pucolva. De vesztükre az olomouci kazamatákban úgy eltévedt, hogy csak harmadnapra találtak rá. Már ki is hirdették,

hogy dezertált. Na, én most elmegyek a Pokol vendéglőbe, ha jönne valaki a hordozható urnával, mondja meg neki, hogy jöjjön utánam. A kulcsot tegye a lábtörlő alá.

Mostanában valahogy így vagyunk mi is, gyalogmagyarok a választási értesítővel. Púp a hátunkon. Ami nem sikerült Slotának, az sikerült a politikusainknak. Az anyasejt ketté osztódott. Kire szavazzunk, feleim? Akkor menni vagy nem menni? Na most légy okos, Domonkos! Gyanítom, hogy egy választási kudarc után rajtunk verik el a port.

Polgártársak, Zselíziek, Barátaim!

Ne feledjétek, hogy immár nincs egy Kossuth Lajosunk, aki ha üzent, a nemzet talpra ugrott, s ment. MKP ide, Híd oda, irány a szavazókör! Futólépésben. Ii-in-dulj! Törjük meg azt a fránya turáni átkot, mert a szavazatok számában, és nem a kampány alatt elfogyasztott virsliben-sörben az erő, és ez így van jól...

Dede Adams

Karnagy pódiumról figyelve...

Már több mint három évtizede állók rendszeresen énekkari vagy karnagy pódiumon. Olykor énekesként, máskor karnagyként. Ez idő alatt valami nagyon megváltozott. Sajnos, nem csupán jó értelemben. Ma már megszoktuk, hogy olykor kevesebb az érdeklődő, mint a szereplő. Nemcsak megszoktuk, de ma már gyakran azt kívánjuk, hogy csak harminc-negyven ember legyen a nézőtérén. Mert az a harminc-negyven ember azért jön, hogy kórusmuzsikát hallgasson. Sajnos, nézőként is időnként indulataimat magamba fojtva ülök végig nagyszerű, teltházas előadásokat. Mert az előadás tényleg nagyszerű lenne, de a közönség viselkedése több mint zavaró. Mindig vannak, akik egy hivatásos színi előadás alatt is képesek félhangosan vagy hangosan kommentálni a színpadi történeteket, akik elfelejtik kikapcsolni a mobiltelefonjukat, akik arra is képesek, hogy beleszóljanak a telefonjukba. Külön kategóriába tartoznak azok a műsoros délutánok, amelyeken a mi, zselízi gyerekeink lépnek fel. Teltház, megszámlálhatatlan fényképezőgép, kamera, fényképezős mobiltelefon. A fegyvermezett profi vagy félprofi fotós és videós körültekintően állványra teszi a gépét, kikapcsolja a gép hangjelzését, hogy ne zavarja az előadást. Főlöleget! Ugyanis a nézőtér fala mellett már ott állnak ugrásra készen azok, akik csakis a saját csemetéjükre kíváncsiak, csak ők akarják lencsevégre kapni, és ahogy „vége a számnak”, azonnal távoznak is. Az sem zavarja őket, ha épp egy célnavékony szavaltat. Egyesek képesek egy szavaltat közben, hangos cipőkopogás közepette elhagyni a nézőteret.

Emlékszem, szüleink, egykori tanáraink arra is figyelmeztettek bennünket, hogy moziban, színházban nem illik előadás közben érkezni vagy távozni. De ha nyomós indokkal mégis

erre kényszerülünk, akkor ügyeljünk arra, hogy a széksorban ülőknek semmiképp se fordítsunk hátat. Mert az illem ezt diktálja. Gyanítom, ma már nem sokan tudják, hogy a színház- és hangverseny-látogatásnak is vannak leírt és íratlan illemszabályai.

Nem írtam volna le zsörtölődő szavaimat, ha a napokban nem történt volna meg a csoda. Volt egy hangverseny, ahol teltház volt, csupa odafigyelő, körültekintő nézővel. A Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola Franz Schubert Gyermekkarának jubileumi hangversenyére gondolok. Bár a karnagy a közönségnek háttal áll, és valójában az énekesek sem látják túl gyakran a közönséget, hiszen a karnagyra kell figyelniük, mégis mindenki úgy érezte, hogy ezúttal valami különös van a levegőben. Ezeket az embereket érdekli, hogy mi történik a színpadon! A tapsok intenzitásából is érezni lehetett, hogy a nézőtérén ülők nem csupán érdeklődnek, de hozzáértők is. A nőikarra komponált Karai-művet, a Csendes esti fohászt nem sok gyermekkar tudná elénekelni. Hogy ez most szinte hibátlanra, művészen is hitelesre sikerült, abban nagy része volt annak a hangulatnak, amelyet az ünneplő közönség teremtett a fellépők számára. Nem is nagyon csodálkozom, hogy ez a közönség most egy kissé „más” volt. Hangversenyeink rendszeres látogatói, egykori kórustagjaink, zselízi és nem zselízi zenebarátok, a gyermekkórus-tagok rokonai, barátai ültek a sorokban. Olyan sokan, hogy amikor a gyermekkar levonult a színpadról, csak néhány gyerek tudott leülni.

Ezután még napokig jöttek a gratulációk: élőszóban, sms-ben, e-mail-ben, telefonon. Kellett a hazai siker a gyermekkarnak. Mert már korábban is voltak szép, felejthetetlen fellépések Érsekújvárott, Debrecenben, Budapesten, Budakeszin... De itthon még sohasem sikerült meggyőzően megmutatnia képességeit. Ilyen sok múlta a közönségen?! Horváth Géza

A Vöröskereszt az óvodások közt

Április 20-án tartották a hagyományos kis egészségügyisek bemutatóját, amelyet az Sznf utca 9. szám alatti óvoda szervezett a lévai Vöröskereszttel közösen. Ezen részt vettek öt környező falu óvodásai is. Horzsolások, égési sérülések, darázs- vagy méhcsípés és kisebb sebek – mindezt álsérülések formájában megtapasztalhatták a gyerekek, sőt az óvónők és a Vöröskereszt önkénteseinek segítségével ápolhatták, el is láthatták ezeket a sérüléseket. Minden állomáshelynél, ahol a gyerekek egymással váltakoztak, várta őket egy sebesült, akinek sürgős elsősegélyre volt szüksége, orvosolni kellett baját vagy enyhíteni fájdalmát. A rendezvénynek a tanulságon kívül szórakoztató jellege is volt, a gyerekek táncoltak, társasjátékokat játszottak, érdeklődéssel tekintették meg a méhészfelszerelést, amit Jókay Tibor helyi méhész mutatott be nekik. Ezen az érdekes rendezvényen a résztvevő óvodák száma egyre növekszik. Nemcsak a gyerekek napi tevékenységét tartják ezzel, hanem olyan ismereteket is szerezhetnek a kicsik, és olyan ügyességekre tehetnek szert, amelyről azt szoktuk mondani: „Bárcsak soha az életben ne lenne rá szükség...” J. Meliška

Milyenek az ottani élet pozitívumai és negatívumai, mik a nagypusztaiak legégetőbb problémái?

– Az egykori állami gazdaság szolgálati lakásainak egyikében élünk, mint Nagypusztán többen is. Az egyik legnagyobb probléma éppen a lakásvásárlásokkal kapcsolatos. Nagyon sajnálom – többedmagammal együtt –, hogy annak idején nem sikerült megvásárolnunk az állami tulajdonban levő lakásokat, mint ahogy arra máshol lehetőség nyílt. A lakásokat az állami gazdasággal együtt privatizálták. Az új tulajdonos – aki azóta már talán a harmadik – ugyan felkínálta nekünk a lakásokat, de nem túl nagy eredménytel és vehemenciával. A lakásokat már piaci áron kínálja, és így már nem annyira kedvező a vétel. A másik kérdés, ami a helyiek foglalkoztatja, a készülő, szennyvíz-kezelésről szóló városi rendelet tervezete, ami kissé drágítja majd az ott lakást, a harmadik pedig az iparívíz-szolgáltatás, amelyet egyetlen kútról kapunk Nagypusztának ebben a részében. Sajnos az utóbbi időben problémás lakosok is beköltöztek ide, így előfordult, hogy pl. karácsony napján pulykák meg tyúkok tűntek el az udvarokból. E gondoktól eltekintve nagyon jó Nagypusztán lakni. Nyugalmas, csendes hely, a börtön közelsége sem zavaró.

Amíg működött az állami gazdaság, a nagypusztaiak nagy részének helyben volt munkája, sőt, azelőtt üzlet is volt ebben a városrészben. Ehhez képest nem érzik úgy az ottaniak, hogy romlottak az életkörülményeik?

– Nem hiszem, hogy sokkal rosszabb lenne a helyzet, mint Zselizen, hiszen itt sincs túl sok munkahely. Talán csak a Zselizre való beutazás fárasztó, főleg a gyerekek számára, de talán sokan

úgy látják, hogy a nyugalom megértenyi.

Milyenek látja a képviselők közti viszonyokat? A választási időszak folyamán javultak, romlottak, avagy stagnáltak?

– Az első év amolyan tapogatózás volt. Később úgy vettem észre, hogy a képviselők közti viszonyok javulófélben voltak sokáig, most pedig már picit érződik a választások előtti politikai szél, de ennek ellenére jónak ítélem a viszonyokat. Nincs semmiféle szakadás vagy árok köztünk. Ha le akarunk ülni, és konkrét dolgokról beszélni, akkor nem probléma partnert találni hozzá.

Az önkormányzat és azon belül a képviselő-testület egy új önkormányzati modell szerint működik. Milyenek találod ezt a modellt?

– Le kell szögezni, hogy az előző modellbe nem láttam túlságosan bele. Azelőtt csak az egyik bizottság munkájában vállaltam részt. Ami az eredményeket illeti, nem látok túlságosan sok változást, de ez talán nem is a modell kérdése, hanem inkább azé, hogy a munkát végző emberek nagy részben ugyanazok maradtak.

Hosszú ideig téma volt a képviselők között, sőt, más körökben is, hogy milyen irányban kellene városunknak fejlődnie, illetve hogy egyáltalán érdemes-e a rendelkezésre álló erőforrásokat egy irányba összpontosítani. A szóba jöhető eshetőségek az ipar, a mezőgazdaság, illetve az idegenforgalom fejlesztése...

– Mint mezőgazdász mindenképpen ezt az irányzatot támogattam, viszont az utóbbi időben, hogy egyre kevesebb az ott adódó lehetőség, talán jobban hajlom az ipar felé. Ezért örülök, hogy városunkban építik egy újabb üzem-

egység alapjait – a Selyz Bútor bővíti tevékenységét, és a meglévő mellett újabb egységet épít. Talán a válságnak is köszönhető, hogy megváltozott a véleményem, hiszen sok külföldön dolgozónak kellett munka híján itthon maradnia. Úgy látom, hogy sem a mezőgazdaság, sem pedig az idegenforgalom nem tud annyi munkahelyet biztosítani, mint az ipar.

Mint a földművelési részlet koordinátora hogy látja e terület állapotát a városban? Milyen feladatokat kellene a városnak e téren ellátnia?

– Sajnálom, hogy annak idején, amikor a város adót emelt, nem sikerült érvényesítenem a véleményemet. Azt szerettem volna elérni, hogy a termőföldadó csak minimálisan emelkedjen, hiszen belülről látom a helyzetet, ami nem éppen rózsás. Ebben tudna a város leginkább segíteni a mezőgazdasági vállalkozásoknak. Nálunk valahogy nem működnek hatékonyan az érdekképviselői szervezetek, és ez érvényes a mezőgazdaság területére is. Ha szakmai berkekben nem sikerült ezt az érdekképviselőt megoldani, egy városnak még nehezebb dolga lesz ezt a feladatot magára vállalni. Igaz, a földművelési szekció nem csak erről szól, hiszen oda tartozik a víz- és erdőgazdálkodás is, sőt, szerintem átnyúlik a környezetvédelemre is. Hiszen Európa fejlettebb részein a mezőgazdaság nemcsak a termelésről szól, hanem arról is, hogy esztétikus legyen a környezet. Ez a látásmód egyre inkább hozzánk is eléri. Az egyik legfontosabb feladat a városi területek összeírása és rendezése, és ez a folyamat meg is kezdődött.

Egyre aktuálisabb téma a választási időszak értékelése. Hogy értékelné a saját szemszögéből ezt a választási időszakot?

– Bár már a vége felé járunk, kihasználok az alkalmat, hogy megköszönjem választóimnak a bizalmat. Remélem, tudtam őket támogatni mindabban, amiben felhatalmaztak a képviselőikre. Úgy vélem, hogy a város megindult egy bizonyos irányban. Ez olyan időszak volt, amely nem volt túlságosan látványos – mindenféle projekteket, tervezeteket kellett előkészíteni és beadni, ez szükséges volt ahhoz, hogy tovább tudjunk lépni. Talán emiatt kicsit kevesebb energia jutott a konkrét dolgokra, de az alapokat sikerült megeremteni. Tehát az indulás jó, talán nem annyira tetszetős, nem annyira látványos, de jó irányban mozdultunk el.

Szeretne még valamit hozzátenni?

Talán annyit, hogy van itt még egy fontos probléma, amiről beszélni kellene. Ez az érdektelenség, ami általánosan jelen van, rendszeresen tapasztalom, például a szülői szövetségben végzett munkám során, hogy az emberek saját gyermekeik iránt is gyakran érdektelenek. Kevesen járnak a szülői értekezletekre, ha közösségi munka van, kevés a jelentkező, ha elmegyünk egy rendezvényre, csupa ismerős arcot látunk, mindig ugyanazokat... A nagy többség pedig hallgat, „...hallgat a mély”. Reménykedünk, hogy változik a dolog, de nem biztos. Talán túl anyagiassá lett a világ, fontosabb a munka, a jó lakás, a jó autó, a barátok, a kapcsolatok, az egyház kevésbé. Én régimódi ember vagyok, nekem ezek az értékek fontosak. Számomra fontos dolog a család, a hit, a föld szeretete, a népi hagyományok őrzése... Fontos, hogy a jövőbe nézzünk, de tudnunk kell, hogy honnan jöttünk.

Köszönöm a beszélgetést.

Levicky László

A két Robi...

A kilencedikesek országos tudásfelmérő tesztjén, a Monitoron Németh Róbert és Ruska Róbert 100%-os teljesítményt nyújtott matematikából. Mindketten a Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola tanulói. Gratulálunk!

–hi–

Városi Múzeum és Franz Schubert Emlékszoba

Rendelkezik olyan tárgyakkal, amelyek gazdagíthatnák városi múzeumunk gyűjteményét?

Kérem, jelentkezzen a Városi Könyvtárban.

Az alapokat sikerült megteremteni

Zselízen született, egész gyermek- és ifjúkora is ehhez a városhoz köti. Itt járt alapiskolába, gimnáziumba. Itt, e Garam-menti kisvárosban szívta magába a föld, a mezőgazdaság szeretetét, a népi hagyományok tiszteletét és a régi, biztos, valódi értékek megbecsülését. Egész életét a mezőgazdaságnak szentelte, jelenleg is agronómusként dolgozik, emellett önkormányzati képviselőként a városi képviselő-testület földművelési részlegének koordinátora. Nős, három leánygyermek édesapja. Récsei Róbert mérnök.

Tehát itt született, és szó szerint itt is nőtt fel...

– Tösgyökeres zselízi vagyok. Igen, itt is születtem – akkor még működött a kórház. Édesapám Nagyölvédről, édesanyám Jókáról származik. Gyermekkoromat is itt töltöttem, nagyon sokat időztem a nagyszüleimmél a Sacher utcai házban. Szüleim ma is itt élnek. Az első 18 évemet szinte elválaszthatatlanul ide kötöttem, itt jártam alapiskolába és gimnáziumba. Főleg a gimnáziumi időszakból vannak feledhetetlen emlékeim, ott szövődtek az első igaz barátságok, első szerelmek. Nagyon jó évfolyam voltunk, a legnépesebb, a „68-asok”. Az alapiskolában három, a gimnáziumban két nagy létszámú osztályt alkottunk.

Mi az, ami fiatalkorában foglalkoztatta, mi szeretett volna lenni?

– Szerettem szavalni, a környezetvédelem is foglalkoztatott, és mindig érdekelt a mezőgazdaság, szinte kis-koromtól fogva. Édesapám is ezzel foglalkozott, és a föld szeretete nagyszülői ágon is visszavezethető. Így természetes, hogy a mezőgazdaság tisztelete és a természet szeretete már gyermekkoromtól belém nevelődött. Mindig volt kiskertünk, szőlőnk, állataink.

Már akkor tudta tehát, mivel is szeretne foglalkozni?

– Igen, bár eleinte kissé más irányban indultam el, szakosodni szerettem volna a mezőgazdaságon belül. Akkortájt leginkább a borászat érdekelt, végül aztán mégis az általános mezőgazdaságnál maradtam. Előbb Brünnebe, kertészeti egyetemre jelentkeztem, végül a Nyitrai Mezőgazdasági Főiskolán végeztem általános mezőgazdász szakon.

Hobbi szinten azért megmaradt a borászat művelése?

– Természetesen. Édesapámmal bérelünk, és saját szőlőt is művelünk, így hát saját bort ishatunk a pincénkben. Leginkább zöld veltelinivel és peszeki leánykával foglalkozunk, de van fekete otellónk is, ami régi, klasszikus fajta. Összesen körülbelül 1200 tő szőlőt művelünk.

Főiskolai éveit Nyitrán töltötte. Hogy teltek?

– Nyitrán dolgozott a leendő feleségem, én ott voltam főiskolás, így nagyon gyorsan – és szépen – elteltek. Sőt, később ebben a városban katonáskodtam. Nyitrát nagyon megszerettem. Jó baráti kapcsolatokat építettem ki a főiskolai éveim alatt, amelyekből sokat mindmáig fenn is tartok.

Hol helyezkedett el a diploma meg-

szerezése után?

– A diplomaosztó után körülbelül 2 héttel volt a lakodalmam, majd röviddel utána, augusztus elsején mentem katonának – 9 hónapra. Csak ezután helyezkedtem el a zselízi állami gazdaságban néhány évre. Ezt követően Deák György, az állami gazdaság egykori igazgatója csábított el cégéhez, ott 9 évig dolgoztam agronómus munkakörben, azóta pedig a bényi mezőgazdasági szövetkezetben dolgozom ugyanilyen beosztásban.

Ha megengedi, kihasználnom a helyzetet, hogy mezőgazdásszal társalgok. Sokakat foglalkoztat két fontos mezőgazdasági termelési irányzat, mégpedig a génmanipuláció és a biotermelés. Mi ezekről a véleménye?

– A génmanipuláció szerintem mindenképpen és visszatartóan a jövő zenéje. Ahogy a Föld lakossága gyarapodik, csak úgy tudjuk elérni, hogy betevő falatot biztosítsunk mindenkinek, ha nagyobb terméshozamokat biztosítunk. Erre pedig a génmanipuláció nyújt megoldást. Sokan félnek tőle, de ha bizonyos korlátok közt tartjuk, akkor nem kell tartanunk ettől az eljárástól, sok esetben egyszerű vegyszerek sokkal károsabbak lehetnek. Nem feltétlenül 5–10 éven belül, de mindenképpen ez a jövő útja. A másik kérdés a biotermelésre irányult. Néhány évtizeddel ezelőtt nagyon sokan éheztek, mostanra ez némileg javult, és olyan a helyzet, hogy kb. egymilliárd ember túltáplált. Ők már megválogathatják, mit egyenek, miből és mennyit. A biotermelés lehet a válasz erre az igényre, amelynél a lényeg, hogy a termelés minél természetközelibb legyen, vegyszerek felhasználása nélkül. E termékek certifikációját manapság már nagyon szigorúan felügyelik a hatóságok, bármikor ellenőrizhetik a termelőket. Nálunk az egyszerű termelés is sokkal kevesebb idegen anyag felhasználásával történik, mint például Hollandiában vagy Dániában, ahol agyonműtrágyázzák a terményeket. Az ottani szinthez képest a szlovákiai mezőgazdaság képe kedvezőbb, a biotermékeké pedig még inkább.

Talán szerencsénk is van, már ami a termőföld minőségét illeti...

– A termőfölddel nincs is gond, az utóbbi időben talán inkább a csapadékiány és a hőség okoz gondot, legalábbis Párkány környékén ezt tapasztalom.

A mezőgazdaság mellett, ami egyben a munkája is, egy másik időtöltés is végigkísérte életét. Ez a néptánc...

– Már az alapiskolában próbálkoztunk egy kezdő táncsoporttal, aztán a középiskolai éveim alatt működött egy Borostyán nevű néptáncsoport Zselízen Diószegi József, vagy ahogy mi becéztük, „Bajusz” vezetése alatt, aki

Magyarországról származott, és Léván lakott. Gyönyörű élményeim vannak abból az időszakból. Együtt táncoltunk Juhász Sanyival is, de nagyon sokan voltak az évfolyamunkból. A népi kultúra szeretetét bizonyára a zselízi Csemadok fesztiválok hangulata is erősítette bennünk, ahol szintén szerepeltünk.

Folytatódott a néptáncoshoz fűződő kapcsolata a további évek során is?

– Érettségi után még egy évig visszajártunk, de aztán mindenki szétszóródott, és egy ideig nem foglalkoztam aktívan a néptáncal. Később gyermekeimet is abban az irányban szerettem volna nevelni, hogy őrizzék, tiszteljék múltunkat és hagyományainkat. Tíz évvel ezelőtt, amikor lányunk 6 éves volt, beírtuk őt a Kincsóba. Azóta is ott tevékenykedik, előbb táncolt, most már zenél. Az ikrek 8 évesen lettek tagjai a csoportnak. Amikor a Kincsó fennállásának 10. évfordulóját ünnepelte, összeállt a Kincsős Szülők Csoportja. Az eredeti elképzelés szerint csupán egyszeri alkalomra, vagy néhány szori fellépésekre, de úgy alakult, hogy

azóta is összejárunk, hol sűrűbben, hol ritkábban, és évente többször fel is lépünk. Így többé-kevésbé ismét aktív táncos lettem, és az egész családdal táncol.

Említette a családját. Bemutatná őket?

– Feleségem Oroszkáról származik. Három leánygyermekünk van, az ikrek – Evelin és Emőke – 12 évesek, alapiskolások, a nagyobbik lány, Noémi 16 éves, gimnazista.

Hívó emberként ismerik, és hitét a mindennapokban is megéli. Milyen szerepet játszik a hit az életében?

– A családban apaí és anyai ágon is voltak papok a felmenőink között, tehát a nemzetiség megtartása mellett a hit megtartása is nagyon fontos volt családjunkban. Ebben a szellemben nevelkedtem, ebben a szellemben neveltem gyermekeimet is, és valóban nemcsak formálisan, hitünket valóban meg is éljük. Nálunk – a mezőgazdaságban – a termelés is olyan jellegű, hogy szinte a hit dolga, az égiek sokkal többet tudnak segíteni vagy ártani, mint más területen, nemcsak az ember terveitől függ a siker.

Mikor döntött úgy, hogy részt vállal a helyi politikában? Figyelte azelőtt is az önkormányzati politika történéseit?

– Valamilyen szinten igen, de közelebbi viszonyba csak az elmúlt választások alkalmával kerültem, amikor felkerültem a választási listára. Akkor léptem be a Magyar Koalíció Pártjába is.

Három éve képviselő. Mennyire sikerült megvalósítania mindazt, amit a választási időszak elején eltekelt?

– Be kell vallanom, hogy eléggé elfoglalt vagyok. Bár igaz, hogy zselízi vagyok, de kint lakom Nagypusztán, másrészt pedig munkahelyem is máshova köt, így Zselízen szinte csak átjárok reggel és délután. Emiatt az önkormányzati munkára nem jut annyi időm, amennyit eredetileg szentelni szerettem volna. Az elképzeléseim talán inkább csak arra korlátozódtak, hogy bizonyos érdekképviseletet vagy elvet támogatni tudjak. Konkrét elképzeléseimet sajnos nem tudtam olyan mértékben beváltani, mint ahogy szerettem volna.

Mi volt az, ami leginkább támogatni tudott?

– Mindenekelőtt a magyarság kérdése, a megmaradás, az iskolák, hogy egyenlő szintű partnerek legyünk ezen a téren, hogy az egyik embert ugyanúgy bírálják el, mint a másikat. Mivel egy bizonyos érdekképviseletet vagy elvet támogatni az egyensúly kialakítását és megtartását. Ez számomra a legfontosabb.

Említette, hogy Nagypusztán él.

„A parkon át”

Április 22-én, csütörtökön délelőtt a park a gyerekeké és az ifjúságé volt. A Szlovák Horgász Szövetség bemutatta a horgászás technikájának néhány fortélyát, és szó esett a tevékenységéről is. A kastély mellett a helyi Hron Kinológiai Klub kutyabemutatót tartott. Érdekes volt megfigyelni, ahogy a felfigyelt állat képes volt támadni és harapni, a speciálisan erre a célra kialakított „kézbe”, és utasításra egy pillanat alatt elengedni áldozatát. Mint ahogy azt Martin Streda elmondta, éppen erről feledkeznek meg sok esetben a kutyatulajdonosok. „Csak birtokolni akarják a kutyát, miközben nem képesek uralkodni felette. Pedig az egyik

legfontosabb dolog, hogy a kutya bármely pillanatban való visszahívható legyen. Szerencsétlenség esetén, pl. a kutya a család valamely tagjára támad, a felelőtlen tulajdonos rájön, hogy semmit sem tudott saját kutyájáról. Közben soha nem az eb a hibás, hanem mindig a gazdája.” Valóban, a bemutató során a kutyák hallgattak a szóra...

Nem kevésbé volt érdekes az, ami a kastéllyal szembeni réten, a patakon túl történt. A selmecbányai sólymár csoport olyan bemutatót adott elő a ragadozó madarakkal, amelyet vidékünkön nem látni minden nap. A gyerekcsoport felett alacsonyan szálló madarak hatására a kicsik hajlongtak és

sikítottak, egy híres Hitchcock-film jeleneteit juttatva az eszünkbe. Michal Palko sólymász: „Nemcsak a gyerekek kiabálnak így, hanem a felnőttek is. Ugyanígy hajlonganak, pedig a sólyom az embernek nem menne

Szerencsére bemérték a sólymot

A Föld napja alkalmából rendezett csütörtöki rendezvényre sorra érkeztek az ovisok és osztályonként a két alapiskola és gimnázium tanulói – tanítóik kíséretében. Nem mindnyájan részesedhettek azonban a szórakozásból, például a szlovák alapiskola két osztálya nem. Hiába, az iskolai kötelezettségek... Az egyik osztály tanulójának vissza kellett térnie az iskolába, mielőtt bármi érdekeset láttak volna, egy másik osztály nebulói pedig későn érkeztek, és már nem láttak semmit a programból, mert minden befejeződött. A szervezők a sólymárokkal és a kutyavezetőkkel két programban egyeztek meg. Amikor a kilencedikesek megérkeztek, a kutyások már elmentek. A sólymárok pedig már pakoltak, de megsajnálta a végzős diákokat, és hajlandóak voltak bemutatójukat harmadszor is előadni. A sólymok azonban már nem voltak annyira szolgálatkészek, éppen ebéd után pihengettek. Így aztán a sólyom, melyet azért engedtek szabadon, hogy a kilencedikesek feje fölött körözzön, elrepült.

Szerencsére a sólymárok a mai világban már mindenféle technikával rendelkeznek. Sőt, a sólymok is. Elegendő volt a madarat bemérni, és nekivágni a helyes iránynak. Megtalálták. A stadion mellett egy fán ült. A sólymárok meggyőzték, hogy repüljön. Lehet, hogy valamit ígértek is neki, pl. hogy két program untig elegendő. Sikerült, és visszatérhettek a selmeci bányákba... (sh)

neki. De ez érthető reflex – az érkező ragadozónak igen nagy a tekintélye.” Annak ellenére, hogy kutyákat is hoztak magukkal, csak a madarakkal tartották a bemutatót. „Ennyi gyerek között a kutyáknak valahogy nem akaródzik.”

A programot két turnusban adták elő, először az óvodásoknak, aztán az alap-, majd a középiskolásoknak. A délelőtt folyamán

megélenkült a park, megfiatalodott. Néhány gimnazista a patak környékét tisztította...

Annak ellenére, hogy a környezeten nagyobb nyomot hagy a szombati program, ez a csütörtöki nap is jelentős volt. Célja az volt, hogy nyomot hagyjon a gyermekek gondolkodásában, természethez fűződő viszonyukban. A jövőre irányult... (sh)

Az önkormányzat áprilisi üléséhez...

Hogy látta a legutóbbi képviselő-testületi ülést? Ezt a kérdést tesszük fel az önkormányzatnak – a polgármesternek, a képviselőknek, a városi koordinátoroknak. Ezúttal ketten válaszoltak meg kérdésünket.

Vojtech Tomašovič (iskolák költségvetése): – Igen, szükséges véleményt nyilvánítani, bár fontos tudatosítani, hogy Zselízen érvényes a szabály: a győztes mindent visz, azt is, amire semmilyen, erkölcsi joga sincs. Megvan neki a szavazatok ereje, amelyek közül néhány kétséges, mert a többiek a vezért követték. Az egyik képviselő mondta: „véget ért az az idő, ha az egyik kap, kapjon a másik is, már nem érvényes”, ami érdekes, hiszen egy általam is tisztelt művelt embertől ez elég közönséges. Vagy primitív?

Szomorú, hogy a pénz, ami másé volt, nem a városi költségvetésbe vándorol vissza, hanem képviselői szavazatok által olyanokhoz, akik ugyanilyen pénzösszeget már kaptak. Nevetséges az az érvelés, hogy „milyen jól tudjuk előteremteni a forrásokat” vagy „el tudjuk intézni a projektumokat”. Miért azt büntetik, aki képes bizonyítani, és nem azt, aki rosszul gazdálkodik a városi vagyonnal. Vagy más áll a dolgok mögött, amiről nem is merek beszélni? Csak ennyit szerettem volna mondani az iskolák költségvetéséről szóló napirendi pont kapcsán, amelyre a 15%-ban magyar nemzeti-

ségű tanuló által látogatott szlovák alapiskola fizetett rá.

Még valami a környezetvédelem és a szennyvízkezelésről szóló rendelet kapcsán. Ismét bebizonyítottuk, hogy milyen alacsony szellemiségűek vagyunk. A polgárt utasítjuk, tiltunk, de mit adunk? Zselízen nem tudunk hozzájárulni a szennyvíz elszállításához, de akkor hogy lehetséges, hogy Sáróban tudnak?

Cserba János (iskolák költségvetése): – Akit valóban érdekel a téma, az véleményt alkothat az erről írt cikk alapján. És egyúttal véleményt alkothat Tomašovič úr reakciójáról is.

Horváth Géza (kis vízi erőmű): – Úgy gondolom, nem titok, hogy kezdettől fogva az ún. „kis vízi erőmű” építése ellen ágáltam. Ha meghívtak volna, sem tudtam volna elmenni arra a szakmai bemutatóra, amelyet a beruházó tartott a széles nyilvánosság számára. Ugyanis ezzel egy időben folyt iskolánkban a háromnegyed évi értékelő értekezlet. Az információk azonban eljutottak hozzám. Megtudhattam, hogy a beruházó semmi mást nem mondott el, mint amit írásban-rajzban korábban minden önkormányzati képviselő megkapott. Ebben az anyagban sorjáznak a legkülönbébb (főleg környezetvédelmi) elmarasztalások, amelynek végén az építendő egyetlen szóval reagál: Akceptujeme. Tehát

elismerjük, elfogadjuk. Ami nem jelenti azt, hogy majd tesznek is ellene valamit. A talajvíz, amely szoros kapcsolatban áll a Garam víztömegével, a meder 6 méteres kimélyítése után végérvényesen eltűnik; visszapumpálása különféle műszaki eljárásokkal lehetetlen (Dede Adams stílusában: mese a Holdban), mert ehhez több energiára lenne szükség, mint amennyit ez a kicsinek mondott erőmű termelni fog. (Egyébként ez is egy reklámtrükk. Egy erőmű sohasem lehet kicsi. A környezetéhez képest mindig dölyfösen óriási, tekintélyt parancsoló.) És ez csak egy vékonyka szelete a káros hatásoknak. Az ártéri erdőket már „unokáink sem fogják látni”, különleges, csak erre a vidékre jellemző növény- és állatfajok tűnnek el örökre. Igaz, lesz majd helyette romantikus, vízesést utánzó robaj, csónakázótó, egyirányú közlekedést biztosító híd. És talán a horgászok megtanítják a halakat arra, hogy az ún. halfolyosót a sodrással szemben is használni tudják.

A képviselő-testületnek lett volna még rá lehetősége, hogy megállítsa ezt a természetgyilkos beruházást. Mivel a legutóbbi ülésen a városrendezési terv módosításáról kellett dönteni, ami általános érvényű rendelet, tehát 3/5-ös többséggel fogadható el, elég lett volna 5 képviselőnek tartózkodnia vagy ellene szavaznia. Csupán négyen voltak! **Feldolgozta (sh, ik)**

Lezárult az első két felhívás

NAGYSALLÓ (ik) – Március 18-án ülésezett az Alsó-Garam Menti Regionális Partnerség Polgári Társulás elnöksége. A társulás küldetése a LEADER program keretén belül a régió felkészítése minden társadalmi szektor közös fellépésének koordinálására, támogatására és annak kihasználására az Alsó-Garam menti régió területének koordinált fejlesztésére. A jelenlevők megtárgyalták a vissza nem térítendő támogatás kérelmezésére irányuló felhívások megszövegezésének javaslatát, és közzétételük időpontjait. Megegyeztek abban, hogy a leendő kérvényezők megsegítésére tájékoztató jellegű szemináriumot tartanak Zselízen április elején. A helyi akciós csoport menedzserét megbízták az adminisztrációs munkaerő posztjának betöltésére meghirdetett pályázat megszervezésével. Az elnökség megegyezett a társulás szerveibe való választás hozzávetőleges időpontjáról, amelyet május második felében állapítottak meg. Megszületett a megegyezés a társulás weboldalának bővítéséről, amit a tagszervezeteknek az oldal alkotásába való bevonásával terveznek, az adminisztrátorral való együttműködés alapján. Tevékenységük propagálása részeként javasolták, hogy helyezzenek el különálló táblákat a tagközségek bejáratánál és épületeik falán a LEADER projekt keretében. A tagközségeknek szóló első két felhívást március 24-én hirdették meg, a kérvények beadásának határideje május 5-e volt.

Az egyenlődsdi nem mindig megoldás?

Az április képviselő-testületi ülésen élesebb hangvételű vita alakult ki az alapiskolák finanszírozásának kérdésében. Cserba János egy módosító javaslatot nyújtott be. Előbb megjegyezte, hogy a magyar iskola étkezdéjében kevesebb az étkező, így az iskola 7000 euróval kevesebb bevételhez jut, a napköziben a gyerekek alacsony létszáma miatt 5000 euróval kevesebbhez, és értékelte a helyzet kompenzálására irányuló városi igyekezetet. Ugyanilyen összeg megítélését a szlovák alapiskola javára kereten felülinek nevezte, mivel ott elegendő a tanuló, így nem keletkezik hiány. Megjegyezte: ezt az összeget úgy hagyták jóvá, hogy a szlovák iskola abban az esetben kapja meg, ha a felújításra irányuló projektum sikertelen lesz. Kérte, hogy oda irányuljon pénzügyi segítség, ahol szükség van rá. „Ne mélyítsük a két iskola közti szakadékot azzal, hogy »egyenlődsdi játszunk«, mint az elmúlt időszakban. Ha a szlovák alapiskola elegendő támogatást kap a felújításra, alakítsunk ki a magyar iskolába látogató gyermekek számára, ha nem is ugyanolyan, de legalább méltó környezetet.” Ezután javasolta, hogy a szlovák alapiskolának szánt pénzüsszeget a magyar alapiskolának irányítsák át.

Vojtech Tomašovič nem értett egyet a javaslattal. Azzal érvelt, hogy az állam által biztosított keret nem elegendő a szlovák iskola esetében sem, így a városi költségvetésből juttatott összeg csak a kiegészítése annak, amire az állam a szükségesnél kevesebbet ad. Szerinte sem helyes az elv, miszerint ha az egyik kap, kapjon a másik is. „A jó elv az lenne, hogy ha van pénzünk, és az egyik kap, kapjon a másik is.. Nem tehetek róla, hogy a mi éttermünkben több az étkező... És ha ügyes embereink vannak, akik tudnak pluszbevételt produkálni, mi ezért úgy büntetjük őket, hogy csökkentjük a támogatásukat?”

Melczér Gábor becslése szerint a szlovák alapiskola felújítási projektjébe a város 140 000 euró saját eszközzel járul hozzá, és Cserba János javaslatát olyan igyekezetnek nevezte, amely „mérsékli a nyitódó olló hatását, azért alakult ki, mert az egyik felet támogatja az állam, mert olyan a politikai klíma, a másikat meg nem... 140 ezerrel a város hozzájárul, nem lesz gondunk felemelni a kezünket. De nem támogatjuk, hogy az olló tovább nyíljon. Támogatom Cserba János javaslatát, hogy kis mértékben kompenzáljuk azt a különbséget, ami részben az említett projekt által alakul ki.”

Cserba János megerősítette: pontosan ezt akarta elérni – hogy a város kompenzálja azt, amit az állam nem akar. Közben Martosy Péter az ésszerű gazdasági viselkedésről beszélt – hiány esetén megszorító intézkedések szükségesek, és hogy a város motiváljon a jobb menedzselésre. A polgármester megjegyezte: hogy az ésszerűség-elemzés azt mutatja, hogy a magyar iskola ebben az esetben objektív okok miatt hátrányban van, és az igazgatóság hibáján kívül nyílik az olló, ezt pedig csak a város kompenzálhatja. Emellett a magyar iskolában vészhelyzetről van szó. Vojtech Tomašovič kijelentette, hogy a magyar iskola kompenzálására amúgy is sor kerül, és hajlandó is lesz támogatni. Ugyanakkor felhívta a figyelmet arra, hogy néhány évvel ezelőtt a szlovák alapiskola is hátrányos helyzetben volt, és saját magán kellett segítenie. Hozzátette azt is, hogy a szlovák iskolát magyar nemzetiségű gyermekek is látogatják. Gulyás Róbert az átláthatóság elvét hangsúlyozta – ha valamit kérnek és a testület szavaz erről, nemcsak az összeget kell tudnia, hanem hogy mire lesz felhasználva. Vojtech Tomašovič megismételte, hogy a szlovák iskola számára szánt összeg nem a projektumra, hanem a bér- és fenntartási költségek kiegészítésére irányul.

Röviden...

Április végén az SZK Nemzeti Tanácsa elfogadta azt a kormányjavaslatot, mely módosítja az állami jelképekről szóló törvényt. Eszerint a szlovák himnusz évente csak két alkalommal hallgatják meg az iskolások, és az állami alkalmazottaknak nem kell hűségcsücsköt tenniük. Minden iskolában méltó helyen kell elhelyezni az állami zászlót, a himnusz szövegét és a Szlovák Köztársaság alkotmányának általános rendelkezéseit. Ezt a három állami jelképet ott is el kell helyezni, ahol a helyi vagy városi képviselő-testületek tanácskozási folynak.

A Csemadok Zselízi Alapszervezete május 1-jén majálist szervezett a Magyar Ház udvarán. A résztvevők májusfát állítottak, egyéni produkciókkal szórakoztatták a többieket, és nem maradt el a finom gulyás sem. A rendezvényen fellépett a zselízi Ayers Rock együttes.

Lapzárta előtt kaptunk hírt egy új zselízi kezdeményezésről. A helyi városi könyvtár támogatásával kismama-klub nyílt. A klub két hónapos fennállása alatt 20 tagúra bővült, de további érdeklődőket is szívesen várnak. Májusban több találkozót is szerveznek: május 13-án a téma: házi állatker, május 20-án: piknik a parkban, május 27-én: elsősegély otthon. Az érdeklődők a városi könyvtárban, illetve a Facebookon, a <http://sk-sk.facebook.com/pages/Zeliezove-Slovakia/Mama-baba-klub/> címen kaphatnak bővebb tájékoztatást. A klubot lapunk következő számában bővebben is bemutatjuk.

A kulturális és tanügyi részleg koordinátora, Pavol Hostačný szerint ezek az elmentétek abban gyökereznek, hogy mindkét fél egyformán kapott támogatást. Mindkét iskola napközijébe 100-100 tanuló jár, így egyforma a támogatás. Az iskolai étkezdék esetében már nem egyenlő a helyzet, a kevesebb tanuló miatt a magyar iskola sokkal kisebb támogatást kapott. Ezért kért a várostól többlettámogatást, amit meg is kapott, de ugyanolyan összeget a szlovák iskola is kapott, bár nem is kért... Polka Pál érzékenynek nevezte a kialakult helyzetet, mert a politika és a racionalitás a nemzetiségi kérdéssel és emóciókkal keveredik.

Cserba János javaslatát az MKP-s képviselők és Turza Irén támogatta, Vojtech Tomašovič ellenezte, a többiek tartózkodtak a szavazástól, tehát a testület elfogadta a javaslatot.

(sh)

Bemutatták a tervezett vízierőművet

Április 27-én a zselízi kultúrházban, Bakonyi Pál polgármester, Polka Pál alpolgármester, a zselízi városi hivatal munkatársai, a Hydroenergia Kft. Beruházó társaság és további, a projekt elkészítésén dolgozó szakember jelenlétében került sor a zselízi vízi erőmű projekt értékeléséről szóló beszámoló nyilvános vitájára. Ha csak szimbolikusan is, de képviselve volt a nyilvánosság is, többnyire a Szlovákiai Horgász Szövetség Helyi Szervezete képviselői által. A kb. egy tucat lakos közül az egyik megjegyezte: helyes elvárni az önkormányzattól az átláthatóságot, mi van azonban akkor, ha majdnem senki nem támogatja.

Miroslav Pikus, a beruházó képviselője beszélt a tanulmányokról, elemzésekről, melyeket a beruházás előtt el kellett végezni, és amelyek a vízi erőmű minden fontos aspektusára kitértek. Megemlítette ezek közül a környezetre gyakorolt hatást, a halakkal kapcsolatos felmérést, a mérnöki-geológiai kutatást, valamint a vízi erőműnek a talajvíz-szintre kifejtett hatásának numerikus modellezését. Az utóbb említett tanulmány szerint a kis vízi erőmű felépítése után a létesítmény fölötti területen a talajvíz megnövekedése, mögötte pedig a talajvíz kb. 0,2–0,5 méteres csökkenése következne be. A vízi erőműnek a talajvízre kifejtett hatása a tanulmány szerint a folyómedertől 500 m távolságban észlelhető, ettől távolabb már nincs összefüggés. Miroslav Pikus tájékoztatta a jelenlevőket arról, hogy a helyszín tervezésekor több alternatíva is felmerült, pl. a híd alatti

töltőállomás melletti területen vagy a vágóhíd mellett, az első lehetőség műszakilag kivihetetlen volt, a második pedig nagyobb biztonsági kockázattal járt volna. A legjobb verzió a szakemberek szerint a bemutatott alternatíva – mondta. Az építkezés szerint a városnak főleg azért kedvező, mert járulékosan elvégeznék az árvízvédelmi és szabályozási munkákat is, hiszen a projekt keretében a védőgát hosszában kiépítik a zárófalakat és a csöveket, melyek segítségével szabályozható lesz a környéken a talajvíz magassága. Az építkezés keretében halátjárót, a mezőgazdasági technika és sportolási-üdülési célokra a Garamon átívelő hidat terveznek, valamint vízi átjáróútszátot a csónakázásra.

A lakosok afelől érdeklődtek, hogy milyen hozadéka lesz az építkezésből a városnak és a lakosoknak, mennyire megbízható a felmérés, milyen a vízgazdálkodás terén az állam politikája, a sárói vízi erőmű rossz tapasztalatairól, a Garam túlságos feldarabolásáról, már ami a kis vízierőművek kölcsönös közelségét illeti, vagy éppen a beruházások jóváhagyási folyamatáról. A válaszokból kitudt, hogy a város számára olcsóbb elektromos energia előállítása elméletileg lehetséges, a gyakorlatban azonban bizonyos törvényi korlátozások miatt ez nem járható út. A társaság Zselízen négy dolgozót alkalmazna a víz tisztítására és egy külső közgazdász

munkatársat. A tervező szerint a környéken élő lakosok számára további pozitívum lenne a környék területrendezése, az ökológiai energia, üdülési létesítmények kialakulásának lehetősége és a 13,28 millió eurós beruházás, melyekből bizonyára részesednek majd a helyi cégek is. Polka Pál alpolgármester hozzátette, hogy a beruházó ígéretet

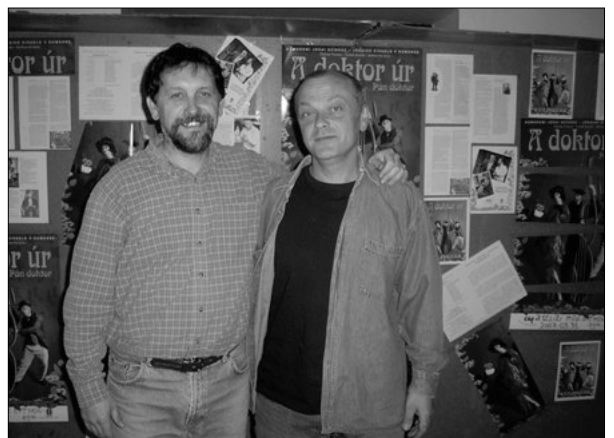

tett a városnak, hogy a vízi erőmű környékén helyreállítja a Garam partját. Bakonyi Pál polgármester megállapította, hogy a folyó a szabályozások után már rég nem az a természetes vízfolyás, amely néhány évtizeddel ezelőtt volt, és a beruházás hozzásegíthet ahhoz, hogy állapotának romlását megakadályozza. Gyürky Sándor, a Szlovák Horgász Szövetség Helyi Szervezetének egykori elnöke tapasztalatai alapján megkérdőjelezte a halátjáró működőképességét, amivel a konkrét probléma további vizsgálódására ösztönözte az önkormányzatot, és ezzel egyetértett a polgármester is. (ik)

A Jednota COOP supermarket környékének szépítéséhez jelentősen hozzájárult a tereprendezés, melyet áprilisban az Eurospinn társaság végzett, az Ateliér Duma – kertépítési Kft. tervdokumentációja alapján. Mint ahogy azt László Vilmos mérnök, az Eurospinn ügyvezetője mondta: „A munkákat 1348 m²-es területen végeztük, ebből a park füvesített része 868 m²-t tesz ki, az élősvény, cserjék, kúszónövények és a fák pedig 480 m²-t. 1315 bokrot, 402 kúszónövényt és 12 fát ültettünk ki. Az új vegetációs réteg kialakítása végett 135 tonna termőtalajt hordtunk ki. A megvalósításhoz tervezett és szerződésben foglalt költségek 31 592,63 eurót (hozzáadott értékadó nélkül) tettek ki, a valóságban azonban 22 266,50 euróért (hozzáadott értékadó nélkül) sikerült elvégezni. (sh)

Mokos Attila az év hazai filmszínésze

I→ az energiát magamban, tudtam, hogy sokan figyelnek. Furcsa helyzet volt. Aztán megnőtt a csend, és mérhetetlen szabadság költözött belém” – vallott a díj átvételekor átélt érzéseiről az Új Szónak adott interjújában az ország legjobb filmszínésze. Gratulálunk, Attila! (ik)

EGY SZÓRA A POLGÁRMESTERREL

A választók döntenek...

A képviselő-testületi üléseken a városatyák olykor felemelt hangon társalognak, néha pedig keményebb szavak is elcsattannak. A legutóbbin az egyik képviselő és egy városházi alkalmazott közt volt nézeteltérés. Hogy látja ezt?

– Űgy látom, minduntalan elkövetünk egy taktikai hibát. Ha valaki véleményt mond, amely nem egyezik a miénkkel, nem a lényegre figyelünk, hanem a személyt kommentáljuk, aki kimondta a véleményt. És ez mindig konfliktust szül. Aki valaha is volt testületi ülésen városunkban, láthatta, hogy másként igyekszem reagálni. A márciusi ülésen az általam adott tájékoztatást az egyik képviselő úgy kommentálta, hogy „beteges gondolkodás”, és ezzel a személyemet támadta. Nem mondta ugyan, hogy: „polgármester úr, beteges a gondolkodásod”, de evidens, hogy ezt gondolta. Ezt a viselkedést nyilvános fórumokon, bizottsági vagy testületi üléseken taktikátlanak és tapintatlannak tartom, mert erre csak expresszíven lehet reagálni. Ha észrevették, én nem reagálok hasonlóan. Másként tipikus veszekedés alakulna ki, mint amilyen a legutóbbi ülésen láthattunk. Neki más a véleménye, ha ő lenne a polgármester, másként csinálná. Ezt respektálom, elmondom a véleményemet, ahogy képviselőként is tettem, de nem merném betegesnek titulálni más véleményét.

Különböznek a vélemények a választási időszak eredményeiről is. A képviselőkkel folytatott beszélgetésekből kiderült, hogy a többségük sikerként könyveli el a sok projektum kidolgozását. Néhányat azt mondják, hogy túl sokat dolgoztunk ki...

– Ezen nincs mit magyarázni. A munka és az eredmények valamilyen. Természetes, hogy mindenki saját szemszögéből szemléli. Nem tartom helyesnek nyilvánosan azt mondani, hogy ha egy képviselőnek más a véleménye mint nekem, akkor az rossz. Talán a lakos

számára érdekesebb lenne, ha az illető inkább megmondta volna, hogy szerintem hogy kellene csinálni. Nem elég elmondani, hogy valami rossz. Azt is el kellene mondani, hogy lehetne másként. Ezáltal választhat a polgár.

A lakos itt észrevette, hogy konfliktus és sértés volt. De nincs mibe kapaszkodnia. Ez destruktív, kultiválatlan politika.

Az eredmények elismerését is befolyásolhatják a nézetek?

– Ha valaki meg akarja kérdőjelezni az eredményeket, meg is teszi. Néhányan már most megteszik. Van rá joguk, ez a véleményük. Elfogadom. A választók és minden érdeklődő áttekinthető információt kap majd az eddig elért eredményekről és a kilátásokról. Mi többet lehet még csinálni?

Mindenki emlegethet száz dolgot, mi tetszik neki és mi nem, mit kellene tenni és mit nem. Mindenkinek nem lehet a kedvében járni.

Rendkívüli lehetőségünk volt, és a testület többséggel döntött arról, hogy mindent a projektekbe fektetünk, ahol a mi 5 eurónkhoz 95-öt kapunk. Enélkül évente 150–300 ezer eurónk lenne csupán a beruházásokra, és ebből a szükséges teendők talán egy százalékát tudnánk megvalósítani. Azokra milliárdok és 2-3 választási időszak kell.

Az egyik a buszmegállót, a másik az iskolákat, a harmadik az utat, a negyedik a kultúrát tartja fontosnak. Hosszú lenne a lista. Nincs értelme értékelni, kinek van igaza, és kinek nem. A választók döntenek majd el, melyik tartalom és munkastílus tetszik nekik jobban.

Köszönöm a beszélgetést.

(sh)

Röviden...

Az SZK Egészségügyi Minisztériuma pályázatot írt ki a lekéri Pszichiátriai Kórház igazgatói posztjának betöltésére. A felhívás április közepén jelent meg a minisztérium honlapján, az érdeklődők jelentkezésüket május 7-ig küldhették be.

A zselízi Comenius Gimnázium négyéves tanulmányi szakára május 10-13-án került sor a felvételi vizsgákra. Az iskola pedagógiai tanácsa március végéig határozta meg a felvétel feltételeit. Az iskola 20 diák felvételét tervezi.

A város tíz esetben szólította fel a lakás elhagyására azokat a bérlőket, akiknek február végén lejárt a bérleti szerződése, és kötelezettségeiket nem teljesítették. Egy részük kifizette hátralékát, így lehetővé vált számukra, hogy 3 hónapos próbaidőre a lakásban maradjanak.

Márciusban Csejkőn tartották találkozójukat a polgármesterek Viera Tomanová, munka- és szociálisügyi miniszterrel, akivel polgármesterünk többek közt a zselízi menedékház támogatásának lehetőségeiről is beszél.

Március közepén került sor a város vezetésének és képviselőinek valamint a Hydroenergia társaság képviselőinek munkaértekezletére. Az említett vállalat tervezi a Garamon egy kis vízi erőmű építését.

A Szlovák Vöröskereszt tájékoztatása szerint a 2010-es nárciszok napján a Lévai járásban 6 747,88 eurót gyűjtöttek össze.

Március 12-én Sáróban Judita Trníková polgármester vezetésével tanácskozott a Tiszta Alsó Garam Mentéért Falvak Társulása, melynek városunk is tagja. A résztvevők az elektrohulladék gyűjtését kínáló szállítócég ajánlatáról tárgyaltak.

A város részére eddig jóváhagyott pályázatok önköltsége 419 543 eurót tesz ki, hangzott el a városi képviselő-testület áprilisi rendkívüli ülésén.

Március 22-én, hétfőn, a víz világnapja alkalmából a Nyugat-szlovákiai Vízművek Rt. dolgozói ismeretterjesztő bemutatót tartottak. A rendezvényen az alap- és középiskolák diákjai és további érdeklődőkön kívül részt vett Bakonyi Pál polgármester is. A jelenlevők közül többen kihasználták a lehetőséget, és a kútjukból vett ivóvízminztát elemeztették.

Két pályázat zöld utat kapott

Április 20-án került sor a zselízi városi képviselő-testület rendkívüli ülésére. A képviselők három napirendi pontot tárgyaltak, ebből kettő a vissza nem térítendő támogatások kérvényezésének jóváhagyását érintette – a közterületek rekonstrukciójára irányuló projekt második szakasza, amely a városközponttól egészen a Mikoláig vezető járdák rekonstrukcióját foglalja magába, ill. a zselízi Centrál szociális szolgáltatások projekt – idősok részére építendő kis lakások, utólagos szolgáltatások létesítésének lehetőségével. A képviselők megismerkedtek a város által nyújtott szociális szolgáltatások közösségi tervezetével, amelyet jóváhagytak. Az említett két projektben a város részvételének jóváhagyását terjedelmes vita előzte meg, amely során konstruktív, tárgyi szellemben, érvek és ellenérvek felsorolásával cseréltek véleményt a képviselők. Végül a mellette szóló tények voltak többségben, hiszen a képviselő-testület jóváhagyta mindkét projekt benyújtását, valamint az 5%-os önköltséget is. A közterületek rekonstrukciója esetében ez 40 793,08 eurót, a szociális kis lakások építésénél pedig 81 485,33 eurót tesz ki. A pályázatokat rendkívül rövid idő alatt készítették el, de sok idő nem maradt jóváhagyásuk után a benyújtásukra sem – a város egy-két nappal a rendkívüli ülést követően nyújtotta be.

(ik)

„Fontos, hogy a jövőbe nézzünk, de tudnunk kell, hogy honnan jöttünk” – mondja Récsi Róbert képviselő

6

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

93701@pcbox.sk

Városi újság

2010. május, XI. évfolyam

ára: 0,35 euró

A Városi Múzeum és Franz Schubert Emlékszoja

2010. május 15-én délután 16:00 órakor

ünnepélyes keretek közt nyitja meg kapuit

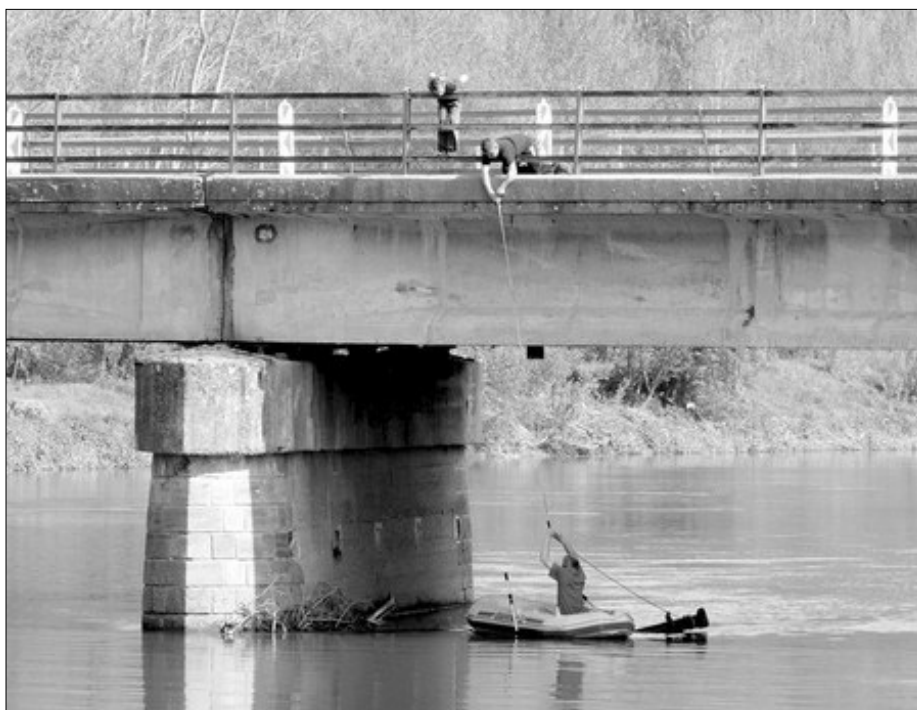
Áprilisi önkormányzati ülés

Iskolai költségvetések a figyelem központjában

A zselízi városi képviselő-testület április 29-én ülésezett 38. rendes ülésén. Bevezetőben Cserba János javasolta, hogy a program egy új napirendi ponttal bővüljön, mégpedig a nemzetiségi kisebbség nyelvének használatáról szóló javaslattal. A képviselők olyan határozatot fogadtak el, amely alapján a város megköveteli a közintézményektől, hogy városi nyilvános rendezvényeken az államnyelv mellett a magyar nyelvet is használják.

A testület jóváhagyta mindkét alapiskola költségvetésének módosítását, a városi költségvetés második módosítását, a városi tulajdon leltározásának eredményeit és zárszámadását, valamint a városi szervezetek tavalyi évi zárszámadásait is. Nem hagyta jóvá a város és az érsekújvári COOP Jednota fogyasztási szövetkezet közti, a kultúrház melletti parkoló ügyében betervezett bérleti szerződést, és utasította a hivatalt, hogy folytassák a tárgyalásokat a másik féllel. A képviselők tudomásul vették a városi dotációk odaítéléséről szóló általános érvényű rendelet (ÁÉR) tervezetét, valamint a szennyvíz kezeléséről és a városi tulajdonnal való gazdálkodásról szóló ÁÉR-t. Jóváhagyták a városrendezési terv 3-as számú módosításait és kiegészítéseit (kis vízi erőmű), valamint a szelektív hulladékgyűjtésre irányuló projektum ismételt beadását. A szabadidőközpont működésére előterjesztett alternatívák közül azt hagyták jóvá, hogy az intézmény a továbbiakban önálló jogalanyisággal működjék. Tudomásul vették a lakó- és nem lakás céljaira szolgáló ingatlanok utáni bérletfizetési hátralékokról szóló beszámolót.

(sh)

Mokos Attila az év hazai filmszínésze

A Szlovák Filmakadémia április végi díjkiosztóján Mokos Attila kapta a legjobb férfi főszereplő díját. A komáromi Jókai Színház zselízi származású művésze Vladimír Balko: Lelki béke c. nagy sikerű filmjében nyújtott alakításáért érdemelte ki a legjobb színésznek járó elismerést. Maga a film, amelyben Mokos Attila nagyot alkotott, a Lelki béke, a legjobb filmért járó díjat nyerte el. „Még nem tudtam feldolgozni a történeteket, pedig sokan hívtak, sokan gratuláltak, és rengeteg sms-t kaptam már. Meglepetésként ért az elismerés, azt azért szeretném hangsúlyozni. Meghallottam a nevem, és lefutott a vér a fejemből, nem készültem fel rá, hogy majd mondani fogok valamit. A színpadra vezető úton már éreztem →3

Idén a föld napja alkalmával szervezett Tiszta Garamért akció keretében nemcsak a folyó partját, hanem magát a Garamot is tisztították a résztvevők, egy csónak segítségével egy több méter hosszú műanyag csövet távolítottak el a híd alól.

Foto (at)

Ivan Šveina
a MOST HÍD alelnöke
az egészségkódos pártja - strana sporupice

meghívom Önöket

2010. június 6-án

szórakozni és sportolni,

valamint finom gulyásra és sörre.

Mikor és hova?

Zselíz: 11:00 órakor a stadion területén levő teniszpályára

Lékér: 13:00 órakor a futballpályára

Csata: 16:00 órakor a futballpályára

(10-07)